

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

IZ VSEBINE:

100 KMEČKIH ŽENA NA MORJE — Intervju z Dušanom Burnikom: KADRI SO KAPITAL — Aktualno: KAKO SE ZDRUŽUJEMO — RAČUNALNIKOVA NAGLICA — V KONJICAH PRIMANJKUJE STANOVANJ — 10 LET KOMERCIALNE ŠOLE — Bohorski gozdovi: LEPOTA JE ENKRATNA — Naš novi roman: CIGANKA — Pionirji iz Podčetrтка pripravljajo veliko slavje: JERINI 99 LET — MLADINSKA STRAN — Anketa v avtomobilu: Z DVIGNJENIM PALCEM — ŠPORT — Ljubezen po svetu: O RAWAKI DEKLETIH.

NOVA POT

Pred nekaj dnevi smo sprejeli jugoslovansko ustavo. Danes sprejemamo ustavo SR Slovenije. Trenutek za zanos, a predvsem pobuda delu in ustvarjalnosti.

Slovenija postaja državna nacionalna skupnost v sestavi jugoslovanskih narodov in narodnosti. Pogled v razvoj te ustavne danosti sega daleč v zgodovino. Prvi korak lahko začujemo v kmečkih uporih. Najglasnejšega med NOB. In če bi še naprej določevali mejnike v povojni poti našega samoupravnega socializma, potem se moramo kritično zarezeti v čas revolucionarnega etatizma, nato pa izjemno ponosno v leto, ko smo začeli ustanavljati delavske svete in na današnji dan.

Kajti nova ustava resda ni povsem nova pot. Je pa vendarle pot, ki globlje seka že doslej zorane brazde odnosov, izvirnih in neponovljivih v razvoju človeške družbe.

Ustava ne more ostati le zanos. Le trenutek.

Sprejemamo statute občin. Krajevnih skupnosti. Temeljnih organizacij združenega dela. Reklamo smo, da dejansko spreminjanje samoupravnega položaja delavcev pomeni resnično tvorno uveljavljanje ustavnih sprememb.

V tem je vsa umetnost. Ustava zahteva spremembe v našem življenju, razmišljanju, v odnosih in ustvarjanju. V vsaki sredini. Če to vemo, potem vemo, zakaj ustava. In kaj moramo storiti v predvolilni in predkongresni dejavnosti, da bomo že zarisali prve konkretne oblike novih odnosov, nove vsebine našega dela. Predvsem v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih. Predvsem v uveljavljanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov. Vse možnosti imamo, da to storimo.

JOŽE VOLFAND

CELJSKO PUSTNO TOZDIRANJE — je bilo letos kar živahno. Neumorni in prizadevni Trnoveljčani (ZARJA) nas letos niso razočarali. Še iz Litije so povabili prikupne mladenke, da so sodelovale v sprevodu, ki je bil skrbno pripravljen. Sicer pa si poglejte na 17. strani fotoreportažni zapis s celjskega pustnega karnevala, kjer so tudi vesti iz žalske in velenjske občine. Tudi pust je regijski! Na sliki so prikupne Litijčanke.

FOTO: DRAGO MEDVED

KONJICE

19 KANDIDATOV

Na občinski kandidacijski konferenci v Slovenskih Konjicah so bili za občinski družbeno-politični zbor predlagani naslednji kandidati: Stane ing. Kokelj, Anton Ločnikar, Jože Petelinšek, Vinko Soderžnik, Franjo ing. Tepej, Rozika Vodopivec, Filip Beškovič, Vilma Ceglar, Ivan Umik, France dr. Znidaršič, Franc Jakob, Jože Košir, Slavica Krušič, Karl Romih, Stefan ing. Vida, Silva Dovnik, Franjo Kotnik, Lenka Fijavž in Franc Pinter. Za predsednika skupščine občine Slovenske Konjice je ponovno predlagan Franjo ing. Tepej, za predsednika izvršnega sveta pa Filip Beškovič.

D. S.

Promet - Pust

JE PIJAN

Pustna sobota je pač takšen dan, da vsak rad odrine malo ven in se poveseli. Problem je s tistimi, ki se na takšno veselo pustovanje odpeljejo z avtomobili, potem pogledajo vsaj malo v kozarec in problem je tu. Delavci UJV Celje tisto pustno noč iz sobote na nedeljo niso ostali v ilegali, ampak so bili močno aktivni, saj so organizirali varnostno prometno akcijo, v kateri je bilo zajeto celotno območje UJV Celje s štirinajstimi kontrolnimi postajami. Rezultati akcije niso bili ravno nežni. Ustavili so 807 vozil (akcija je trajala od 21. do 3. ure zjutraj), z alkoskopom pa so preizkusili 53 voznikov, od

katerih jih je bilo vinjenih 36! Dvajset predlogov so vložili tudi zaradi voznikov, ki so vozili brez vozniškega dovoljenja oz. so kot vinjeni zaupali avto osebi, ki sicer ni bila vinjena, vendar je bila brez vozniškega dovoljenja.

Mandatno so kaznovali zaradi različnih prekrškov 102 voznika (4300 din), zaradi kaljenja nočnega reda in miru je bilo vložnih šest predlogov, pet razgrajacev pa so vtaknili v pridrževalni pripor do streznitve. Na formalne prekrške so opozorili 53 voznikov. Zanimivo je, da so dobili tudi voznika avtobusa (novomeška registracija), ki je vinjen prevažal delavce in ki je bil za podoben prekršek kaznovan že pred štirinajstimi dnevi. Z akcijami bodo nadaljevali, saj vidijo, da vozniki ne upoštevajo, da pred in med vožnjo ne smejo piti.

Vaš urednik

SENTJUR

KANDIDATI ZNANI

Na prvi seji občinske kandidacijske konference so med drugim razpravljali tudi o predlogih kandidatov za najodgovornejšo funkcije v skupščini občine Sentjur. Tako so za predsednika predlagali VINKA JAGODICA, dosedanjega predsednika, za predsednika izvršnega sveta pa inž. JOŽETA BUCARJA, zveznega poslanca s tega območja.

Kandidacijska konferenca je evidentirala in razpravljala o možnih kandidatih za družbeno politični zbor, ki bi štel 23 članov. Kandidati so: inž. Bogdan Knez, Ivan Jager, Cvetko Potrata, Angelca Ferlež, Vinko Petelinšek, Francka Vidovič, Rudi Drame, Jože Mastnak, Rudi Lesnika, Avgust Božič, Karel Pajk, Stanko Arzenšek, Janez Rauter, Alojz Tepež, Ivan Salobir, Ivan Arzenšek, Sinajka Leber, Albina Avžner, Marijan Vrečko, Branko Oset, Milena Slek in Martin Metličar.

Dvanajst od kandidatov jih je iz neposredne proizvodnje.

100 KMEČKIH ŽENA - MORJE

Približal se je čas našega izleta, ki postaja že tradicionalen.

V soboto, 2. marca, bo uredništvo našega časopisa in Radia Celje z dvema izletnikovima avtobusoma popeljalo sto kmečkih žena na izlet v Koper, okušat slano vodo.

Prijav za izlet, ki smo jih prejeli v uredništvu, je bilo izredno veliko. Ravnali smo se po načelu — prednost imajo tiste kmečke žene, ki še nikoli niso bile na morju. Tako smo po žrebanju izbrali tistih sto, ki ste v teh dneh prejele naše obvestilo o izletu.

Zbirališče bo v soboto zjutraj ob 6.30 na parkirnem prostoru pri gostišču Turška mačka v Celju. Zaželena je seveda čimvečja točnost. S srečnimi izbrankami bodo potovali tudi nekateri naši novinarji. Med potjo bo še čas za kratek obisk kakšne zanimive izletniške točke, v Kopru pa si bomo ogledali lukko in seveda plave valove. V morskem zraku bo kosilo še bolj teknilo. Povratek v Celje bo v zgodnjih večernih urah, tako da bo mogoče še ujeti avtobuse proti domu.

Kar polovica prijavljenih vas je iz sentjurske občine, pa tudi iz drugih vas ne manjka. Dobili smo celo pisma bralk iz Sevnice in Bleda. Povsod ste izrazile željo, da težko čakate 2. marec in

da vam bo izlet najlepše darilo za Dan žena.

Naredili bomo vse, da bo res tako.

PRIMERNO KNJIŽNO DARILO ZA 8. MAREC

PAVLA ROVAN

SONCE IN SENCE

novela in črtice

ŽE V VSEH KNJIGARNAH

z urednikove mize

Končno. Prvo nadaljevanje Cigank le dobro preberite. V redakciji nas zanima, ali vam bodo dogodivščine nesrečnega dekleta všeč.

Za razumevanje prostim vse tiste, ki ste si v pismu zaželeli stoletne pratike. Veste, nekaj časa traja branje želja. Nato pa pošljemo. Obiljubo bomo držali. Če bomo koga res pozabili (po dveh mesecih), pa naj se obregne.

Izlet za kmečke žene bo v soboto. Zred je krmarij kot smo rekli. Prijav je bilo preveč. Če ste imeli smolo, bo pa drugo leto več sreče. Naša želja je, da vsako leto vsaj za 8. marec razveselimo sto kmečkih žena s celjskega območja.

Prihodnji teden berite zapis z okrogle mize o celjskem filmskem repertoarju.

Intervju z Dušanom Burnikom

KADRI SO KAPITAL

Predsednik celjske občinske skupščine inženir Dušan Burnik se je pred volitvami novih organov skupščine odločil, da se bo vrnil v gospodarstvo. »To je bila že dalj časa moja trdna želja,« je poudaril v razgovoru, v katerem smo želeli predsednikovo oceno gospodarskih in družbenih gibanj ter razvoja celjske občine zadnjih dveh, treh let.

NT: Predlagamo, da za bralce NT ocenite uresničitev nekaterih strateških nalog, ki so bile zapisane v srednjeročnem načrtu razvoja občine Celje iz leta 1971.

Dušan Burnik: V srednjeročnem načrtu smo zahtevali predvsem modernizacijo industrije in povečan delež te dejavnosti v družbenem proizvodni občine. Zavzeli smo se za sistematični dolgoročni pristop k zagotavljanju ustreznih kadrov za gospodarstvo in družbene dejavnosti. Z referendumom smo pristopili k izgradnji objektov otroškega varstva, osnovnih in srednjih šol, poleg tega pa smo odprli oddelke višjih šol. Poleg modernizacije in integracije v gospodarstvu, kar je osnova večje finančne, umske in delovne moči gospodarstva, smo spodbudili pomembno povežovanje trgovine in industrije v širšem geografskem prostoru. Opozoriti moram na večjo usmerjenost delovnih organizacij v mednarodno blagovno menjavo, v večji izvoz. Če ocenjujem modernizacijo industrije, moram ugotoviti, da smo v zadnjih dveh letih, nekaj pa bomo letos, sklenili celo vrsto naložb. Te bodo povečale industrijske zmogljivosti, omogočile boljše tržno usmerjenost in racionalizacijo zaposlovanja delavcev. Da sem konkretnen — že lani smo dosegli nadpo-

prečni obseg fizične proizvodnje (indeks 110 %), letos pa ga načrtujemo celo z indeksom 125 %.

NT: Lahko utemeljite te optimistične načrte?

Dušan Burnik: Lahko, ker so realni. V Cinkarni bo delal s polno močjo obrat titanovega dioksida. Imamo novo jeklaro v železarni Štore, ki bo bogata surovinska baza za valjarno. Prve dobre rezultate kaže EMO. Povečali bodo zmogljivosti v Zlatarni, v Aero in v nekaterih manjših kolektivih. Lahko smo tudi zadovoljni z doseženimi integracijami in s podpisanimi pogodbami o poslovno-tehničnem sodelovanju. Največje uspehe kaže celjsko gospodarstvo v izvozu. Še pred dvema letoma smo izvozili med 12 do 14 milijonov dolarjev, 1972 smo napravili prvi skok in pristali pri 18 milijonih. Lani smo realizirali 28 milijonov dinarjev izvoza, za letos pa načrtujemo kar 42 milijonov. Izvozna usmeritev proizvodnje je dolgoročno koristna tudi zaradi prepotrebne uvoza surovin, repromateriala. V preteklih letih z izvozom nismo križali visokega uvoza, sedaj pa se razmerje menjuje. Povzame lahko še eno misel — opazna je sprememba v miselnosti celjskega gospodarstva. Ni več zaprtosti, boječnosti, vztrajanja pri starem.

NT: Nanizali ste nekatere bistvene rezultate v uresničevanju srednjeročnega načrta razvoja. In hibe? Negativni pojavi?

Dušan Burnik: Za preteklo leto ocenjujem negativno zlasti visoko stopnjo zaposlovanja. V Celju zaposlujemo preveč ekstenzivno, čeprav to najbrž ni naša posebnost. Prepočasni selekcioniramo slaborentabilne obrate in za-

starele delovne procese. Kadri so najpomembnejši kapital, zato bomo morali zaposlovati tam, kjer se da največ ustvariti. Kjer je delež živga dela manjši. Z boljšo organizacijo dela in s pogumnejšim iskanjem notranjih rezerv moramo doseči večjo storilnost in zmanjšati v proizvodnji nepotrebne izgube. Upoštevati moramo tudi gospodarske tokove v svetu. In domače probleme — vprašanje cen, redukcij, nedorečene sistemske rešitve ipd. Prav to zadnje sta v naši občini občutila EMO in Etol.

NT: Kateri rezultati so po vašem mnenju najugodnejši na »negospodarskem« področju?

Dušan Burnik: Vsi se lahko prepričamo, da daje sprejeti program izgradnje objektov otroškega varstva in osnovnega šolstva že prve sadove. Imamo dva nova vrta, gradimo osnovno šolo Otok, dograjujemo vojniško šolo. Gradimo šolski center za blagovni promet in s tem odpiramo prostor za gostinsko šolo. Pripravljamo gradnjo tehniškega centra in vzporedno rešujemo prostore Delavske univerze, ki jih ta mora dobiti zaradi razvejanega izrednega in dopolnilnega izobraževanja. Pestri nas stagnacija v stanovanjski izgradnji. Vendar pa so z ustanovitvijo samoupravne stanovanjske skupnosti, z združevanjem sredstev za stanovanjsko izgradnjo in z načrtovano gradnjo podane osnove za prelom tega nazadovanja. Moramo se približati zapisanemu načrtu — vsako leto 500 novih stanovanj. Če omenim končno še komunalo, moram reči, da je bilo precej napravljenega. So pa še odprti problemi pri asfaltiranju cest in gradnji

kolektorjev, a zgradili smo nekaj novih mostov in tudi regulacijski sistem je v zadnji fazi ureditve.

NT: Kakašna je podoba trenutnega položaja gospodarstva celjske občine?

Dušan Burnik: Preteklo leto smo pozitivno pregospodarili. Že v letošnjem januarju smo začeli uresničevati izhodišča letošnje ekonomske politike. Moramo povečati obseg proizvodnje in izvoza. Težje bi govorili v tem trenutku o ekonomskih in finančnih kazalcih. A napovedi so spodbudne. Tudi kar zadeva akumulativnost gospodarstva. Dve največji organizaciji — EMO in Cinkarna — predvidevata v tem letu precejšnji ostanek dohodka. Letos je za EMO pomembno obdobje sanacije in izvajanja investicijskih ukrepov — osrednji nalogi sta modernizacija proizvodnje in selekcija proizvodnega programa. Glede na visoko stopnjo rasti gospodarstva, predvsem industrije, bodo morali kolektivni angažirati obratna sredstva za zagotovitev teh stopenj in rezultatov. Že po zaključnih računih bodo morali znaten del kapitala nameniti v lastne poslovne sklade in dobiti posojila za dolgoročna obratna sredstva. Vedeti tudi moramo, da bo letos gospodarstvo približno enako obremenjeno kot lani.

NT: Kaj lahko pričakujemo v investicijski politiki?

Dušan Burnik: Dosej smo precej naredili. Tempo vlaganja v novo proizvodnjo ne sme izostati. Nekaj obetov je — Zlatarna, Toper, LIK Savinja z novo furnirnico, Aero, Aurea, Opekarni Ljubčana, da omenim najvažnejše. Sprejeti moramo nove oblike načrtovanja v občinah in v organizacijah združenega dela. Dopolnjevati moramo

srednjeročni načrt. Pripraviti moramo izvedbene projekte za naložbe, ki smo jih predvideli. Bolj moramo okrepiti delo razvojnih oddelkov in izkoristiti umske potencialne. Izredno važno je, da v prihodnje skrajšamo čas izgradnje objektov.

NT: V čem vidite perspektivo celjske občine?

Dušan Burnik: V policentričnem razvoju Slovenije bomo morali poiskati tiste komparativne prednosti, ki jih Celje ima v gospodarstvu ali drugih dejavnostih. Upoštevajoč geografski položaj, infrastrukturo in bližino energetskih virov. Prednost imamo v delavskem potencialu. Smelo moramo načrtovati in se povezovati v evropskem in svetovnem gospodarskem prostoru. Se premalo pogumno stopamo v svet. Ne smem pozabiti omeniti naš ekonomski svet kot dobro osnovo integracije ekonomske misli. Se nekaj — položaj Celje v jugoslovanskem tržnem prostoru je premalo raziskan.

NT: Sprejeli smo novo ustavo. Sprejemamo občinske statute. Razpravljamo o

delegatskem sistemu. Kaj novi ustavi postavljate na prvo mesto?

Dušan Burnik: Predvsem uveljavljanje delegatskega sistema, ki pomeni neposredni prenos pravic odločanja na tiste, ki ustvarjajo družbena sredstva in so zainteresirani za reševanje vseh problemov. V Celju razpravljamo o novem občinskem statutu, ki postavlja na nove temelje skupščinsko delo, posebno pa poudarja vlogo delegatskega sistema. Pred nami je nemajhna naloga — usposobiti se moramo za kakovostno in učinkovito delo delegacij na vseh ravneh. Nova oblika dela je izvršni organ, to je izvršni smotorski organ občinske skupščine. To je operativni organ, ki bo v celoti prevzel politiko občinske skupščine in reševal druge težave, ki zadevajo področja gospodarstva in celotnega družbenega življenja. Stopamo na nove samopravne odnose in prav nove oblike delovanja bodo zahtevale precej napora in odgovornosti, da bi skupščinski, delegatski sistem zaživel v polni meri.

JOZE VOLFAND

AKTUALNO

KAKO SE ZDRUŽUJEMO?

Vse temeljne organizacije združenega dela in delovne skupnosti v občini Celje so v teh dneh sprejele osnutke statutarnega sklepa, s katerim morajo glede na število zaposlenih in druge posebnosti delovne skupnosti določiti osnovo delovanja delegacij. Poleg tega jim je občinska skupščina poslala tudi predlog združevanja delegacij za pošiljanje delegatov v zbor združenega dela.

Ze zadnje smo zapisali, da bo šel zbor združenega dela celjske občinske skupščine 80 delegatov (60 iz gospodarstva, 6 iz vzgoje in izobraževanja, 3 s področja kulture in telesne kulture, 5 iz zdravstva in zdravstvenega varstva, 3 iz področja socialnega varstva, 3 delegate pa bodo pošiljale na seje zbora delegacije državnih organov, družbeno političnih organizacij, društev, aktivnih vojaških in civilnih oseb v službi oboroženih sil, idr.)

V celjski občinski skupščini bodo volili cca 300 delegacij z okrog 2.500 delegatov. V zboru združenega dela je torej le 80 man-

datnih mest. Kaj morajo storiti v delovnih skupnostih?

Najprej odgovorimo na vprašanje, kdo je v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnosti odgovoren za celoten potek priprav na volitve. To so koordinacijski odbori, ki jih v temeljnih organizacijah združenega dela vodi sindikalni predsednik in na terenu (praviloma) predsedniki krajevnih konferenc SZDL. In čeprav je znano, da stá sindikat in SZDL neposredno odgovorna za skrbno izvedbo volitev, moramo poudariti odgovornost vseh komunistov in organiziranih političnih sil, enako pa tudi vodilnih in samoupravnih v delovnih sredinah.

Ponekod še vedno niso začeli z delom koordinacijskih odborov. V teh dneh bodo predkandidacijske konference, nato pa morajo v začetku marca (ko bo tudi sprejet statut občine) v vseh temeljnih samoupravnih skupnostih sprejeti statutarne sklepe.

Obenem to pomeni, da bomo takrat vedeli, kako in kaj bo z delegacijami,

predvsem s številom delegatov in kako so se začeli uspešno združevati tam, kjer delovna skupnost zaradi premajhnega števila zaposlenih nima svojega delegata. Potemtakem se mora združevati.

Primer. LIK Savinja ima pet temeljnih organizacij združenega dela, 699 zaposlenih in 1 delegatsko mesto v zboru združenega dela.

OZD LIK Savinja
— TOZD žaga
— TOZD furnirnica
— TOZD pohištvo
— TOZD polfinala
— TOZD vzdrževalni obrati

— Delovna skupnost skupnih služb
izvoli skupnega delegata konferenca delegacij

Kaj pove skica? Vsaka TOZD ima svojo delegacijo, od razpoložljivih delegatskih mest v zboru pa ima vseh šest samoupravnih enot samo eno. Zato se bodo delegacije združevale v konferenco delegacij.

Kaj je naloga te konfe-

rence:

Naloga so tele:
— da delegira skupnega delegata v zbor združenega dela občinske skupščine,
— da obravnava aktualna vprašanja iz dela občinske skupščine,
— določi smernice za delegatovo delo in ravnanje v skupščini,
— uresničuje druge svoje pravice in dolžnosti, povezane z delom občinske skupščine

Kako bomo dobili konferenco delegacij? Najprej bomo izvolili delegacije in s sporazumom med temeljnimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi oblikovali konferenco delegacij, ki so jih izvolile vse skupnosti.

V Celju so se odločili za več izhodišč in meril pri združevanju delegacij. Predlog predvideva tudi nosilce združevanja, vendar bodo o vsem konkretno odločile same temeljne delovne skupnosti. Rok za sporazum o oblikovanju delegacij bo znan najbrž že 8. marca, ko bodo sprejeli statut občine Celje in odlok, do kdaj naj sprejmejo sporazume o

oblikovanju konference delegacij. V kolikor se temeljne organizacije ne bodo pravočasno sporazumele, bo ukrepala občinska skupščina in bo z odlokom določila potek združevanja delegacij. To seveda pomeni, da bodo morale temeljne organizacije dobro razčleniti sedanji predlog združevanja delegacij in da bodo morali nosilci združevanja opraviti pomembno nalogo. In na koncu še eno važno vprašanje: kako se bodo združevale samoupravne delovne skupnosti, ki že same opravljajo funkcijo delegacij. Torej tam, kjer je do 30 zaposlenih.

Poglejmo primer!

V samoupravno enoto pretežno obrtnih delovnih organizacij, ki bodo imele enega delegata v občinskem zboru (imajo pa skupaj 388 zaposlenih) se bodo združile vse delovne skupnosti v svojstvu delegacije (v konferenco delegacij bodo poslane delovne skupnosti 1 ali 2 člana delovne skupnosti) in tiste, ki imajo toliko zaposlenih, da volijo delegacijo.

Predlog je takle:

Nega Dimnikarstvo
Finomehanika
Utež
Birostroj
Ubutev
Fotolik (nosilec združevanja)
Centromerkur
Rinka
Vulkanizacija
Elektrosignal
Reklama
Poslovno združenje Formator
Poslovno združenje Styria
Poslovno združenje

15 delovnih organizacij volit — delegacije
oskroma je že delovna skupnost delegacija = konferenca delegacij

vse delegacije bodo izbrale enega ali dva delegata, ki bodo predstavljali konferenco delegacij in opravljali njene naloge

V temeljnih delovnih skupnostih bodo morali prvi predlog o združevanju delegacij dobro pretehtati in še konkretno razmišljati o delovanju in življenju delegacij ter delegatov.

VOLFAND

Celje

MAROLT - KANDIDAT

Prejšnji teden so se v Celju prvič sestali člani občinske kandidacijske konference in med drugim razpravljali o politični aktivnosti v pripravah na volitve, obravnavali pa so tudi predloge evidentiranih možnih kandidatov za družbeno-politični in druge zbornice občinske skupščine, za delegate zveznega zbora skupščine SFRJ iz celjske regije ter za delegate družbeno-političnega zbora slovenske skupščine iz celjske regije.

Člani kandidacijske konference so soglasno potrdili kandidature Jožeta Brileja, Petra Ficka in Milana Pu-

glja za zvezni zbor skupščine SFRJ, opozorili pa so, da bi morali med kandidate za ta zbor evidentirati vsaj še eno žensko.

Pri možnih kandidatih za družbeno-politični zbor slovenske skupščine so člani kandidacijske konference podprli kandidature Danila Kralja, Franca Petavra, Jožeta Prategrazerja, Vlada Kralja, Emila Rojca, Toneta Romiha, Anite Zohar, dodatno pa so evidentirali še Veljka Repiča.

Možni kandidati za družbeno-politični zbor skupščine občine Celje so: Martin Andrejaš, Irena Bončina, Anton

Bornšek, Franc Dragan, Janez Golouh, Anton Grm, Sonja Haler, Zdravko Ivačič, Franček Knafelc, Jožef Kos, Stefan Korošec, Jože Marolt, Stane Mele, Anton Mugu, Zvonko Napret, Branko Prekoršek, Mirko Povalej, Vili Skrt, Leopold Slapnik, Julijana Sodin, Mila Stamejčić, Janez Stojkovič, Peter Sprajc, Milena Štifter, Ljudmila Terček, Slavko Terče, Majda Trogar, Franc Vrtnjak, Anton Zimšek in Anica Lampret. Po pripombi, da je med evidentiranimi premalo žena, so dodatno evidentirali med možne kandidate za ta zbor še Fani-

ko Jugovič.

Evidentirani so tudi že kandidati za vodilne funkcije v skupščini občine Celje.

Za predsednika skupščine občine bo kandidiral Jože Marolt. Inženir Dušan Burnik, sedanji predsednik, se namreč želi posvetiti gospodarski dejavnosti, čeprav ni izključeno, da bo prevzel funkcijo podpredsednika občinskega izvršnega sveta.

Za podpredsednika skupščine kandidira Anton Zimšek, za predsednika izvršnega sveta občinske skupščine pa Marjan Asič.

B. STAMEJČIČ

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

VODOVOD CELJE—ŠENTJUR

Zahteve občanov Šentjurja in širše okolice po zdravi pitni vodi so bile vsekakor vedno upravičene. Pomankanje, kakršnega čutijo prebivalci te občine, se lahko primerja le še z območji, ki so v pogledu zaloga vode deficitarna. V lanskem letu je končno po dogovoru med SOB Šentjur, SOB Celje in Plinarsko-vodovod Celje naše podjetje prevzelo izgradnjo vodovoda Skofja vas — Šentjur z namenom, da se za daljše obdobje reši preskrba z vodo na območju pogođa Voglajne.

Po pogodbi, ki je bila sklenjena junija 1973, bi naj bila gradnja zaključena 25. novembra 1973, seveda, če bi ob podpisu pogodbe bila gradnja tudi mogoča. Se tri mesece je bilo potrebno, da se je priskrbela vsa potrebna dokumentacija — tehnična in finančna, uredile odškodnine in nabavil cevni in spojni material. Po planu je bilo predvideno za dograditev vodovoda 5 do 6 mesecev. Gradnja je bila začeta šele pozno jeseni, tako da je do zime, ki je nastopila že koncem novembra, bilo narejenega malo. Letošnje leto so se dela nadaljevala. Zal pa izredno mila zima tej gradnji ni naklonjena. Teren je izredno težek, zamočvirjen in to do take mere, da je prav specialna mehanizacija za gradnjo vodovodov, rovokopači, odpovedala. Nadejali smo se, da bomo najbolj moker teren obvladali v zmrzali, ki je pa ni.

Razlogi, ki so dodatno vplivali še na obseg izvedenih del, so še težave pri preskrbi s spojnim materialom, sprememba tehnične dokumentacije in težave s kvalificiranim kadrom, nemalo pa tudi dve zaporedni visoki vodi, ki sta zahtevali na drugih terenih nujne neodložljive intervencije.

Zavedamo se, da moramo zamujeno nadoknaditi. V ta namen smo zadnje dni gradbišče ojačali še z dodatnimi kapacitetami.

Prebivalcem Šentjurja lahko zagotovimo, da bo gradnja do poletne običajne suše zaključena, do takrat pa prosimo za razumevanje.

Niko Rožič, direktor
Vodne skupnosti NIVO

ODPRAVA ČAKALNIH DOB

Novinarki Zdenki Stopar sem hvaležen za postavljeno vprašanje v Novem tedniku številka 5 z dne 7. 2. 1974. Hvaležen ne samo zaradi umestnosti vprašanja, ki zahteva odgovor in pojasnilo, marveč predvsem zavoljo možnosti, da v odgovoru istočasno in povezano s programom zdravstvenega varstva razgremo nekaj najbolj kričočih problemov, s katerimi se naša zdravstvena služba ubada in dnevno srečuje.

Narčovalcem zdravstvenega varstva v celjski zdravstveni regiji za leto 1974 je bilo od vsega začetka naloženo, da pripravijo A in B program; z A programom se zagotavlja raven, obseg in kvaliteta zdravstvenega varstva kot v letu 1973 s programom najnujnejših investicij, B program pa naj predstavlja predlog razširjenega obsega in izboljšanja zdravstvenega varstva in za to potrebnih dodatnih finančnih sredstev. Na začetku izdelani program je doživel številna skrčenja vse do treh tiskanih strani, objavljenih v Novem tedniku. Posledica takega skrčenja je tudi inkriminirana postavka: odprava čakalnih dob v ambulantah. Prav je, če naše zavarovance seznanimo s prvotnim tekstom sestavljenega B programa:

- »Predvideni povečani obseg zdravstvenega varstva bo mogoče izvesti ob naslednjem povečanju storitev in finančnih sredstev:
- 1. Povečanje zdravstvenega varstva žena, otrok in mladine v ustreznih dispanzerjih bo znašalo dodatno okoli 100.000 pregledov ali 5.500.000 dinarjev.
- 2. Z zobozdravstvenim varstvom je treba oskrbeti vsaj 50 odstotkov prebivalcev. V ta namen bo potrebno dodatno še 223.000 pregledov, ki predstavljajo vrednost 8.930.000 dinarjev.
- 3. Za odpravo čakalnih dob v specialističnih ambulantah bi morali povečati število pregledov za 6000, kar znese okoli 840.000 dinarjev.
- 4. Povečanje obsega dela na področju higijene, epidemiologije, socialne medicine in zdravstvene vzgoje bo zahtevala dodatnih 3200 delovnih ur ali 312.000 dinarjev.
- 5. Pri sistematskem nadzorstvu nad žilavi je program ocenjen na 595.000 dinarjev, od tega bi polovico stroškov kriila delovna organizacija, četrtino občinska skupščina in četrtino skupnost zdravstvenega varstva, na katero bi odpadel znesek 148.000 dinarjev.

»V prikazanega je jasno, da predvidenih 840.000 dinarjev dodatnih sredstev ni namenjen za odpravo čakanja v splošnih ambulantah, marveč za povečanje URNEGA FONDA OZIROMA ŠTEVILA PREGLEDOV V SPECIALISTIČNIH ORDINACIJAH. Takoj naj citiram odstavek iz našega splošnega programa, ki govori o osnovni zdravstveni službi:

»V osnovni zdravstveni službi se bodo čakanja nekoliko zmanjšala z boljšo organizacijo dela, večja zmanjšanja pa bodo mogoča samo s povečanjem števila zdravnikov in drugih zdravstvenih delavcev ter s povečanjem delovnih prostorov.

»Vsi smo priča čakalni stiski tako v specialistični kot v osnovni zdravstveni službi. Specialistična služba sploh nima svojih lastnih prostorov, saj deluje v bolnišnici Celje, pri čemer znatno zmanjšuje kapaciteto hospitalnih potreb. Prostorna stiska splošnih ordinacij v ZD Celje pa doživlja tako prostorsko krizo, da trenutno ne moremo nastaviti nobenega novega splošnega zdravnika več. Vemo pa, da je od dobrega poslovanja osnovne zdravstvene službe odvisen tudi priliv k specialistom. Oba problema predstavljata v bistvu le en problem: DELOVNI PROSTORI. ZD Celje ima trenutno 6 stajstov, ki bodo v teku leta 1974 končali pripravniško dobo; štipendira še 18 medicincev (od skupno 42 štipendistov): kje bodo delali vsi ti zdravniki, če nimamo za njih ordinacijskih prostorov? Z namenom, da razširi funkcionalne prostore, je ZD Celje odselil glavni del svoje uprave (finančno službo) v privatno hišo, kjer so delovni pogoji nevdružni. Z organizacijo TOZD je potrebno povečati število finančnih delavcev; kam naj jih posadimo? V letu 1973 smo z množičnim pregledom odkrili okrog 700 novih sladkornih bolnikov, ki jih mora prevzeti v varstvo diabetološki dispanzer. Le-ta nima svojega prostora in se seli iz ordinacije v ordinacijo, pač tja, kjer je trenutno prostor. Zelim odseliti še preostali del uprave, da bi pridobil vsaj 3 ordinacijske prostore. Kam na se odseli uprava?

Glejte, jedro problema čakalne dobe tako pri specialistični kot v splošnih ordinacijah so delovni prostori. Z dodatnimi 840.000 dinarji bi bilo mogoče povečati urni fond v specialističnih ordinacijah in s tem vsaj nekoliko ublažiti čakalno dobo, dočim je čakanje v osnovni zdravstveni službi mogoče zadovoljivo rešiti predvsem s povečanjem števila ordinacij, torej z novimi delovnimi prostori.

Stavba ZD Celje je navzven videti kar velika in mogočna, vendar služijo za potrebe ZD Celje le njene slabe tri četrtine. Na seji Občinske skupščine Celje sem pred slabim letom v svojem poročilu izjavil naslednje: Odklanjam kritiko obstoječe organizacije in dela zdravstvene službe v Celju, dokler prostora, ki so bili grajeni v nameno zdravstva, zasedajo nemedicinske institucije.

DR. JOZE ČAKS, predsednik
Medobčinskega sveta za zdravstvo Celje

ZA NT IN RC: USPEŠNI DOGOVORI

Družbeni dogovor o sofinanciranju informativne dejavnosti, ki jo za vse občane in delavce na celjskem območju opravljata NT in RC ter za nakup UKV oddajnika za Radio Celje so v zadnjih dneh podpisali tudi Kulturna skupnost Laško in Šentjur, Pohišvo Celje in z delnim zneskom Tkani- na in Žižna.

Družbeni dogovor o financiranju informativne dejavnosti bo vključen v dogovor o splošni in skupni porabi v celjski občini v letu 1974.

OBMOČJE

DESETINE UPOKOJENCEV

Upokojencev in invalidov je v celjski regiji preko 10 odstotkov, le v celjski, laški in žalski občini je ta odstotek višji. Med kmečkimi zavarovanci, katerih je v celjski zdravstveni regiji skoraj 19 odstotkov, pa prednjačita Šentjurka in šmarska občina. V obeh se število kmečkih zavarovancev močno dviga in znaša celo 33 odstotkov v šmarnski in šentjurski občini.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Mozirje

KAKO NAPREJ

Kot odmev na razpravo o predlogu resolucije sedmega kongresa ZKS so se člani občinske konference ZK v Mozirju lotili srednjeročnega programa razvoja občine do 1975. leta. Tako je resolucija dobila svojo konkretizacijo, ne glede na to, da so imeli nekaj pripomb na njen težko razumljiv jezik in podobno.

Ocena gospodarskega razvoja občine v zadnjih dveh letih je več kot ugodna. To velja še posebej za industrijo in trgovino. Na splošno so napredovali, kot so predvidevali. To pa seveda ne pomeni, da so z vsem zadovoljni in da znotraj gospodarskega in družbenega dogajanja ni odprtih vprašanj.

Kot problem, okoli katerega so se tudi člani konference ZK najdlje zadrževali, so strokovni kadri. Premalo jih je, zlasti tistih s srednjo, višjo in visoko izobrazbo. Kadrovska politika v občini sicer ubira pot k reševanju teh vprašanj. Toda, to je dolgoročna investicija in ne ukrep, ki ga je moč izvršiti v letu, dveh. Prav tako jih skrbi tistih 750 delavcev, ki se vozijo na delo izven občine. Ni naključje, da je skrb za načrtno delo s kadri dobilo ustrezno mesto tudi v zaključkih seje konference komunistov v mozirski občini.

Pobude za večje in hitrejše integracije v gospodarstvu imajo realno osnovo. Prav tako težnja, da naj dobi finalizacija v lesni industriji večji poudarek. Sicer pa večje povezovanje pričakujejo zlasti med manjšimi delovnimi organizacijami.

Posebno poglavje je trgo-

vina pa ne zato, ker je dosegla solidno stopnjo, marveč zaradi dejstva, da to območje ne pozna dejavnosti na veliko. Prav zaradi tega so tudi zalogo živil v Gornji Savinjski dolini skromne, lahko bi rekli tolikšne, kot so velike police in priročna skladišča. Komunisti so z vso resnostjo opozorili na to trgovinsko smer in iskali odgovor na vprašanje tudi v krepitvi domačih trgovskih delovnih organizacij.

Hkrati s hitrejšim gospodarskim razvojem pričakujejo tudi skok v gostinstvu in turizmu. Pogoji so izredni. Treba jih bo le podpreti. Tuč kmečkemu turizmu se odpirajo lepši časi.

Nič manjše naloge niso v

kmetijski proizvodnji, ki v zadnjih letih izgublja pozicijo v strukturi ustvarjenega družbenega proizvoda. Zavedajo se, da bo treba še posebej okrepiti pospeševalno službo. Prav tako niso pozabili na naložbe v zasebnem kmetijstvu.

Iz razprave in zaključkov seje konference se je kot rdeča nit vlekla misel in težnja — kako hitreje naprej v gospodarstvu, da se bodo povzpeli navzgor na lestvici razvitosti slovenskih občin. Zato se zavzemajo za odpiranje kvalitetnejših del in delovnih mest, za večjo integriranost gospodarstva in za večjo besedo delavca pri delitvi dohodka.

MB

ŠŠD: VSI SO AKTIVNI

Na novi osnovni šoli Antona Aškerc v Velenju je razgibano življenje v ŠŠD. Mentor Toni Rehár je povedal: »Nekoliko sem užaljen. Toliko se piše o ŠŠD, o našem delu pa nihče. Pogledajte naš STEN — CAS, tu imate v pisarni na razpolago našo arhivo z dokumentacijo o opravljenem delu, v telovadnici poglejte vadbo naših krožkov v košarki, v avli našo plesno šolo. To je življenje! Poleg redne šolske telesne vzgoje skrbimo, da so v ŠŠD aktivni vsi učenci in učence.»

In res so prijerni v ŠŠD na tej šoli prav množični. Pred dnevi so opravili mednarodna tekmovanja v kroso, na katerem so nastopili vsi učenci od petega do osmega razreda. Košarkarji vadijo trikrat tedensko po stopinjah, pripadniki gimnastične petkrat, atleti dvakrat, igralci namiznega tenisa enkrat, vsak teden se nekaj

sto mladih uri v folklornih in modernih plesih, razgibana je aktivnost planincev in tabornikov, vse večjo težo pa imata pri delu ŠŠD smučanje in plavanje. Lani je bilo v smučarskih tečajih nad 200 plavalcev in pionir. V okviru ŠŠD tekmujejo tudi za prehodni pokal, katerega namen je boljše učni rezultat, napredek v znanju in v športnih aktivnostih. Za lastništvo pokala se borijo vsi razredi, podeljuje pa se ob vsaki redovni konferenci najboljšemu razredu. Te dni bo ŠŠD imelo razširjeno konferenco, kjer bodo obravnavali nov statut, obenem pa bodo izbrali tudi novo ime društva. Skratka dela v tem ŠŠD je na pretek, saj je tu razgibano članstvo, pa tudi kar 22 mentorjev, ki strokovno vodijo delo v številnih krožkih.

K. JUG

Idejno izobraževanje

OD ŠOLE DO DU

Danes bodo celjski komunisti spregovorili na svoji 2. seji občinske konference o idejno političnem izobraževanju in usposabljanju v svoji občini. V gradivju, ki ga je komisija za idejna vprašanja pri komiteju občinske konference pripravila za to izredno pomembno konferenco, so izpostavili med številnimi političnimi in delovnimi organizacijami, vloga in mesto šole, ter Delavske univerze v Celju. Izpostava je izražena okvirno v dveh smereh. Najprej v obsegu dela, ki kaže na dokaj razveseljive rezulta-

te ter v prihodnjih nalogah, k. čakajo obe šolski instituciji na tem področju. Ob tem je prav, da zapišemo nekaj misli o povezavi in prihodnjih težnjah obeh.

V šolah so marsikje že temeljito, vsaj v programih, zastavili svoje družbeno politično in ekonomsko izobraževanje. Nekako počasi prihaja v spoznanja večina učiteljev, da so ta znanja nujna ne samo za pravilno podajanje učnega gradiva na marksistič-nih osnovah v najširšem pomenu besede, ampak tudi za poznavanje in življenje novih

odnosov v šoli in v okviru združenega dela.

Na delavski univerzi v Celju, ki postaja po svoji usmerjenosti in delu osnovni organizator družbenopolitičnega izobraževanja, so preživeli določene težave. Sedanje delo je po izoblikovanju programov za najrazličnejše potrebe v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih usmerjeno predvsem v dve smeri. Najprej v izoblikovanje posebnega predavateljskega aktiva, ki bo postal ne samo objekt za podajanje najrazličnejšega gradiva oz.

znanj, ampak predvsem nad-vse pomemben soustvarjalec politične v Celju. In drugo, da bi postala predavanja kvalitetna po svoji vsebini in metodah. Zato pripravljajo za večino predavanj posebne teze, razgovori in okrogle mize ter sklepi na kraju so nove oblike, o metodah pa se ravno te dni intenzivno pogovarjajo.

Zakaj smo v tem zapisu združevali šole in delavsko univerzo. Menimo, da bi morale šole v svojem celovitem programu posredovati učen-cem veliko več osnovnih družbeno političnih znanj, ki ne bi bile samo teoretične, zgodovinske, ampak polne sedanje vsebine. Delavska univerza pa bi na teh znanjih ob dobrih predavateljih gradila naprej, širila razpon znanja, ki se v naši družbi zaradi močne dinamike stalno dopolnjujejo. J. ZUPANČIČ

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

80 LET LIBELE — Organizacijski odbor za izvedbo proslave 80-letnice Libele je odredil, da bo osrednja proslava 28. novembra 1974 v novih poslovnih prostorih na Spodnji Hudanji. Več skupin nosilcev nalog bo pripravilo do osrednje proslave vse potrebno, da bomo primerno proslavili svoj jubilej. Prvi bodo startali sporuniki, ki bodo teknovali vse leto pod parolo — 80-letnica Libele. Ob jubilejnem letu bodo izšli tudi spominske značke in druge publikacije.

Iz lista »Krasnik Libele«

V KOVASKI INDUSTRIJI V ZREČAH razmislijo o tem, da bi potrebovali lastno zdravniško ambulanto. Stevilo delavcev je naraslo na 1.000 ljudi, zato so prizadevanja v tej smeri vredna vse pozornosti. V Kovaski namreč dobro vedo, da odsotnost delavcev v času boleznin (na pregledih morajo izven podjetja) pomeni večje izostanke pri delu, kot ce bi imeli lastno ambulanto. Vendar se bojijo, da ne bodo dobili zdravniška. Sodeč po tem, da ga tudi v Konusu še iščejo, je njihova bojazen upravičena.

PROBLEM SUROVIN

V Slovenskem Konjuncu sta se preta meseci združili dve majni podjetji: Tapetništvo in Mizarstvo Slovenske Konjice. Združitve je bila nujna že zaradi finančnega in proizvodnega položaja, v katerem sta niti oboje podjetji. Združitve se ni prinesla velikih rezultatov, saj so bili že organizacijski in kadrovske problemi v obliki podjetjih tako veliki, da jih še do danes niso premostili. Najbolj pereč problem pa nastaja pri nabavi surovin. Les, ki ga združeno podjetje Tapetništvo in Mizarstvo potrebuje za svojo proizvodnjo, je zelo drag in ga je težko dobiti. Večja podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo lesa, niso zainteresirana, da bi malim podjetjem prodajala les v malih količinah. Zato ga morajo dovažati iz sosednjih republik ali pa kupovati doma po zelo neugodni ceni. Vprašanje je, kako bodo v Tapetništvu in Mizarstvu Slovenske Konjice premostili začetne težave, posebej še problem surovin.

PRIMERNO KNJIŽNO DARILO ZA 8. MAREC

PAVLA ROVAN

SONCE IN SENCE

novela in črtice

ŽE V VSEH KNJIGARNAH

Žalec

DO POPREČJA

V Zalcu so pred kratkim izdelali oceno gospodarskih gibanj v občini za zadnjih nekaj let. Pregled dosežkov prikazuje pričetek sistematičnejšega dela na področju gospodarstva. Prav v letih, ko je pričela v republiki upadati gospodarska rast, je v Zalcu prenehala zaostajanje za razvojem v republiki. V letih 1970-72 so zabeležili izredno hiter porast družbenega proizvoda na zaposlenega. Ob 24 odstotnem zaostajanju v letu 1970, so že dve leti kasneje nadomestili zaostanek in lani dosegli republiško poprečje.

Medtem ko so se realni osebni dohodki v Sloveniji leta 1972 zmanjšali za 1,2 odstotka, so v občini Žalec porasli za skoraj 10 odstotkov. Žal jim lani to ni uspelo, saj je bil realni padec skoraj enak republiški povprečju — 3 odstotke.

Zanimivo sliko dajejo po-

datki o akumulativnosti. Od 40 odstotnega zaostajanja v letu 1972 so lani že za celih 6 odstotkov preseglji republiško poprečno akumulativnost.

Rezultati bolj organizirane in predvsem bolj načrtnega dela so tu. Nadaljevanje visoke gospodarske rasti in preseganje republiških povprečij kaže naravnost presenetljivo sliko, saj so žalcani po načrtu doseči šele čez nekaj let, dosegli in preseglji že lani. Uspehov ne zmanjšuje niti dejstvo, da je pri uresničevanju teh ciljev pripomogla nepredvidena stagnacija slovenskega gospodarstva. Načrt, ki je zahteval predvsem razvoj gospodarstva na osnovi večletne sanacije nekaterih delovnih organizacij, se že dal dobre rezultate. Skoraj povsem so izpeljali sanacije v 10 delovnih organizacijah, realizirali so razvojne programe v Montani,

KIL-u, Ferralitu, Minervi, Garantu, Juteksu, Gradnji, Zarji in MIK-u, letos pa bo naložbo izvedla tudi Sigma.

Tudi v tem letu imajo za cilj pospešitev gospodarske rasti na osnovi povečanja produktivnosti dela. Cilja v sorazmerno težavnih pogojih gospodarjenja ne bo lahko doseči. Skušali bodo predvsem uvesti modernejše poslovanje, ki se bo posluževalo elementov sodobnega planiranja, sistemov informiranja, metod programiranja ter ugotavljanja jalovih potrat časa in materialov. Z delom na takih osnovah bo mogoče ob minimalnih vlaganjih v posameznih delovnih organizacijah znatno izboljšati dosežke, hkrati pa tudi storiti prve korake k uresničenju dolgoročnega cilja razvoja gospodarstva v žalski občini. Ta je — 10,2 odstotna letna realna rast družbenega proizvoda.

BRANKO STAMEJCIC

EMO Celje

RAČUNALNIKOVA NAGLICA

Sodobna proizvodnja postavlja kot njen pogoj tudi sodobno obdelavo podatkov, tistih iz včerajšnjega kot onih iz jutrišnjega dne. Velika delovna organizacija, kjer ne morejo v nekaj trenutkih postreči s številko o dnevni vrednosti proizvodnje vsakega oddelka, o prodaji po območjih, o finančnih rezultatih in še marsičem, nima pogojev za sodobno gospodarjenje.

Le to pa omogoča razvit računalniški sistem. V tovarni EMO »Elektronsko računski center«, ki zaposluje 29 ljudi, njihovo delo pa predstavlja tehnično zaključeno enoto, ki lahko sama ugotavlja in ovrednoti rezultate dela.

»Naš računalnik ne dela samo za EMO, temveč tudi za Kovinotehno, Zelezarno Štore, Cinkarno, Žično, Javne naprave, Etol in občasno za občinsko skupščino. Tako je maksimalno izkoriščen, kar je tudi njegov namen, obratuje normalno na tri izmene (24 ur), večkrat pa tudi ob prostih sobotah in nedeljah.« nam je povedal vodja ERC, TONE KREBS.

»Računalniški sistem je bistvenega pomena za uspešno poslovanje. Omogoča hitro in precizno obdelavo podatkov. Vodstvo delovne organizacije ima vsak trenutek pravočasno vse podatke, katere potrebuje pri odločanju, torej računalnik izredno pomaga pri poslovnih odločitvah. Obdeluje podatke v tolikšni količini, kot jih človek nikakor ne bi mogel narediti v potrebnem času. Pomemben je tako za »zgodovino«, saj v spominu hrani vrsto podatkov — kot za načrtovanje ciljev in planiranje proizvodnje.«

Tako računalnik v EMO, ki sodi po velikosti med srednje pri nas in v svetu med manjše, vsebuje podatke o osnovnih sredstvih, amortizaciji obračunava osebne dohodke z vsemi potrebnimi personalnimi podatki, opravi fakturiranje, zagotavlja pravočasna poročila o prodaji, vrednosti in finančnih rezultatih te. Na proizvodnem področju je njegova vloga še

večja, saj planira proizvodnjo z vsemi specifikacijami potrebnega materiala za neko obdobje planiranja, zasleduje realizacijo proizvodnih nalog in jo ovrednoti z dinarjem, zasleduje direktne materialne stroške in daje analize v zvezi s tem in še bi lahko naštevali.

»Jasno pa je, da takšen računalnik brez človeka ne pomeni ničesar. Treba mu je streči z vsemi potrebnimi podatki, pripraviti vse pogoje za obdelavo. Tu sta pomembna organizator, ki izvrši vse predpriprave za prehod na obdelavo in potem programator, ki vse programe v programskem jeziku pripravi v takšni obliki, da jih lahko računalnik izvaja. Sledi testiranje in ko vse to »zašpilaa«, se prične redna obdelava.« je dejal Tone Krebs.

Preveč bi bilo, če bi hoteli detajlno opisati delo ra-

Tone Krebs

čunalnika oziroma računalniškega sistema. Računalnik ima centralno enoto, v kateri je krmilni del za celotno upravljanje sistema in aritmetično logični del za izvaja-

Elektronski računski center

nje računskih in logičnih operacij. Glavni pomnilnik (spomin) si lahko zapomni 24.000 znakov. Poleg centralnih so še zunanje enote, ki služijo za vhodne enote. To so enote, kjer se vnaša v računalnik dokumentiran program, se tu odločita, zapomni pa si ga centralna enota, da ga lahko izvaja. Seveda potrebuje za izvedbo še dodatne podatke, če pa teh nima, o tem obvesti operaterja na tako imenovani »konzoli«. Vhod je luknjana kartica, enota pa je čitalec luknjanih kartic. V EMO pripravljajo že enoto, kjer bo vhod magnetni trak, s katerega je čitanje podatkov mnogo hitrejšo kot s kartice. Kot vhod lahko služijo tudi zunanji pomnilnik (zunanji spomin), pri EMO pa je to magnetni disk, na katerega je mogoče zapisati približno 7 milijonov znakov. Zunanji pomnilnik je v glavnem namenjen predvsem spraviljanju in čuvanju podatkov (personalna evidenca, materiali, izdelki, polizdelki itd.) In že smo pri izhodu. Izhod je printer, ki piše 600 vrstic na minuto na neskončne obrazce. Morda malo komplicirano, vendar v bistvu enostavno in kar je

še pomembnejše — izredno potrebno. Če računamo, da zametki računalništva datirajo izpred sto let iz ZDA, moramo v prizadevanjih za so-

dobno proizvodnjo delati iste korake naprej prav v računalništvu.

M. SENICA
Foto: V. DAVIČ

Šentjur

MOŠKE PIŽAM

Le redki so tako izrazito ženski kolektivi, kot je Topper Celje, obrat MODA Šentjur, saj so od 182 zaposlenih le trije moški. Moda je specializiran obrat za izdelavo moških pižam. Lani so jih naredili približno 500 tisoč kosov.

Kar osemdeset odstotkov celotne proizvodnje gre v Zahodno Nemčijo. Problemov z materialom nimajo, saj jim krojeno blago pošiljajo iz Zahodne Nemčije, nakar ga v Modu samo sešijejo. Jasno pa je, da se tako v Topru kot v Modu zavedajo, da perspektiva ni samo v šivanju tujega blaga. Zato so v Topru že začeli s krojenjem,

in sicer za zdaj skrojijo 10 odstotkov pižam, ki so menjene za domače tržišče in 20 odstotkov pižam, grede v izvoz. Ko bo prava obratovači nova hala pripravljena, ki je v izgradnji, bodo najverjetneje vse krojili sami.

Letos v Modu ne predvidevajo kakšnih večjih priložnosti zaradi gradnje v Celju, kmalu pa bo potrebno misliti na nove prostore. Razumljiva pa je njihova težnja, da ne prestopijo izpopolnjenem strojnem parku, saj vsemu kar je novo in kvalitetno, je dejal vodja obrata IVAN SALOBIR.

Slovenske Konjice

STANOVANJE NI

FRIDA VIVOD

IVAN HLASTEC

JUSTIN NOVAK

Ze nekaj let blokovna gradnja v Slovenskih Konjicah stagnira, ali bolje, je ni. So temu krive delovne organizacije, ki so iz svojih stanovanjskih skladov namenjale kredite predvsem za individualno stanovanjsko izgradnjo? Kako bodo sedaj reševale pereče stanovanjske probleme svojih delavcev?

V Lesno-industrijskem podjetju Slovenske Konjice so pomagali s krediti 73 članom kolektiva zgraditi lastne stanovanjske hiše ali stanovanja. Tako so zanemarili gradnjo stanovanj za delavce, ki si individualne gradnje ne morejo privoščiti. V LIP-u se je tako nakopičilo precej prošelj za stanovanja, v zelo kritičnih stanovanjskih razmerah pa živi sedem delavcev. Kdo so prosilci? Kako bo delovna organizacija reševala njihov stanovanjski problem? Na ta vprašanja so nam odgovorili trije delavci, ki so tudi sami v veliki stanovanjski stiski.

FRIDA VIVOD, mizarska delavka: »Tu v LIP-u sem zaposlena že 20 let, vendar stanovanja še nisem dobila. V začetku sem stanovala s mamom v družbenem stanovanju, vendar sva se morali od tam izseliti. Ker nisva imeli kam, se je mama nastanila pri bratu v Mariboru, jaz pa sem si poiskala podstrešno sobico. V nje sem stanovala 12 let. Ko sem se morala spet izseliti. Sedaj sem pri privatniku, s

katerim smo se domenili, da bom pri njem samo tri mesece. Preteklo pa je že leto in jaz sem še zmeraj brez stanovanja. Ponovno sem v podjetju zaprosila za stanovanje, vendar ga zame ni. Vedno znova mi samo obljubljajo, toda od obljub ne morem živeti. Vedno sem bila v življenju optimist, toda sedaj sem tako razočarana, da velikokrat pomislim tudi na najhujše. Le koliko časa bom lahko s svojimi slabimi živci še tako živela?»

IVAN HLASTEC, mizarski delavec: »Prošnjo za stanovanje sem oddal že pred dvema letoma. Stanujem namreč v najemnem stanovanju, ki pa je pretesno za mojo družino. Pa tudi to mi je odveč, da moram lastniku stanovanja pomagati pri različnih opravilih. Ze dolgo upam, da bom dobil stanovanje, toda zdi se mi, da ga zame ni. Vedno mi samo obljubljajo. Rad bi tako stanovanje, ki bi bilo suho in zračno in da ne bi bil več odvisen od lastnika, ki me lahko vedno postavi na cesto, če mu ni karkoli všeč. Tudi žena je zaposlena, toda v Konusu še nima pravice do stanovanja. Iskreno upam, da mi bo naše podjetje pomagalo in me rešilo iz stiske.»

JUSTINA NOVAK, uslužbenka: »V LIP-u prosim za stanovanje že 10 let, doslej pa ni bilo še nič razen obljub. Sedaj sem že spet od-

dala prošnjo, toda močno dvomim, da bom stanovanje dobila. Ze osem let stanujem v privatnem stanovanju, ki pa je zelo tesno za mojo štiričlansko družino. Mož je v službi v Zagrebu šele dve leti, tako da šele čez tri leta dobi pravico do stanovanja. Stanovanje nima niti dvorišča, da bi se lahko otroci sami igrali. Pa tudi grajeno je tako, da mi kuhinjska stena meji s straniščem, tako da predvsem poleti stanovanje zelo smrdi. Prav gotovo je mojemu nezadovoljstvo krivo podjetje, ki je namenjalo stanovanja predvsem strokovnemu kadru, mi, delavci, pa smo ostali praznih rok.»

Res je to, da je Lesno-industrijsko podjetje namenjalo v začetku stanovanja predvsem strokovnim delavcem, ki so šele prišli v podjetje. Res je tudi, da je to nujno, saj je dobra kadrovska zasedba zagotovilo uspeha v vsakem podjetju. V LIP-u se zavedajo tega, da morajo čimprej rešiti stanovanjski problem kakim desetim delavcem. Zato so se že lani prijavili kot soinvestitorji pri gradnji novega stanovanjskega bloka, vendar še vedno iščejo partnerja. Upajo, da bodo lahko temeljni kamen kmalu postavili, saj se zavedajo, da bo to tudi temeljni kamen družinske sreče marsikaterega delavca in njegove družine.

DAMJANA STAMEJCIC

VIŠJE REJNINE

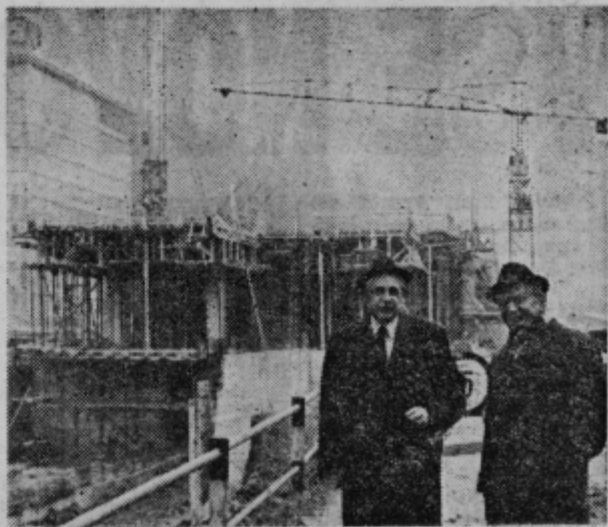
V celjski občini imajo trenutno v rejništvu 168 otrok. V letošnjem letu se bo rejnina povprečno zvišala za 250 dinarjev, pri šolarjih pa še za ostalih 150 dinarjev. Cenzus rejnin se bo razlikoval tudi v primerih, če živi otrok v mestu ali na deželi ali v primeru šolanja. Tako bodo znašale nekatere rejnine tudi 1000 dinarjev, največ pa se jih bo sukalo okoli 90 dinarjev.

UMRLJIVOST OTROK

Iz analize rojstev in smrti, ki so jo napravili v zdravstvenem domu v Celju za območje celjske zdravstvene regije, je razvidno, da znaša umrljivost otrok od rojstva do 14. leta starosti 24 odstotkov vseh umrlih prebivalcev. Nad povprečjem sta le dve občini — konjiška, kjer znaša umrljivost nad 27 odstotkov umrlih prebivalcev ter šmarska občina, kjer je umrljivost otrok le za dva odstotka manjša.

V EMO ZDRAVLJENI ALKOHOLIKI

Klub zdravljenih alkoholikov v EMO, ki je bil ustanovljen novembra lanskega leta in šteje dvanajst zdravljenih alkoholikov, orje prvo ledino. Začetek je vzpodbuden, saj je na staro pot v tem času krenil samo en član. Ker je klub zdravljenih alkoholikov v EMO majhen po številu, se jim pridružujejo še zdravljeni alkoholiki iz Labele.

Na gradbišču novega hotela v Rogaški Slatini. Dela lepo napredujejo. Tudi miša zima je dala svoj delež k uspešnemu poteku gradbenih del. Na posnetku: prof. Zoran Vudler, tajnik celjske turistične zveze (na levi) in direktor rogaškega zdravilišča Alojz Libnik.

V Rogaški so

OPTIMISTI

Da, optimisti v pravem pomenu besede, kljub delu in težavam, s katerimi se srečujejo.

»Sicer pa drugega turistični direktor zdravilišča Alojz Libnik. »Zato tudi naša gledanja na letošnjo sezono niso črnogleda. Tuje agencije namreč opozarjajo na slabšo letino v tej sezoni, mi pa menimo, da smo v drugačnem položaju kot komercialni in izletniški turizem. Tu je zdravje, na katerega ljudje ne pozabljajo vselej. Tudi takrat ne, če se morajo čemu odpovedati. Zato pričakujemo od letošnje sezone in od celoletnega poslovanja vsaj toliko kot smo dosegli lani.»

Z lanskimi rezultati pa so v zdravilišču Rogaška Slatina zadovoljni. V primerjavi z 1972. letom so imeli za 4 odst. več nočitev. To sicer ni veliko. Sicer pa, kaj več niti niso mogli imeti. Gre namreč za visoko zasedenost zmogljivosti in tudi za dejstvo, da z dosežanimi kapacitetami ne ustrezajo vsem gostom. Predvsem nemškimi ne.

Lani so imeli 233.138 nočitev, od tega 94.733 tujih gostov. To pa seveda niso številke, ki veljajo za ves kraj. K vsemu temu bi morali dodati še okoli 25.000 nočitev, od tega okoli 15.000 tujih gostov, ki so jih imeli zasebni oddajalci sob.

Med tujimi gosti so bili na prvem mestu Avstrijci (58.893 nočitev), zatem Italijani (21.756) itd. Zlasti Avstrijci in Italijani je bilo lani več kot leto dni prej. Padec pa so zabeležili pri nemških gostih. To so tudi pričakovali. Manjši obisk nemških gostov jih ni presenetil. In vzrok — zamuda v gradnji sodobnejših hotelskih kapacitet. Hotel, ki je zdaj v gradnji in ki bo gotovo ob koncu leta, bi moral sprejeti prve goste vsaj pred tremi leti. Tak je bil tudi prvotni program. Zamuda je pokazala zobe.

Zanimivi pa so tudi podatki o naših gostih. Se vedno je največ Hrvatov, takoj za njimi so Slovenci. V skupnem številu nočitev so Hrvati udeleženi z 28 odst., Slovenci pa s 24 odst. In če upoštevamo, da je bilo pred leti slovenskih gostov zelo malo in da so zasedli le okoli 6 odst. vseh nočitev, potem je skok v zadnjih letih lep in spodbuden.

Če ocenjujemo lansko sezono v Rogaški Slatini s teh vidikov — vse prav in v redu. Nekoliko drugačni pa so finančni pokazatelji, saj pravijo, da je sredstev v skladih zdravilišča vse manj. Celoten dohodek se je sicer povečal za 20 odst., skladi pa so manjši za okoli sto starih milijonov Tu pa so imele svojo besedo podražitev, večji stroški za investicijsko vzdrževanje, večji osebni dohodki, večje družbene obveznosti itd.

»Priprave na letošnjo sezono in na celo leto so stekle,« je povedal Alojz Libnik. »Da bi bile kar najboljše in načrtne, smo ustanovili posebno službo za zdraviliški turizem, ki se ukvarja samo s tem, kako privabiti v zdravilišče čimveč gostov. Pomembna pa je bila naša odločitev še za gradnjo rekreacijskega središča s številnimi novimi igrišči kot za tenis, balinanje, kegljanje, mini golf, TRIM itd. Vsa ta igrišča bodo nared do začetka tako imenovane glavne sezone. Nekatera med njimi pa so že pripravljena.»

V vsi to pisano in zahtevno dejavnost pa sodi tudi graditev novega hotela »Donata«, ki je prvi v tej seriji. Kmalu za njim bo sledil drugi. Tako hitijo, da bi do 1980. leta Rogaška Slatina le imela 2.500 ležišč.

M. Božič

VSO SKRB DRUŠTVOM

V delovnem načrtu celjske turistične zveze je velika skrb posvečena turističnim društvom. Gre za željo, da bi delo osnovnih organizacij čim bolj poživili in ustanovili nova društva. Zato je zveza sprejela tudi predlog delovnega načrta, ki bi ga naj uresničila društva.

IZLETI ZA OSMI MAREC

Kompas se je izkazal. Za letošnji osmi marec, dan žena, je namreč pripravil izredno zanimiv spored izletov in ga ponudil delovnim kolektivom. Program zajema številne krajsje izlete po domovini in tujini. Med domačimi velja opozoriti na izlet po Stajerski in hrvaškem Zagorju pa tridnevne počitnice v Portorožu itd. Številni avtobusi pa bodo zapeljali tudi v tujino: na Dunaj, v Firence in Sieno, Budimpešto, Milano, San Marino, Rim in še kam. Privlačna bo tudi pot po Koroški in Julijski krajini.

Dan žena

RAZBREMENITE NAS

Bližamo se 8. marcu, prazniku delovnih žena. Veliko bi lahko povedali o položaju žene v naši družbi, o ženi kot materi, gospodinjici in delavki, o ženi kot enakopravni članici naše družbe. Ali je res tako? Ali ima naša žena res vse pogoje, da postane enakopraven tvorec socialistične družbe? O tem smo se pogovarjali s predsednico občinske konference za družbeno aktivnost žena v Celju, Faniko Jugovičevič.

Kolikšne možnosti ima danes zaposlena žena, da se enakopravno vključi v družbeno samoupravno življenje?

Zaposlena žena ima možnosti, da bi se vključila v sfero družbenopolitičnega življenja. Pravice in dolžnosti so ji z ustavo dane. Toda zaradi dvojnega dela, ki ga opravlja na delovnem mestu in doma, ima žena premalo časa, da bi izkoristila vse možnosti, ki jih ji družba ponuja. Z ustavo garantirane pravice in dolžnosti ženi še niso dovolj, da bi se enakopravno vključila tudi v sfero odločanja. Celotna družba bi morala ženi poma-

gati, tako da bi ji omogočila določen družbeni standard (otroško varstvo, objekte družbene prehrane) in s tem bi olajšali njeno delo matere in gospodinje. Drugi pogoj pa je izobrazba. Lahko bi rekli, da prvo dejstvo pogojuje drugo. Če bi ženo razbremenili kot gospodinjico in mater, bi ji ostalo več časa za to, da bi se izobrazila, bi se lahko bolj enakopravno vključila v družbeno življenje.

Ali je med evidentiranimi možnimi kandidati v celjski občini zadovoljivo število žena?

V celjski občini odpade na delovne žene 39,2% od celotne strukture zaposlenih. Evidentiranje pa je zajelo 35% žena. Rezultat je ugoden, vendar obstaja bojazen, da bo v posamezne delegacije vključenih le premalo žena. To pa zato, ker bodo izločene že pri samih volitvah ali pa kandidature ne bodo sprejele. Tako se lahko zgoditi, da bo prisotnost žena spet samo formalna.

Zakaj je participacija žena

v družbenem življenju tako majhna?

Med vojno in po njej je bila aktivnost žena zelo velika. Padla je takrat, ko se je začela naša družba nagibati v potrošniško družbo in ko se je začel osebni standard ljudi večati, družbeni standard pa je stagniral. Takrat je participacija žena močno padla. Z ustanavljanjem samoupravnih interesnih skupnosti in z uvajanjem ustavnih dopolnil se je aktivnost žena spet povečala, vendar še zdaleč ni zadovoljiva.

Kako bi morali v naši družbi praznovati dan žena?

8. marec je praznik delovne žene. Zato bi morali praznovati ali bolje upoštevati ženo čez vse leto. Praznovanje dneva žena naj bo tako, da se vseh delovnih žena spomnimo z rožami ali drobnim darilom. Sredstva, ki jih delovni kolektivi namenijo zakuskam in praznovanju dneva žena, naj namenijo tistim dejavnostim, ki oripomorejo k razbremenitvi žene in lepši ženini jutrišnji dan.

DAMJANA STAMEJCIC

Komisija za splošne in kadrovske zadeve pri Industriji galanterije in plastike GALIP Soštanj

OBJAVLJA

naslednja prosta delovna mesta

1. POMOČNIK VODJE KOMERCIALNEGA SEKTORJA

Pogoj: Srednja šolska izobrazba ekonomske smeri s 6-letno prakso v tozadnevni službi ali višješolska izobrazba ekonomske smeri s 3-letno prakso v tozadnevni službi.

2. STROJEPISKA

Pogoj: Srednja upravna administrativna šola s 3-letno prakso

3. 3 KV KLJUČAVNICARJE za vzdrževanje strojnih naprav v obratih

Pogoj: Dokončana industrijska šola — oddelek za ključavničarje s 3-letno prakso in odsluženim vojaškim rokom.

4. 2 IZMENOVOĐJA

Pogoj: Dokončana industrijska šola — oddelek za ključavničarje s 3-letno prakso in odsluženim vojaškim rokom.

5. 10 NK DELAVK za delo v obratih

6. 2 NK DELAVCA za delo v obratih

Pogoj: odslužen vojaški rok. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osebni dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Pismene ponudbe s dokazili o strokovni izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na komisijo za vstop in izstop s dela pri Industriji galanterije in plastike GALIP Soštanj, Cesta talcev 3.

VSE NOVO 10 LET KOMERCIALNE

Zrečani bodo kmalu vsi novil O, ne, saj ne bodo ljudje novi, novo bo naselje v Novi Dobravi, nova bo cesta, nov bo rekreacijski center, še Rogla bo vsa nova. Čudovito nov kraj bodo postale Zreče!

Na svoji zadnji seji je skupščina občine Slovenske Konjice sprejela odlok o zazidalnem načrtu centra Zreč in rekreacijskega centra v Zrečah. Center Zreč naj bi se razvil na Novi Dobravi na nasprotni strani od rekreacijskega centra. Na severni in južni strani novega naselja bodo stale stanovanjske hiše, ki se bodo kot stopnice nizele od petnadstropnih do enonadstropnih, sredi novega naselja pa naj bi stala seveda nova restavracija in nov bazen. Rekreacijski center bodo zgradili južno od šole, na drugem bregu Savinje pa bo stalo še nogometno igrišče.

»Sredstva že zbiramo,« pravi predsednik krajevne skupnosti Zreče Karl Arlič. »Pred dvema letoma smo krajan izglasovali 2 odstotni samoprisevek za izgradnjo novega naselja in cest. Želimo, da bi z deli čimprej začeli, saj vsi vemo, da se gradbeni material iz dneva v dan vse bolj draži. Dela bodo potekala vzporedno tako na cesti, kot tudi pri izgradnji samega centra Zreč in igrišč. Mislim, da bo cesta asfaltirana že do meseca maja, vsaj tisti del ceste, kjer je strnjeno naselje.«

Zrečani se že dolgo potegu-

jejo za to, da bi cesto od Zreč do Rogle prevzel v oskrbo republiški cestni sklad. Cesta bi povezovala obronke Pohorja s celjskim zaledjem, Zreče pa bi se tako razvile v pomemben turističen kraj. To pa je v interesu tako Zrečanov samih kot tudi konjiške občine sploh.

»K razvoju turizma bi lahko nedvomno prispeval tudi pokrit bazen, ki ga mislimo zgraditi, kot tudi nova restavracija, kot tudi nova restavracija. Rogla bi postala z novim hotelom, kočjo in vikend naseljem prava turistična poslastica, Zreče pa turistična postaja za goste,« je dejal Karl Arlič.

Zreška dolina ima res lepe perspektive razvoja. Ne samo z razvojem in širjenjem proizvodnje v Kovaški industriji in Cometu, ampak tudi z razvojem turizma in rekreacijskega centra v Zrečah.

DAMJANA STAMEJČIČ

Septembra 1961 je Trgovinska zbornica za LR Slovenijo izdala predmetnik in učni načrt za oddelke za srednje komercialiste, ki so nato pričeli z delom v okviru šolskih centrov za blagovni promet najprej v Ljubljani in Kranju, v šolskem letu 1962/63 pa tudi v Celju. Preteklo je torej deset let, odkar imajo predvsem absolventi šole za prodajalce (pa tudi drugih poklicnih šol) možnost nadaljnjevi šolanje za poklic komercialnega tehnik v blagovnem prometu.

V petek so se zbrali absolventi komercialne šole, da bi proslavili dvojni jubilej: desetletnico šole in petletnico ustanovitve Društva absolventov komercialne šole v Celju.

LUDVIK REBEŠEK, direktor šolskega centra za blagovni promet: »Pred dvanajstimi leti smo na naši šoli naredili to, kar bi morale storiti še marsikateri šole in na kar opozarja tudi Zveza komunistov. Delavski mladini smo omogočili nadaljnji študij na srednji šoli, s tem pa smo ji dali možnost študija še na visokih šolah. Bilo je pač tako, da absolvent poklicnih šol ni mogel nadaljevati šolanja, komercialna šola pa mu je to omogočila. V začetku smo sprejemali na našo šolo absolvente vseh vajeniških šol, ker pa je bilo prosilcev zelo veliko, smo se ogradili samo na absolvente trgovske šole. Vsi ostali, ki se želijo vpisati k nam, mo-

Ludvik Rebešek

rajo opraviti prekvalifikacijski izpit. Bistveno pa je to, da skuša komercialna šola omogočiti vsem vajencem nadaljnji študij in s tem podpreti misel o nadaljnjem izobraževanju delavcev.«

LOJZE OSET, predsednik društva absolventov komercialne šole: »V desetih letih je zaključilo študij na naši šoli kakih 200 delavcev, v društvo pa nas je včlanjenih le polovica. Temu je kriva predvsem slaba povezanost med absolventi, saj jih je precej zaposlenih v okoliških krajih in povsod po Sloveniji. Afirmacija absolventov komercialne šole je zelo velika. To kažejo predvsem razpisni delovnih mest, zato mislim, da je šola res opravičila svoj obstoj in svoje delo. In ne samo šola. Tudi društvo uspešno deluje in povezuje svoje člane na občasnih sestankih in občas-

Lojze Oset

nih zborih posebej sedaj, ko smo prebrodili začetne organizacijske težave.«

FRANC JOST, upravnik blagovne hiše v Švici: »Člani društva so me pred nekaj dnevi obvestili, da bo danes dvojnja obletnica: obletnica šole in društva. Odočlil sem se in prišel v Celje, kjer sem pred desetimi leti absolviral na komercialni šoli. Sedaj živim in delam v Švici, kjer bom verjetno tudi ostal. Ko sem se v Švici zaposlil, niso zahtevali od mene nobene šole. Kmalu sem s prakso in znanjem, ki sem ga dobil na komercialni šoli, opravičil njihova pričakovanja, tako da so mi naposled priznali srednjo komercialno šolo in mi omogočili nadaljnji študij na visoki šoli.«

Ni potrebno, da bi načeli razpravo o potrebnosti ali nepotrebnosti nadaljnega izo-

Franc Jost

braževanja absolventov trgovske šole za komercialne tehnik. K takšnemu spoznanju sta veliko pripomogli vztrajnost in uspešnost slušateljev in učiteljev srednje komercialne šole v Celju.

DAMJANA STAMEJČIČ

Nazarje

MLADO ZNANJE KJE JE TTKS?

Mozirska delavska univerza, ki jo od lanskega septembra, od ustanovitve, vodi Ivan Purnet, in komite občinske konference ZKS Mozirje sta prejšnji teden organizirala politično šolo za komuniste iz organizacij združenega dela. V šoli se je usposabljal 26, večinoma mladih članov ZK. V šestih dneh so se udeleženci šole seznanili z osnovami marksizma, z aktualnimi temami iz našega družbenega in samoupravnega življenja, z nalogami ZK in z drugimi predavanji.

Povprašali smo tri slušatelje, kaj jim je politična šola nudila.

LOJZKA BRITOVŠEK iz Elkroja: »Šola mi je mnogo pomagala pri oblikovanju mojega svetovnega nazora. Sedaj lažje razumem samoupravna in družbena dogajanja pri nas. Predavanja so mi nakazala vrsto problemov, ki jih še želim spoznati. Začutila sem veliko željo po nadaljnjem izobraževanju. Brez politične šole te potrebe ne bi čutila. Iskreno se zahvaljujem Elkroju, da mi je omogočilo izobraževanje v

teji šoli.

IVAN HREN iz Glina: »V tem tednu sem spoznal, kje je moje mesto v delovni organizaciji. Kakšna je vloga delavca. Videi sem tudi, kakšne so moje naloge. V celoti sprejemam Marxove in Engelsove nauke in jih bom poskušal po svojih močeh uresničiti.«

JANKO PEČNAK iz Glina: »V šoli sem dobil teoretično osnovo za nadaljnje praktično politično delo, a razširil sem tudi obzorje znanja. Pomembno se mi zdi, da sem natančneje spoznal Marxovo misel. Poleg tega je koristno, da smo se prvič sestali mladi komunisti iz mozirske občine, da smo izmenjali izkušnje in se dogovorili o prihodnjem delu. Tudi jaz se zahvaljujem delavcem v Glinu, da sem se lahko udeležil politične šole.«

Mozirska politična šola je zelo dobro uspela. Slušatelji so pozorno sodelovali in so pripravljani na politično delo. Želijo si takega izobraževanja, kar je lahko priznanje in pobuda organizatorjem letošnje politične šole.

TVD „Partizan“ Žalec

KJE JE TTKS?

Aktiv komunistov TVD Partizan Žalec v zadnjem času veliko razpravlja o realizaciji akcijskega programa in delovnega dogovora TVD na področju krajevne skupnosti Žalec ter o vlogi telesne kulture v novi ustavi. Zanimivo je, da je temu potrebnemu razgovoru prisostvovalo veliko za to področje zainteresiranih ljudi, med njimi pa žal ni bilo predstavnikov TTKS in Zveze mladine. Takšen odnos do dela TVD Partizan s strani TTKS kaže na nezdravo tolmačenje in pojmovanje vloge temeljne telesne kulturne skupnosti, ki je poklicana, da sprovede zastavljene naloge, zajete v novi

ustavi (tako zvezni kot republiški) in resoluciji za 7. kongres ZKS.

Aktiv komunistov TVD Partizan Žalec je ugodno ocenil delo v zadnjem letu, ki je prineslo precejšen premik na tem področju. Posebej so poudarili dobro sodelovanje s krajevno skupnostjo, ki je n. pr. samo v lanskem letu namenila za telesno kulturo 65 tisoč din, medtem ko so od Občinske zveze za telesno kulturo dobili samo 6500 din! Rudi Pur (predsednik TVD Partizan) in Vlado Veber (podpredsednik) sta poročala o realizaciji akcijskega programa (težnja po množičnosti, kvalitetnejših kadrih in šte-

vilnejših športnih objektih, ki ga bodo zaradi tega, da b vse naloge, ki so še pred njimi, realizirali, podaljšali za nadaljnja tri leta. Preko množičnosti (SSD in SŠL) bodo poskušali priti do kvalitete, kadre bodo zaradi manjših stroškov vzgajali doma, dobro pa kaže tudi za športna igrišča, saj so tudi pred tem, da začnejo z nadaljevanjem izgradnje športnega parka (potrebujemo milijon 200 tisoč din, 700 tisoč bodo dobili od prodaje sedanjega objekta KK Hmezaš) pogodba je pred podpisom za 500 tisoč jim bo kot nabavljiva kredit dala krajevna skupnost), kjer bi zgradili novo garderobe, savno, trim stezo, ozvočenje na kotačkališču, vzdrževanje ostalih igrišč itd.

O vlogi telesne kulture v novi ustavi je govoril Janez Meglič ter poudaril, da se zdaj drugačno tretiranje telesne kulture v temeljnih načelih in bo omogočalo boljše razvoj in vlogo ter mesto tega pomembnega področja. O tem govorijo tudi 64. člen in 73. člen republiške ustave ter posebno poglavje o telesni kulturi v resoluciji za 7. kongres ZKS. Med drugim krajevne skupnosti postajajo osnovne družbene celice, v katerih sklopu se mora poleg ostalih dejavnosti enakovredno razvijati tudi telesna kultura.

V razpravi so se sodelovali Jože Jan, Ivan Zupanc, Franc Cink, Jože Kučer in Jolanda Cerovšek. O podrobnostih (sprejeli so tudi dvanajst točk zaključkov, v katerih med drugim zahtevajo večjo aktivnost TTKS) bomo še poročali.

ŽALEC

KDO V ZBOR?

Pred dnevi se je v Žalcu prvič sestala kandidacijska konferenca in obravnavala predlog evidentiranih možnih kandidatov za družbenopolitični zbor občinske skupščine, predlog možnih kandidatov za vse organe, ki jih je evidentirala republiška kandidacijska konferenca in priprave na volitve.

Kandidati za družbenopolitični zbor žalske občinske skupščine, ki bo štel trideset članov, so: Vikica Avsec, Jožica Bürman, Marija Cehner, Tatjana Debič, Karl Deželak, Avgust Dobriha, Vlado Gorišek, Danica Grabner, Rudi Janežič, Jože Jeram, Alenka Kladnik, Dušan Kočevar, Drago Lubej, Albin Laznik, Anica Mirnik, Herta Naraks, Dolfe Naraks, Leon Pader, Jože Ribič, Pavlika Serdoner, Ludvik Semprimožnik, Edo Suster, Franc Spegljč, Vili Ulaga, Breda Verstovšek, Tine Zakonjšek, Martin Zemljak, Franc Zužej, Marjan Zuža in Stefka Zuraj.

Ko so obravnavali predlog možnih kandidatov za vse organe, ki jih je evidentirala republiška kandidacijska konferenca, so člani občinske konference pripomnili, da je med evidentiranimi vse preveč profesionalnih političnih delavcev, premalo žena in mladih.

BRANKO STAMEJČIČ

STONE VRABE

PRIMERNO KNJIŽNO DARILO ZA 8. MAREC

PAVLA ROVAN

SONCE IN SENCE

novele in črtice

ŽE V VSEH KNJIGARNAH

Območje

Tisoč značkarjev

Kajuhovebralne značke so letos dobile posebej slavno obeležje, saj se potegujejo za nje učenci ob 30. obletnici nje smrti. Prav zaradi Kajuhove smrti. Prav zaradi tega se je zbralo na raznih šolah mnogo kulturnih ustvarjalcev, šolarji pa so pripravili bogate kulturne programe. Ker pa je obletnica Kajuhove smrti istočasno tudi obletnica prihoda XIV. divizije na Stajersko, so praznovanje posvetili tudi temu zgodovinsko pomembnemu dogodku.

Najbolj aktivni so bili na šolah velenjske občine, saj od tam Kajuh izhaja in imajo tudi njegov muzej. Šola Karla Destovnika-Kajuha v Soštanju je ob tej priložnosti uredila in izdala posebno spominsko mapo, v kateri je več fotografij s Kajuhom, knjižica o pesnikovem življenju in delu ter faksimilirana izdaja Kajuhovih pesmi iz leta 1944. Ista šola je tudi pripravila bogat kulturni program ob podelitvi bralnih značk in še naslednji dan ob otvoritvi 6. razstave likovni svet otrok, na kateri sodelujejo letos mladi likovni ustvarjalci iz 38 šol Slovenije, Italije in Nemčije. Podelitve bralnih značk so se udeležili pesnik Kajetan Kovič, Kajuhovi najbližji sodelavki Marta Pavlin-Brina in Vera Hreščak-Bebler, ter gledališki igralci iz Trsta. Knjige za bralno značko je na tej šoli s podružnicami prebralo 180 otrok.

Lep program so pripravili šolarji v Smartnem ob Paki. Tam sta bralne značke izro-

čala učencem književnika Anton Ingolič in Stane Terčak, kar je bilo za otroke še posebej privlačno. Program je prebralo 170 otrok.

V šoli Antona Aškercarja v Velenju je dobilo značke raznih stopenj kar 406 učencev te šole in podružnice Paka. To

je skoraj polovica vseh učencev. Ze tako bogatemu kulturnemu programu so dodali nekaj zanimivih točk še pisateljica Ela Peroci, ilustratorka Jelka Reichman in pesnik Vojin Arhar. Značke v tej občini so podelili tudi na osnovni šoli Biba Röck v Soštanju.

Kulturni ustvarjalci, ki so obiskali šole velenjske občine, so dobili Kajuhovo plaketo.

V celjski občini so podeljevali Kajuhovebralne značke na treh šolah, medtem ko ostale šole še niso priredile proslav, ker učenci še niso prebrali vsega bralnega programa.

Na II. osnovni šoli so imeli slovesnost že v četrtek. Obiskal jih je pisatelj Leopold Suhodolčan. Vsem zahtevam bralnega programa je na tej šoli zadostilo 165 učencev, ki so prejeli značke raznih stopenj.

V petek, na dan obletnice pesnikove smrti, pa so pokazali svoje kulturno bogastvo učenci IV. osnovne šole, ki so ob umetniško izvedenem programu prejeli 189 značk. Na osnovni šoli I. celjske čete pa so v petek dobili značke le učenci nižjih razredov, in sicer 210 značk.

Zvedeli smo tudi, da so prejeli bralne značke učenci osnovne šole Vransko.

Delo za bralno značko pomeni prav gotovo velik korak naprej v približevanju kulture in umetnosti otrokom. Za teh nekaj čez tisoč bralnih značk so prebrali šolarji okrog sedem tisoč knjig in o njih so se pogovarjali v vseh razredih, iz katerih so ti učenci. Pomembnost tega kulturnega delovanja so spoznali tudi v srednjih šolah in bralna značka že prodira poleg gimnazije tudi na druge srednje šole.

JOŽE LIPNIK

Ocena „Malhusa“

Politična burka Kralja Malhusa (napisal jo je Ervin Fritz, kot slovensko noviteto pa jo je v zadnjih dneh decembra uprizorilo Slovensko ljudsko gledališče v Celju) z idejnim sporočilom in z mnogimi tezmami vložki, ki jih je avtor vpletel v sicer navidezno pravilno obleko, idejnopolitično ni sprejemljiva. Tako so ocenili člani komisije za idejna vprašanja pri komiteju občinske konference ZKS Celje skupaj s predstavniki kulturnih delavcev in gledališča. Predlagali so svetu SLG Celje in programskemu svetu, da pripravljata o idejnih razsežnostih Kralja Malhusa predvsem z vidika nadaljnega podružbljanja programske politike celjskega gledališča in zahtevati od vodstva SLG Celje, da sprejme politično in družbeno odgovornost.

Gledališki avtobus

Na pobudo Slovenskega narodnega gledališča v Celju bo letos uvedena nova proga na relaciji Ljubljana—Celje in Maribor—Celje. To bo proga za »gledališki avtobus«, ki bo ob premierah v celjskem gledališču popeljal iz Ljubljane in Maribora vse tiste, ki si želijo predstavo ogledati.

Ideja o uvedbi »gledališkega avtobusa« je stara že 4 leta, s sodelovanjem celjskega Kompassa pa so jo letos končno uresničili. Gledališki delavci so namreč opazili, da prihaja velik obiskovalcev iz Ljubljane in Maribora, stalna proga »gledališkega avtobusa« pa bi omogočila ljubiteljem gledališča iz obeh mest stalno prisotnost v celjskem gledališču.

»Gledališki avtobus« bo vozil v premierskih dneh izpred ljubljanske Drame in mariborskega Stolnega trga. Odhod avtobusov bo ob 17. uri in 30 minut, v Ljubljano in Maribor pa se bodo vračali takoj po predstavi.

D. S.

Iz dnevnika SLG Celje

Izjava režiserja Dušana Mlakarja

Z velikim veseljem (pa tudi s skepso) sem sprejel tekst Frančka Rudolfa »Celjski grof na žrebcu«, saj so v slovenski dramski zakladnici že štiri drame na temo celjskih, vse štiri že velikokrat igrane. Zdaj pa se pojavi nova igra mladega avtorja, bil je star komaj 26 let, ko jo je napisal. Ko pa sem začel pregledovati tekst, sem spoznal, da je po miselni fakturi in po sporočilu v bistvu doslej najboljši tekst o Celjanih, po dramaturški strukturi pa igra, ki gre v korak z vsemi evropskimi in našimi poskusi v smeri ludizma, igrive igre, se pravi naj sodobnejše preokupacije sodobne dramatik. Oboje zahteva tako od režiserja (scenografa, kostumografa itd.) kot od igralcev maksimalne psihične in fizične napore od prve vaje do zadnje predstave ki bo odigrana. Vesel sem, da sem lahko to igro realiziral v celjskem gledališču, kjer sem doslej vedno našel izredno disciplinirano in ustvarjalni team, delovno navdušenje tehnik in vso umetniško in moralno pomoč vodstva gledališča. Z nestrpnostjo vsi pričakujemo odziv celjskih gledavcev in gledavcev sploh, ki bodo hodili to predstavo gledat.

J. Z.

Nova razstava

Jutri zvečer bodo ob 19. uri v galeriji knjižnice Velenje odprli razstavo kiparskih del Vasilija Četkovića. Svoja dela je prenesel iz Slovenskih Konjic, kjer je razstavljal skoraj cel mesec. Ob otvoritvi bodo pripravili v okviru petkovih kulturnih večerov nastop dramske skupine iz Velenja.

Križaj v. d.

Zapisali smo že, da je Bojan Stih s 1. februarjem stopil v pokoj. Vršilec dolžnosti direktorja Slovenskega ljudskega gledališča v Celju postal Franci Križaj, doslej v gledališču zaposlen kot režiser. Bojan Stih bo še naprej pomagal pri nadaljni rasti gledališča.

Rogaška Slatina

Po premoru — razstava

Po daljšem premoru so v Rogoški Slatini — v pivnici Zdravilišča spet odprli razstavo likovnih del dveh slovenskih likovnikov. Dr. Aleksander Gala je razstavil podobe iz obdobja naše NOV. Avtor se je sicer rodil v Lienz, vendar je prišla cela družina po prvi svetovni vojni v Maribor. Medicino je študiral v Ljubljani in Zagrebu. Med zadnjo vojno se je kaj kmalu vključil v partizanske vrste in deloval na področju Loške doline ter Primorske. Svoje življenje iz tega obdobja je tudi opisal v svoji knjigi »Partizanski zdravnik«. To obdobje mu je tudi vse do danes inspirativno služilo pri njegovem upodabljanju v les. Dr. Aleksander Gala sedaj živi v Ljubljani kot upokojeni sanitetni polkovnik JLA, je pa tudi docent za medicinske dela na ljubljanski medicinski fakulteti.

Dr. Danica Bem deluje v Ljubljani kot zdravnica (specialistka v šolskem dispensarju). Začetki njenega slikarstva segajo že pred drugo svetovno vojno. Tudi ona se je priključila partizanom, iz tega težkega, a velikega obdobja še danes išče motive in notranje ustvarjalne vzgibe za svojo likovno govornico. Vendar s svojim likovnim sporočilom ni ostala v omenjenem svetu, ampak se dokaj pogumno loteva iskanja poti sodobnega človeka, nekako trpkega v svojih čustvih (po spremni besedi na vabilu).

Kot vse razstave, je tudi to pripravila Delavska univerza v Smarju in kulturna skupnost. Upajmo, da nam bo razstavnici prostor Rogoške Slatine ponovno nudil lepe kulturne dogodke kot doslej.

DRAGO MEDVED

KONJICE

Srečanje „ženskih ansamblov“

V nedeljo, 3. marca 1974 bo v Slovenskih Konjicah v Kulturnem domu ob 15. uri zanimiva kulturna prireditve. Na njej bodo nastopali sami ženski ansambli iz raznih krajev Slovenije. Organizira jo Zveza kulturno prosvetnih organizacij, pokroviteljstvo pa je prevzel usnjarski kombinat KONUS iz Slovenskih Konjic. Na tej prvi tovrstni prireditvi bodo sodelovali:

1. Vesela dekleta — vokalno instrumentalni ansambel izpod Pohorja
2. Dekliški ansambel glasbene šole Franc Sturm Ljubljana-Šiška, ki poje črnske duhovne pesmi
3. Dekliški pevski zbor Srednje glasbene šole iz Maribora
4. Instrumentalni trio Glasbene šole iz Slovenskih Konjic
5. Peterka Rozalija — solistka iz Maribora
6. Kolar Zofija — recitatorica iz Maribora

Obiskovalce bo zabavala humoristka Janja Korosec-Zizek, imenovana Prileška Micika. To bo res vesel nedeljski popoldan, ki bo nudil dovolj kulturnega užitka vsem obiskovalcem.

SODIN KONRAD

NA POTI V GLEDALIŠČE

Vaš gledališki obveščevalec

Celjski grof na žrebcu

To dramo sem napisal potem, ko sem sistematično prebral iz vseh prejšnjih dram o celjskih grofih tisto, kar mi je bilo všeč. Pisal sem jo štiri mesece, mesec dni sem razmišljal in vsakega enaintridesetega v mesecu napisal eno dejanje. V tej drami je svet urejen. V nobeni mojih naslednjih ni več. Zato jih urejena gledališča tudi ne bodo igrali.

Franček Rudolf

Samoposmeh? Prikrto bistvo igre? Odkriva se nam zgodovina o celjskih grofih, o katerih ne bi mogli več reči, da je zgodovina. Čeprav je v njej vse, kar najdemo v Kratki zgodovini Celja prof. Janka Orožna, vse od prvega Gebharda do zadnjega Ulrika, ki so ga ubili zarotniki v Beogradu in so ga potem z velikimi slovesnostmi pokopali v Celju. S temi slovesnostmi se tudi naša igra začne, vendar kot veličastno posmehljiva igra sejmarskih komedijantov, ki »potujejo od sejma do sejma, kažejo slike in prikazujejo grozljive zgodbe. Prvikrat se zares zgodi, da nam avtor s samo igro, z veselostjo igranih vrednot, ki se v hipu, ko postanejo odrska podoba, tudi že razvednotijo, spremeni zgodovino v trenutek uživanja edine gledališke predstave, igre igralcev.

Glavna »junaka« ostaneta seveda Herman in Friderik, njun spor zaradi Veronike.

Toda to je že spor, komu gre oblast in koliko je lahko človek, ki si lasti in deli oblast, sploh svoboden. Franček Rudolf je herojsko bajko o Frideriku še drugače postavil na tla: tako Hermana kakor Friderika igrata »sejmarska komedijanta« in tako je tudi zgodovina o Veroniki take sorte enkratnost, taka vrednota, ki je ulovljiva le v okviru gledališke pred-

stave. Ta pa je seveda v rokah samih (celjskih) igralcev, ki resnice ne morejo in tudi ne marajo do kraja razložiti. Resnica se z vsako predstavo na novo odkriva kot resnica gledališke predstave, zgodovina je vsakokratna posest glumačev, in v uči te burkaške vneমে se nam zgodovinska pričevanja kažejo kot komentar, našemu času, naši vrednosti primeren.

Krstna predstava Celjskega grofa na žrebcu bo v petek, 1. marca. Režija Dušan Mlakar, scena Avgust Lavrenčič, kostumi Melita Vovkova, lektor Majda Križajeva, glasbeni svetovalec Darijan Božič, dramaturg Janez Zmave, igralci Pavle Jeršin, Janez Bermež, Bruno Vodopivec, Borut Alujevič, Jože Pristov, Bogomir Veras, Stanko Potisk, Miro Podjed, Marija Goršičeva, Mija Mencejeva, Ljerka Belakova, Jana Smidova.

PRIMERNO KNJIŽNO DARILO ZA 8. MAREC

PAVLA ROVAN

SONCE IN SENCE

novele in črtice

DOGODKI

INFORMACIJA: VELIK POMEN

Prejšnji teden so se zbrali v Sevnici na letni skupščini združenja pokrajinskih dnevnikov in lokalnih radijskih postaj SRS uredniki vseh lokalnih informativnih medijev. Opozorili so na nenehno večanje pomena lokalne informacije, ki bo imela izredno izpostavljeno vlogo v izpeljavi novega skupščinskega in delegatskega sistema. Uredniki so zahtevali, da v Sloveniji družbeni organizmi celovito opredelijo razvoj informativne dejavnosti in vlogo lokalne informacije kot komplementarnega dela funkcije republiških medijev.

V tej smeri bo delovalo tudi združenje Letne skupščine se je udeležil Jak Koprivc, republiški sekretar za informacije, ki je pohvalil dejavnost in temeljno delovno usmeritev združenja. Na skupščini so uredniki ponovno poudarili, da je potrebno dokončno sistemsko urediti materialni status pokrajinskih sredstev obveščanja.

Na letni skupščini so za novega predsednika upravnega odbora združenja izvolili Antona Miklavčiča, urednika kranjskega Glasa. Zelo se je izkazala Konfektarja Lisca ki je vsem udeležencem skupščine pripravila ogled moderne tovarne in prevzela pokroviteljstvo nad skupščino, ki jo je sicer organiziral Radio Sevnica.

CELJE: USKLAJEVANJE

V prihodnjih dneh bodo morali v celjski občini izvesti usklajevalne postopke zaradi previsokih postavk v predvidenem družbenem dogovoru o splošni in skupni porabi. Brez tehničnega centra, Gloveca in sofinanciranja informativne dejavnosti NT in RC z nakupom UKV oddajnika je indeks predlagane porabe 121 odstotkov. Z navedenimi družbeno izredno pomembnimi akcijami pa znaša poraba 126 odstotkov, kar seveda ni usklajeno z dogovorjeno družbeno ekonomsko politiko v Sloveniji, ki je predvidela porabo za 24 odstotkov. O teh vprašanjih se bodo v Celju dogovarjali prihodnji teden.

ŠENTJUR: PREZAHTEVNO

Javna razprava v temeljnih organizacijah združenega dela v Šentjurju o programih samoupravnih interesnih skupnosti je bila zelo živahna, skupno mnenje pa je, da so predlogi za porabo na področju kulture in telesne kulture prezahtevni. Delovni ljudje Šentjurja so bili tudi mnenja, da bo potrebno doseči v končni fazi usklajevanja določene primke v korist kadrovske interesne skupnosti. Poleg vseh prizadevanj za sredstva je potrebno misliti tudi na sredstva za kadre, ki so osnovan pogoj za še hitrejši in kvalitetnejši razvoj. Potrebno bo tudi zagotoviti solidarnostno zbiranje sredstev za gradnjo osnovnošolskih prostorov. Le na ta način bo mogoče v Šentjurju zagotoviti izgradnjo teh prepotrebni objektov.

ŽALEC: ZBOR PLANINCEV

Minulo soboto so se na rednem letnem občnem zboru sestali člani planinskega društva Zalec. Poročilo o delu je podal predsednik društva Jože Kučer, ki je med drugim dejal: »V letu 1973 smo pripravili izlete na Urško goro, Triglavsko jezera, Vogel, Crno prst ter na Kal. Udeležili smo se tudi pohoda po poteh 14. divizije, se vključili v akcijo TRIM in se udeležili srednje proslave ob 80-letnici PZS. Z delom je uspešno pričel tudi aktiv ZK, ki je bil ustanovljen v okviru planinskega društva. PD Zalec šteje 792 članov in je tako drugo največje društvo v občini po številu članstva. Na kraju so sprejeli še program dela in si ogledali okoli 100 dia- pozitivov pod naslovom »dopust v gorah«.

T. TAVČAR

CELJE: SESTAV DOBER

Na nedavni kandidacijski konferenci v Celju smo imeli priložnost slišati, kako ugoden je sestav doslej evidentiranih možnih kandidatov za občinski družbeno-politični zbor. O 30 evidentiranih je 5 mlajših od 27 let, 9 mlajših od 35, 16 pa starejših od 36 let. Med evidentiranimi je 28 članov ZK, 8 udeležencev NOB, 5 vodilnih delavcev in 5 direktorjev.

Po izobrazbi je slika takšna: 2 kandidata imata končano osnovno šolo, 6 srednjo, 5 višjo, 9 visoko, 1 je magister, 2 sta polkvalificirana delavca, 3 kvalificirani in 2 visokokvalificirana delavca. Slika točka sestava je nekoliko prevažna zastopanost žena. Teh so za družbeno-politični zbor evidentirali le 8 kar je slaba četrtina.

B. S.

DOLGO POLJE: NAČRT DELA

Program KS Dolgo polje je zelo obširen. Nadaljevati nameravajo z asfaltiranjem posameznih ulic (Ipatčeva in druge), zasuli bodo dva kolektorja in od Dečkove ceste naredili priključek proti Lokrovcu. Uredili bodo zelenice pri samopostrežni trgovini ter pripravili načrte za preiskovalni center, ki je v te četrti mesta nujno potreben.

Regulacija bo izvedena do konca meseca marca, razsvetljava pa bodo uredili do konca leta.

Z. S.

VELENJE: DELEGATI ZA KONGRES

Na zadnji seji občinske konference zveze komunistov Velenje so poleg obravnave delovnih programov konference, komiteja, komisij pri občinski konferenci, častnega razsodišča in dela aktivna zveze komunistov neposrednih proizvajalcev, razpravljali tudi o osnutku resolucije in predlogu statuta za sedmi kongres ZKS. S tem so končali v velenjski občini javno razpravo, ki je pred tem že zajela vse komuniste v osnovnih organizacijah.

Izvolili so tudi delegate za 10. kongres ZKJ in 7. kongres ZKS ter člane medobčinskega sveta ZKS Celje. Komuniste velenjske in moziške občine bodo zastopali na 10. kongresu ZKJ IVO JAMNIKAR in FRANC KRIVEC ter kot gost konference TEREZIJA VOHAR. Delegati za republiški kongres pa so: MARIJA BLAGOTINSEK (Tovarna usnja Soštanj), IVAN GABER (občinska skupščina), SLAVKO JANEŽIČ (Rudnik lignita Velenje), VIKTOR KNEZ (TGO Gorenje), ANICA KRISTAN (TGO Gorenje), ALOJZ KURMANSEK (Lesna Soštanj), FILIP LESNJAK (Termoelektrarna Soštanj), FRANC OJSTERSEK (SGP Vegrad), HERMAN POKLEKA (RLV), KAREL SEME (Rudarski šolski center), PAVLA SIVKA (OS Gustav Šilih) in BOGOMIR ZAGER (RLV).

Člani medobčinskega sveta ZKS Celje so postali: JOZE KOVAČ (TGO Gorenje), FANIKA RIFELJ (TUS), JOZE ZOHAR (RLV) in po dolžnosti politični sekretar občinske konference ZKS Velenje FRANJO KORUN.

tv

MOZIRJE: DELEGATI ZA KONGRESA

Na drugi redni seji konference občinske organizacije zveze komunistov v Mozirju so med drugim izvolili tudi delegate za oba kongresa. Tako bosta velenjske in moziške komuniste na desetem kongresu zastopala Ivo Jamnikar, direktor rudarskega šolskega centra v Velenju, in Franc Krivec, ključavničar v velenjskem rudniku lignita. Na sedmem kongresu ZKS pa bodo imeli moziški komunisti štiri predstavnike: Maksa Petka in dipl. inž. Mirka Tratnika, oboje iz GLINA, Ivica Kozovinc, učiteljico iz Gornjega grada in Toneta Hribernika, višjega upravnega delavca pri skupščini občine Mozirje. Razen tega so izvolili člana za medobčinski svet ZK Celje: Franca Grdino, Staneta Krajca in Marijo Fluderntnik. Po položaju bo član medobčinskega sveta tudi sekretar občinskega komiteja ZK Mozirje Matevž Požarnik.

SREČANJE Z VINKOM TRUPEJEM

LEPOTA GOZDA JE ENKRATNA

»Vse moje otroštvo je povezano s hosto. Z mojimi starimi očci je bil gozdar, tudi oče, zdaj sem še jaz. Vsa otroška leta sem prebil v gozdu. Stanovali smo v Sentvidu pri Planini. In že od otroštva sem gozd tako vzljubil, da me nič več ne more ločiti od njega.«

Vinko je gozdarski delovodja. Z njegovim poklicem ga veže na to naše zeleno bogastvo, vendar ga po Vinkovih besedah ne znamo ceniti.

»Veste,« pravi Vinko, »če že nič drugega, za v gozdu mora imeti človek dar opazovanja. Brez tega ni nič. Vse gre mimo, prave lepote ni moč občutiti. Če bi se strokovno izrazil — kaj gozd je — bi to povedal pač tako, da je gozd skupek živih in neživih elementov na danem območju. Te besede so zame vse pre malo. Tudi to je pre malo, če rečem, da je to kraj, kjer najde človek duševno sprostitve. V gozdu obstoja več elementov, ki tvorijo tisti občutek, atmosfero, ki jo človek takoj začuti v gozdu. To so sama drevesa, pa druge rastline, živali, barva listja, debel, svetloba, ki prihaja skozi drevesne krošnje. Vse to daje končno podobo gozda. Tudi brez šumenja na mravljiščih ne bi bilo pravega, pristnega vtisa. Kdor pa to spremlja v svojem vsakodnevnem delu, to čuti še drugače. Človek točno ve, kako nekateri živi organizmi dihaajo. Kako se obnašajo živali, kako se vse to giblje v nenehni odvisnosti, po ustaljenih a trdnih zakonih narave. Če vam zdaj govorim kot lovec, lahko zatrdim, da je današnje stanje divjadi dobro. Med visoko divjadjo je največ srnjadi. V kozjanskih gozdovih imajo zelo dobre pogoje za bivanje in razmnoževanje. Kakšnih večjih naravnih selektorjev pa tukaj ni. To delo opravljamo lovci, ki pa se na vse načine trudimo, da bi čimbolj zatrla divji lov. Kakšnega zelenca že še ujamemo, stari in prekaljeni divji lovci pa nam delajo precej problemov in škode. Tu in tam je še kakšen potepl pes, ki se spravi na srnjad ali pa manjšo divjačino, drugih zveri pa tukaj ni, kot so na primer volkovi ali celo ris. Imamo pa tudi v svojih revirjih divje prašiče.«

Vinko si prižge cigareto, srkne kavico in z očmi potuje po prostoru. V mislih je spet v gozdu, na samotni poti tihega a vztrajnega in zvestega ljubitelja narave. Vsaka njegova beseda, ko spregovori o svojem zelenem bogastvu, sede na trdna tla. Izrečena je z ljubeznijo in obenem z gotovostjo, ki daje občutek do-

Bohorski gozd se je zagrizel v to našo slovensko zemljo z vso krčevitostjo. Razčlenjen v zaraščeno prostranstvo je nudil človeku že od nekdanje kritje pa tudi kruh in obstanek. Tako je še danes, vendar nekateri ne vidijo v njem le tovarno lesa ali skladišče gob za nedeljske izletnike. Gozd jim pomeni vse kaj več, tudi svetišče. Tako pravi tudi VINKO TRUPEJ, gozdarski delovodja, ki s svojo družino živi v Kozjem in ni ga človeka tam okoli, ki ne bi Vinka poznal. Ko gre čez trg s torbo čez ramo, ob hladnih dnevih prevesi čeznjo še plašč. Na ramo zadene lovsko puško, vsi vedo — Vinko gre v hosto, na Veternik..., na Bohor!

brega poznavanja svojega posla Vinkova posebnost je tudi botanika in ko prične z latinskimi imeni naštevati številne rastline, ki jih premore kozjanski gozd, pero ne more slediti njegovim besedam. Pravi, da je nekaj rastlin na kozjanskem zaščitenih in hvale bogu, da ljudje ne vedo zanje, saj bi jih vneto pričel nabirati. Posebno ena je lepa, ki raste okoli tistega kamna, pri Zličarju se reče. Sredi aprila cveti in domeni la sva se, da me bo takrat poklical, da bova naredila posnetek te lepote, ki raste samo v Polhograjskih Dolomiti in na Kozjanskem

»Ja, divji prašiči,« nadaljuje Vinko, »ti naredijo veliko škode in to na pomlad in v poletju, ko gredo kmetom na njive. To je seveda višje gori na Bohorju. Naša lovška družina je kupila sedem mrim najbolj prizadetim domačijam električnega pastirja, ker to je najbolj učinkovito sredstvo proti tem vsiljivcem. Mi smo v naših revirjih namenili divjim prašičem celo gojišče. Divji prašiči imajo velik bivalni prostor, rabiyo širjave. Mi jih nadzorujemo in letno ustrelimo pet do deset živali. Naši gozdovi so lepi. Sodobni gozdovi ne dajo toliko živalim kot naravnim gozd. To zaradi struk-

ture svojega rastlinja. Kul-tiviranemu gozdu manjka nekaterih drevesnih in zeleničnih vrst, ki jih divjad v naravnem gozdu najde.«

Beseda nama je spet zašla med zelenje, ki so ga ljudje v mestih toliko željni. Zeljni mehke zelene blazine, ki daje svež zrak in zdravo barvo na lica. Toda Vinko Trupej obupuje nad sedanjimi časi. V gozdu je bilo včasih drugače. Stari nomadi so potovali skozi gozdove a so bili dobri romarji. Današnji nomadi pa so vandali, ki spremenijo gozd v odlagalnišče smeti, tudi tako so malomarni, da zanetijo požar in nimajo odnosa do tega konglomerata živih organizmov, ki so del narave, ki nas ščiti in nam daje zavetje in prepotrebno ravnotežje v življenju. Zato bi morali gledati na gozd kot na tisti del narave, za katerega bi radi, da bi ostal nespremenjen, vendar v pozitivnem smislu. Da bi ostal azil, kamor bi prišel človek po svoj mir in pustil naravo v njenem toku življenja, za katerega zna sama prav dobro poskrbeti.

Tako razpreda misli Vinko in me popelje v svojo lovsko sobo, kjer so obešene lovške trofeje in velika oljna slika divjega petelina, ki poje. To sliko je narisal njegov stric, za katerega Vinko pravi, da je bil ven bohem v Zagrebu in je njegovemu očetu sliko napravil. Vsa je temna in skrivnostna, kakršno je skrivnostno petje divjega petelina. Le redki so, ki imajo priložnost poslušati njegov glas Na steni je tudi nepogrešljiva reprodukcija Šubičeve slike »Na lov«, ki krasi marsikatero lovsko sobo na Slovenskem.

Najn pogovor sva končala nekako v upanju, da je ni vse izgubljeno, da bo gozd še živel, le več kulture bi morali imeti ljudje. Kulture za življenje in bivanje v gozdu, pa čeprav so tam le za urico ali dve, ko se ob prostih sobotah in nedeljah hočejo sprostiti. Zavedati bi se morali, da bodo s svojim nespametnim in neodgovornim početjem povzročili nepopravljivo škodo. Mestne stolpnice, ki so skupek železa, betona in stekla ne morejo dati tistega svežega, kisika polnega diha narave, saj z njeni mi pljuči diha tudi človek. Vinko Trupej se te ga prav dobro zaveda. Vsak atom njegovega telesa živi za to veliko in iskreno ljubezen. Za vsako drevo posebej, za vsako praproto in za vsako mravljo. Za njegov gozd!

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 2
ROMAN BOBEN

VOJAŠKE ŠOLE

Danes bi se rad pogovoril s fanti. Dekleta naj oprostijo, toda tema, o kateri nameravam pisati, ne trpi odloga. Čas odločitve in prijave je tik pred nami; temeljito bo potrebno še razmisliti, se pogovoriti s starši, učitelji, sosolci in nato...

Torej — pred nami je vpis v vojaške šole.

Vem, da ste mnogo slišali in brali o narodno osvobodilni borbi naših narodov, o okupaciji, o brutalnosti tistih, ki so nas hoteli podjarmiti in mnogih, ki so žrtvovali svoja življenja za svobodo, za vse tisto, kar nam danes pomeni beseda domovina. Tudi danes moramo biti pripravljeni — pripravljeno, da branimo vse, kar imamo. Toda potrebujemo ljudi, ki nas bodo znali voditi, ki bodo znali upravljati najmodernejša letala, rokovati z elektronskimi računalniki in raketami, voditi ladje, tanke, graditi mostove, ceste, utrbe in še neštete druge stvari, ki jih uporablja moderna armada. In naša armada je moderna. Potrebuje pa in želi, da jo vodijo mladi, z znanjem oboroženi ljudje.

Vem, da to veste. Pa tudi to, da bi se marsi-

kdo rad odločil za to pot, si izbral poklic, ki ga potrebuje naša ljudska armada — pa ne ve, kje je ta pot, kakšna je in kako lahko prideš do nje. In pred neznanim nas je vedno malo strah, ne moremo biti odločni in begajo nas informacije tistih, ki le slabo in površno poznajo stvari. Radi bi vedeli veliko, tudi o tistem, kar včasih izgleda nepomembno, je pa potrebno za tako veliko in pomembno odločitev, kot je izbira bodočega poklica. In prav zato vas spodbujam k razmišljanju in iskanju. Ne ustavljajte se samo pri tistem,

kar poznate — pokukajte tudi v svet poklicev, ki jih boste našli v armadi in vaša odločitev morda ne bo več tako težka.

Rad bi vam napisal celo kopico podatkov o vojaških šolah — toda problem je prostor. Prepričan pa sem, da bo tudi toliko dovolj, kajti na razpolago vam bomo tako v poklicnih svetovalnicah, kot na oddelkih za narodno obrambo v vsaki občini. Organizirali bomo tudi ekskurzije v vojaški internat Stane Rozman v Ljubljani, pripravili predavanja in filmske predstave, vam prekrbneli informativni ma-

terial in omogočili razgovore z gojenci vojaških šol in starešinami naše armade.

In kako bo rešena materialna stran vašega šolanja? Tega problema seveda tu ni. Šolanje je v celoti brezplačno in tudi za štipendije je poskrbljeno. Edini pogoj, ki ga morate izpolnjevati je, da ste telesno in duševno sposobni opravljati ta poklic, da ste si v dosedanjem šolanju nabrali dovolj znanja in da se boste z veseljem lotili študija.

Ne pozabite! Pišite nam, oglasite se osebno v Poklicni svetovalnici Komunalnega zavoda za zaposlovanje Celje, Slančev trg 7, 63000 Celje ali pa v KZZ Velenje, Prešernova 5. Lahko pa se pogovorite tudi s tovariši, ki delajo v oddelkih za narodno obrambo v vsaki občini. Prvi vaši pogovori pa se naj seveda začnejo doma s starši in v šoli z učitelji. Vse to velja za vse, ki letos končujete osmi razred osnovne šole ali četrti razred gimnazije, tehniške šole in ekonomske šole. Za prve velja vpis v srednje šole, za ostale pa izbira študija v eni od naših vojaških akademij ali pa na katerikoli visoki šoli.

Moram vas opozoriti, da je rok za prijave v te šole nekoliko bolj zgoden kot za ostale srednje šole. Zato se mudite.

STRAHOVI IZ DAVNINE

Nič novega vam ne bomo povedali, a sliši se tako, kot da bi privlekli na dan strahove iz davnine. Tudi ni važno, kje je to bilo: ponavilja se dan za dnem. Širi se in veča. Je! Kjerkoli!

Ustavili smo na cesti občana: »Vedo povedati ljudje, da pri vas to in ono škripa. Kaj menite o tem?«
»Jaz kaj menim. O, mnogo bi vam povedal, mnogo. Imate čas?«

Casa dovolj, na dan z besedo. In zavrelo je, prekipevalo, besnelo na dan. Nepovezano, skoraj histerično in paziti je bilo treba, kako izluščiti ljulko od pšenice! Nikar vsega verjeti. Previdnost je mati modrosti. Tako so nas učili.

Poprašali smo za ime, priimek in kot se to ponavadi dela. Takrat je plaz obnemel in če smo prej bili prijatelji, smio bili sedaj neljubi gostje, skorajda sovražniki.

»Predsednik krajevne skupnosti vse ve. Njega vprašajte.« Koraki so se oddaljili. Obstali smo začuden.

Odšli smo v tovarno. K delavcem.
»Kako ste zadovoljni z osebnimi dohodki, s spremembami v podjetju?«

»O tem bi vam lahko »natrobili« se in še. Ste pripravljeni poslušati?«

Pripravljeni in — zadovoljni. Končno le enkrat.

»Smemo vprašati, kako se pišete?«

Ni govora. Odgovor: če hočete karkoli izvedeti, vprašajte šefa. On ve vse, brez njegovega privoljenja ničesar. Ni ti besedice.

Lepa reč, tile šefi.
Trgovina ta in ta. »Imate mnogo prometa? Kako ste zadovoljni s standardom?«

»Vprašajte šefa.« Mojk, deklica se pogrezne v nepojmljive globine, obračajoč se k prvemu kupcu.

»Za vruga, kako pa naj vprašamo šefa o vašem standardu? Saj to je vendar vaš standard in ne njegov.«

Začudeno je pogledala, kot da res ne verjame, da je njen standard res njen in ne šefov. Se pač zgodi...

Dimnikar na cesti. Na delu takorekoč.

»Izvedeli smo za določene pomanjkljivosti pri vašem delu, menda nekaj ni v redu pri upravi, pri vrhu in da ste prizadeti tudi vi?«

Plaz se je sprožil, plaz besedi, ko pa je prišlo za vrsto vprašanje o priimku in imenu, se je reč ustavila:

»Ne morem dati izjav. Šef ve vse.«

Šef ve vse. Vsevedni šefi. Skrivnostni ljudje. Ni jih videti, vedo pa vse. Tudi tisto, kar vedo le ljudje sami zase. Prečudno. Šefi za tisk. Odgovorni za izjave. Tudi za takšne o standardu svojih delavcev. Strahovi iz davnine...

MILENKO STRAŠEK

NAŠI ZNANCI — IVAN KOPAČ - PAUČEK

PIŠE: JURE KRAŠOVEC 3

PAUČKOVE BOLNICE

Nalogo, da reši čim več ranjencev s pohoda Štirinajste, je dr. Ivan Kopač-Pauček vzel tako dobesedno, da se mu še danes dozdeva, da je na pohodu. Sistem bolnišnic, ki jih je zgradil po Pohorju, Graški gori in druge, je terjal od njega obilico organizacijskega duha. Samo po Pohorju je imel raztresenih 12 bolnišnic, ki niso bile več zemljanke, bunkerji, zadušljive luknje, marveč že svetle zračne, predvsem pa varne bolniške barake. Zahvaljujoč dobri konspiraciji niso Nemci nobene dobili z osebjem in ranjenci vred... Tudi danes se ukvarja z organizacijo zdravstvene službe, reorganizacijo, združevanjem. Pravzaprav pa tistega ukaza na Pohorju do danes še ni nihče preklical...

Tole, kar bomo zdajle zapisali, so dragocene izkušnje za vse, ki se ukvarjajo v okviru SLO z vprašanji sanitete. Dr. Ivan Kopač je pravzaprav vso zadevo začel iz nič. Ranjenci iz Štirinajste so mu bili, potem ko so za silo ozdraveli, dragoceni pomočniki. Zlasti so bili dobrodošli zaradi svojega že dobro vgnedenega smisla za konspiracijo. Posebno ljubosumno se je Pauček boril za rudarje, ki so znali skopati dober in vzdržljiv bunker kot skrivališče za evakuacijo ranjencev in bolnikov. Pa tesarji in mizarji: so bili vredni zlata ter vsake vrste obrtniki. Ranjenec, ki niso bili več sposobni za operativno enoto, so ostali pri dohtarju Paučku in se sčasoma prelevili v bolničarje, streljarske, stražarje bolnišnice, za ekonomo, za aktiviste bolnišnice med prebivalstvom. Za take posle je predvsem uporabljal invalide, tiste, ki jim je moral amputirati roko ali nogo.

Ena od Paučkovih bolnišnic. Veliko okno, partizani so ga sneli v neki graščini, je okno operacijske sobe. Nad to sobo je imel dr. Ivan Kopač svojo »kamro«, kjer je spal, da je bil precej pri roki, če je bilo treba.

Ti. Tisti, ki bi težko vzdržali napore dolgih pohodov, hitrih vojaških vpadov in umikov, tiste je pripravil sam ali s pomočjo svojih fantov, da so bili široka in gosta obveščevalna mreža za območje bolnišnic. Hkrati so bili ti kmetje tisti, ki so zbirali za bolnišnično hrano, od krompirja do mesa in meda, ki so držali zveze z aktivisti v središčih

Na določenih prevzemališčih, javkah, pri določenih hišah so prišli zunanji v stik s posadkami bolnic, ranjenci pa so kot je bila navada, prihajali in odhajali iz bolnišnic z zavezanimi očmi. Pravilo: ne vedeti in ne izdati je lažje kot vedeti in ne izdati.

»Lahko rečem, da je v tistih mesecih po pohodu Štirinajste bilo v bolnišnicah na Pohorju, od vzhoda do zahoda tega pogorja, okoli 400 partizanskih ranjencev — zvečine borcev Štirinajste. Seveda smo zdravili tudi civiliste z osvobojenih ozemelj, nadalje aktiviste, terence. Tudi to se je dogodilo, da smo zdravili tudi sovražne vojake in oficirje, ki so jih potem naši zamenjavali za ujete partizane.«

Ko je ob koncu vojne bil zajet štab Leehrove balkanske armade, so bili med ujetimi oficirji tudi mnogi zdravniki in drugi medicinski strokovnjaki. Tedaj se je Pauček »personal« neverjetno povečal. Pod svoje poveljstvo je dobil vrsto izvrstnih zdra-

vnikov-ujetnikov, nekateri med njimi so bili profesorji z medicinskih fakultet. Seveda zdaj so ranjenci in pacienti iz barak na Pohorju bili preseljeni v Topolišče, kjer je bila organizirana armijska bolnišnica z vsemi potrebnimi oddelki. Ujetniki-zdravniki so pod nadzorstvom partizanskih medicincev zelo dobro delali, seveda so uživali tudi temu primeren položaj, tako glede pogojev življenja in tudi dolžnega spoštovanja kot zdravnikom. V tistem času, zdaj ko je bilo vojne konec, so v Topolišču mogli zdraviti veliko bolje in marsikatero, med borbo le za silo zakrpano rano, so zdaj mogli popraviti in obvarovati borce pred trajnejšimi posledicami.

O časih, ko je bilo, hudo biti ranjenec in zdravnik, pripoveduje eden od pacientov dr. Ivana Kopača:

MILAN PUGELJ: PO PAUČKOVI ZASLUGI HODIM

»Na Paškem Kozjaku — mislim da 19. ali 20. februarja 1944 — sem dobil rafal v desno stegno, kjer je bila desna stegenica osemkrat prestreljena. Od tam so me nesli preko Paškega Kozjaka, Plešivca, Graške gore, Velunjaja, do kmeta Rnežnika. Tam smo bili trije ranjenci, enega (Jožeta Lepina-Risa) pa so prestavili do sosedja Petelanska, kjer mu je stregla njegova sedanja žena Marta. Po enem tednu so me predstavili do kmeta Subeljna (po domače Andrejca), kjer me je operiral doktor Kopač-Pauček. Prenesli so me s skednja, kjer sem bil tri mesece skrit, v hišo. Bilo je »glil« pred mojim godom 22.

maja, ko je drevje cvetelo, to sem si dobro zapomnil. Pauček je takrat rekel: »Milan, danes pa bo!«

Odgovoril sem mu: »Kar bo pa bo. Huje tako ne more biti.«

Se to! Ko sem ležal na skednju sem bil pokrit z dvema otepoma slame in nič kolikokrat so na teh otepih in meni ležali Nemci. Pri sebi sem imel eno samo bombico, za vsak primer...

No, ko so me prenesli v hišo in položili na »hoblpanko«, so mi umili nogo in brez narkoze začeli. Za en »ajmer« gnoja se je nabralo. Štirje so me držali kot bilka, Pauček pa je rezal. »Zategel pa si,« je rekel Pauček, ki me je potem hodil vsakih štirinajst dni prevezovat.

To še ni bil konec. Nekaj mesecev kasneje sem Paučku povedal, da me noga boli. Pod smreko so me kurirji prijeli, Pauček pa je z dvema pincetama raztegnil rano, notri pa je bila krogla. Trpel sem Tantalove muke. Za Kopača bi za vse tisto vsak dan nekam »kušnil«, ko mi je toliko pomagal, da danes lahko hodim.«

(Zapis in slika: Tone Vrabi)

pisma

NA VLAKU

Redki so tisti, ki ne poznajo slovečega vlaka, ki mu po domače pravimo kar »rogatčana«. To je vlak, ki vsak dan prevaža delavce in mladino na delovna mesta in v šole.

Vagoni tega vlaka so stari, umazani in popolnoma razmajani. Lokomotiva — največkrat »slepa na eno oko« prisopiha z glasnimi žvižgi neverjetno točno v Sentjur. Ko se ob 6.15 končno le zgne, temo v prenapolnjen vlak, je pred nami zanimiva vožnja do Celja.

Ko vstopimo, nas objame gosta vroča megla neprijetnih vonjav. Potniki — največ je mladine — se leno pretegajo; mnogi se s cigareto v ustih pomenkujejo, nekateri celo že ob tej uri kvartajo, skratka pisana družina.

Vse prej kot prijetno pa je poslušati razmajana vrata in okna; da ne omenjamo mokrih, umazanih sten in neštetiht razpok, skozi katere neprijetno piha; poleg tega pa padajo v vagon iskre in saje. Zato ni čudno, da človek od vsega ropota in trušča ne sliši niti samega sebe.

Omenila bi rada tudi neobzirnost nekaterih ljudi, ko izstopijo že v Stora. Ker izstopajo kar pri obeh izhodih naenkrat, vedno obstaja nevarnost, da zaradi velike gneče in prerivanja potegnejo koga za sabo. Nekateri fantje se zadnji čas spomnijo, da je vendarle treba izstopiti, zato kar poskačejo z že premikajočega se vlaka. Ko prispemo končno le na cilj, si z olajšanjem oddahnemo.

In kakšen je naš povratek?

Ko se vlak zopet napolni, se prične zopetno sprehajanje mladine iz vagona v vagon. Ker pa je povsod enaka gneča, se dolga procesija spet vrača...

Dijaki, veseli, da so rešeni šolskih nevednosti za ta dan, malicajo in potem mečejo odpadke kar na tla. Zelo enostavno, mar ne? Mlečnozobe, kratkokrile frklje s cigaretami v ustih in nespodobnim govorjenjem enostavno okupirajo kar cele klopi. Če je treba odstopiti prostor starejšemu človeku, se sklicujejo na rezervacijo.

To je bilo le nekaj utrinkov iz vsakodnevne vožnje. Prijetna ravno ni takale vsakodnevna vožnja z vlakom, pa se človek vendarle tudi takim nevednostim privadi.

LENKA VRABIC

NA IZLET?

Čeprav bolj pozno, vendar se kljub temu oglašam. Ze več let berem NT. Naročnik je moj sin Maks, ki zdaj služi vojaški rok v Titovem Vele-su. Brala sem, da tudi letos zbirate žene za izlet na morje. Tudi jaz bi želela bita med njimi, ker še nikoli nisem bila blizu morskih krajev. Stara sem 61 let. Na majhni zemlji, komaj 3 ha, se z možem komaj preživljava. Mož je invalid, tako da se sama mučim z vsem.

Upam, da bo tudi zame kakšen prostor na tem izletu žena.

MARIJA HROVATIC,
Dobje

ODGOVOR: Za naš izlet na morje je prišlo mnogo več prijav in želja, kot je sedežev v dveh avtobusih, zato smo v ure-

dništvu izžrebal stotistih srečnic, ki še niso videle našega Jadrana. Vse izžrebane smo tudi pisмено obvestili o odhodu in programu izleta. Uspoštevali smo vse prijave, ki so prišle pravočasno. Vabila pa smo že poslali v petek in tako ste, draga Hrovatič Marija, letos rok zamudili. Pa drugo leto zagotovo, ali ne? Oba ne bova to pozabila.

MALO KRITIKE!

K vaši oddaji oziroma zabavno-glasbeni oddaji z dne 17. 2. 1974 ob 10.15 v Sentjurju pri Celju nimam glede organiziranosti in res kvalitete prijave nobenih pripomb. Proslava je potekala v najlepšem redu tako za tiste, ki so jo gledali neposredno, kakor tudi za tiste pri radijskih sprejemnikih, ker je bilo brez vseh motenj. Tudi glede nagrad, ki so bile res pravično razdeljene, nimam kaj pripomniti. Motilo me je le nekaj, česar ne morem zamolčati in želim, da pride v javnost, to pa je, da sem opazil po vseh sedežih reklamne kartice, ki so nazadnje obležale pod sedeži neizkoriščene in pohoje-ne, kajti publiko je bilo več do tega, da so gledali in poslušali oddajo brezplačno, kakor pa da bi kdo vzel kartico in jo ponudil sosedu ali svojemu znanцу in poigral za novega naročnika NT.

Ko pa je tovarišica prečitala nagrade, ki so predvidene za tiste, ki bodo pridobili največ novih naročnikov, sem temu tudi jaz z navdušenjem ploskal in se pridružil aplavzu poslušalcem oddaje.

Do tukaj vse v najlepšem redu. Prizadetega pa sem se počutil in mislim, da ne samo jaz, ampak še mnogo drugih, ki so mogoče prav tako dolgo kot jaz stalni naročniki NT, bivšega SAVINJSKEGA VESTNIKA. Mislim, da tudi vi priznate, da smo že nekakšni jubilarji, ki smo vam tudi v kritičnih časih, katerih

med tem obdobjem ni manjkalo, ostali zvesti in resni naročniki.

Ko pa se ob takšnih pomembnih prireditvah, kot je obletnica pohoda 14. divizije na Štajersko, kot je bila 17. t. m. v Sentjurju, ni nihče spomnil na stare in najstarejše naročnike vašega časopisa, ampak ste usmerili vso pozornost le agitaciji novih naročnikov, kar tudi pozdravljam, k temu komentar ni potreben in upam, da mi boste vsaj v pogledu tega dali prav. Zaradi moje kritike, ki je povsem upravičena, nikar ne mislite, da bom zaradi tega list odpovedal, saj je moj prijatelj že 26 let, vendar pa čutim, da boste mojo kritiko vzeli z razumevanjem na znanje in bom mogoče še kdaj deležen kakšne pohvale za vzgled mlajšim in novim naročnikom NT.

ANTON ARH
stolpič II

Sentjur pri Celju

ODGOVOR: Tovariš Tone, imate prav in ste nam dali dobro idejo. Za sedaj je še ne povemo. Morate pa nas razumeti (in upam, da boste pomagali), da si dobimo kar največ novih naročnikov. Več zvestih prijateljev NT, takšnih, kot ste vi!

O, TI ŠOFERJI

Dne 22. februarja sem čakala na avtobusni postaji v Celju. Tam sem bila že ob 16.30. Bila sem prezgodnja in sem morala počakati do 17. ure na odhod avtobusa. Ob 17. uri pelje namreč avtobus Bistrica ob Sotli in še dodatni za Podčetrtek.

Ko sem vprašala sprevodnika, če počaka avtobus v Prožinski vasi, je rekel, da pred Sentjurjem ne stoji. Tako sem počakala na avtobus, ki pelje ob 17.10 v Krapino. Tudi ta sprevodnik mi je na vprašanje, ali avtobus stoji v Prožinski vasi, odvrnil, da ne počaka pred Sentjurjem. Tako sem že malo slabe volje čakala na avtobus, ki pelje na Planino ob 17.30. Imel je zamudo in je peljal šele

ob 18. uri. Čakala sem do 17.45, ko ima odhod avtobus za Dramlje. Ta je bil tako poln, da nisem prišla nanj. Končno pa je le pripeljal avtobus za Slivnico ob 18. uri, s katerim sem prispela po eni uri in pol čakanja domov.

Kar se tiče lokalnega avtobusa za Slivnico pa še to, da ta ne pozna zjutraj ob 5.10 postaje v Prožinski vasi. Pelje mimo, tako da mora polna postaja ljudi čakati do 5.30 na druge avtobuse. Počaka v Vrtnem in na Opoki, le v Prožinski ne. Tako večina delavcev zamudi službo, jaz pa prakso. To se neprestano ponavlja.

Pri izletu u naj to uređijo. Če drugače ne, pa naj ima še lokalni avtobus za Slivnico med 17. in 18. uro še eno vožnjo do Sentjurja.

MARTA STUKLEK
Prožinska vas

KAJ JE Z MLEKOM?

Ravno danes sem brala v Kmečkem glasu o mleku. Veliko se sliši, da mleka primanjkuje. Marsikdo bi se še potrudil z mlekom, čeprav danes mnogo zahtevajo glede čistosti in hlajenja. Tudi dolga pot do zbiralnice vzame precej časa in truda.

Vendar se za vse človek rad potruđi, če bi bila bolj pravična cena. 12. decembra sem brala, da so prenizke cene za mleko. Samo pri mleku bi gledali na nizek osebni dohodek, drugje pa ne. Po mojem je v našem kraju najbolj poceni mleko. 1 liter mleka je po 2 din, cel mesec 60 din. Nobeno drugo živilo ni tako poceni.

Povedala bom svoj primer. Vsa vesela sem začela spet oddajati mleko v zbiralnico 2 km daleč. Prej sem delala maslo. Meseca maja sem šla osebno v Sentjur na kombinat, da bi se dogovorila za pogodbeno oddajanje — dodatek je 10 para pri litru. Tam so mi po-

vedali, da za to ni tiskovin, prišli pa da bodo v zbiralnico Toda mesec za mesecem nič. Kontrolor Pieterski vsakokrat pravi, da ne more. Tudi to sem za dobro vzela, saj več kot prositi ne moreš. Drugo pa so čudne cene. Avgusta je imel maščobo 3,9 plačano po 2,02 din, oktobra pa isto maščobo 1,77 din. Kako je to mogoče? Zopet sem se peljala v Sentjur, vendar nisem nikogar našla, ki bi mi povedal, zakaj takšna razlika. Upam, da tudi v mestu nujamo enakih cen mleka in lahko tisti z nizkimi dohodki kupujejo cenejše mleko.

Zdaj je sezona za prašiče in naj prašiči pijejo mleko. Bo ena pot in ena jeza manj. Mleka pa gotovo še ne bo kmalu dovolj, saj so cene nizke in preveč smešne.

MARIJA BELAK
Dobje 8, Dramlje

ODNOS DO NARAVE —

Večkrat imamo prilžnost v časopisih brati o zastrupljanju narave, kako se ljudje dušimo v lastnih odpadkih, kako urejati naravna okolja in še in še bi lahko naštevala. Ti problemi so najresnejši in razmišljanja vredni v sedanjem času.

Industrializacija je tako napredovala, da so odpadki tako množični, da jih mikroorganizmi ne zmorejo več hitro in do kraja razgraditi. Najbolj nevarni za naravo so anorganski in radioaktivni odpadki, ki pa bi utegnili v človekovi nepremišljenosti uničiti vsa živa bitja na zemlji.

Človek odlaga odpadke v naravo, v vodo, v zrak, v zemljo. Pri tem pa ne pomisli, kaj s tem povzroča, niti da bi odpadke primerno obdelal, da ne bi škodili naravi. To pa je včasih zelo drago in bi bila zato pretežnja nedonosna. Zato človek raje molči, zapre oči in ne govori o škodljivosti svojega početja. Ta tehnika uspeva pri ljudih, ki o delu samo govore, pri tem do-

STOJI, STOJI BELI GRAD

PIŠE (3)
ZDENKA STOPAR

DIRENDAJ V PREDDVERJU

Predgradje proti notranjemu gradu ni bilo posebej zavarovano, čeprav je bilo po navadi ločeno od njega s posebnim notranjim jarkom. Imelo pa ni le pomembne obrambne vloge, pač pa tudi gospodarsko. Tu so bila namreč ob obzidju razmeščena najrazličnejša gospodarska poslopja, predvsem pa hlevi za konje, govedo, drobnico in pse, pa tudi sokolarna, prebivališča služinčadi in grajskih hlapcev, pivovarnice in pralnice. Tu so prenočevali tudi tujci, katerim niso toliko zaupali, da bi jih spustili v notranji grad. Tu so bile včasih tudi manjše grede za zelenjavo, zelo pogosto je bila v njem zasajena kakšna lipa, del prostora pa so radi uporabljali za vaje v ježi in

bojevanju z orožjem. Če je bil prostor omejen, je bilo vadišče zunaj gradu, vendar v njegovi bližini.

Najbliže zunanjega obzidja so bili vedno hlevi, v katerih pa so poleg večjih domačih živali imeli vedno tudi dosti perutnine, tako gosi, race, kokoši in golobe. Vse to je bilo potrebno, če naj bi bila grajskim prebivalcem v nemirnih časih, zlasti če je prišlo do oblege, zagotovljena zadostna prehrana. V starih listinah pa med domačimi živalmi pogosto omenjajo tudi osle. Uporabljali so jih kot tovarne živali, razen tega pa so vlačili vodo iz globokih vodnjakov.

Drugi, notranji del predgradja, je bil v bližini grajskega jedra. Le-

žal je navadno nekoliko više, včasih pa je bil od prvega dela predgradja še posebej ločen. Tako je npr. za celjski stari grad znano, da sta bila prvi in drugi del predgradja ločena s posebnim obrambnim zidom, katerega ostanki so še danes vidni, razen tega pa je na meji med obema deloma stal mogočni Friderikov stolp, ki je nudil celotnemu predgradju mogočno varstvo.

V drugem delu predgradja je prebival del služinčadi, predvsem pa grajska posadka, razen tega pa tudi manj pomembni ali povsem neznanji tujci. Tudi so tu shranjevali reči, ki so jim bile v notranjem gradu v napoto. Razen tega so bili v tem delu navadno tudi konji, zlasti če so bile poti med

obema deloma predgradja uporabne za ježo. Razen tega so tu uprizarjali turnirje, če je prostor to dopuščal.

Konj so imeli vedno dovolj, saj so jih potrebovali tako za vojskovanje kot tudi za turnirje, za lov in popotovanja. Za ta namen so morali biti tudi dobro izšolani. Nihče od plemstva, tudi najnezatnejši vitez, se ni hotel bojevati peš; samo boj na konju je veljal za statusni primeren. Viteza sta morala spremljati vsaj dva hlapca, moral pa je zase in zanje vzdrževati tudi določeno število konj, da se je, kadar je moral v boj, lahko svojemu položaju primerno postavil. Bojni konji so bili veliki in težki, po navadi žrebci, saj niso nosili le svojega gospodarja z vso viteško opre-

mo vred, ampak so bili tudi sami oklepljeni in po vrhu obremenjeni še s težkim sedlom. Potovali so v tistih časih samo na konjih, tako gospe kot gospodje in sicer na lastnih konjih. Samo posebne odlične gospe so že takrat potovale tudi s kočijami, ki pa so bile nerodne in grobo izdelane, tako da so z njimi le počasi prišle naprej.

Grajski jarki so bili navadno izkopani ne le okoli celotnega gradu, pač pa tudi pred notranjimi obzidji. Pogosto so bili znotraj pozidani, bili pa so tudi presenetljivo široki in globoki. Če je bil grad postavljen v ravnini, so bili napolnjeni z vodo, tako grad v Slovenski Bistrici in v Račah pri Mariboru. Na višinskih gradovih so bili jarki suhi

in pogosto vsekani v skalo, tako na gradu Planina pri Sevnici, gradu Kunšperk pri Bistrici ob Sotli in drugod. Z izdelavo takšnih jarkov je bilo potrebno ogromno dela, saj takrat še niso poznali smodnika in so si lahko pomagali samo s človeškimi rokami. Seveda pa so pri kopanju teh jarkov dobili tudi kamenje, ki so ga pozneje koristno uporabili pri zidavi različnih grajskih stavb, tako da takšne jarke v nekem smislu lahko imenujemo tudi kar grajske kamnolome. Bil pa so tudi gradovi, ki sploh niso imeli jarkov. Takšni gradovi so bili postavljeni na strmih, praktično nedostopnih skalah in tu jarki sploh niso bili potrebni, saj so prepadne stene praktično povsem onemogočale sovražniku, da bi se približal gradu drugače kot po dobro varovani grajski poti. Primer takšnega gradu pri nas je stari vitanjski grad.

(Se nadaljuje)

bro živijo in težijo k vse višjemu osebnemu standardu, za drugo pa se ne zmenijo. Zaradi tega pa postanejo vsi ukrepi proti zastrupljanju narave neupolnjeni.

Vendar pa človek ni ogrožen le od tehničnih naprav in izkoriščanja naravnih bogastev, ampak tudi od posegov, ki rušijo podobo našega okolja z graditvijo neprimernih objektov, s hrupom in drugimi objekti in pojavi, ki škodujejo človeku in ga tudi psihično obremenjujejo.

S prvim korakom v vsolje človek misli, da je gospodar nad naravo. Zato jo lahko poljubno spreminja in oblikuje, ne da bi pri tem upošteval naravne zakone. Medtem ko velik del nerazvitih svetov nima sredstev, da bi uporabljali naravne vire v dobro družbenogospodarskega razvoja, se v bogatih in razvitih državah že pojavljajo problemi, ki opozarjajo človeka na škodljive posledice. Prvi so svarili znanstveniki, vendar se je njihov glas izgubil v hitrem napredku gospodarstva. Predramili in začeli so iskati izhod takrat, ko so bile posledice že skoraj nepopravljive.

Zanimiva sta naslednja dva podatka. Do konca osemnajstega stoletja je človek iztrebil trinajdeset vrst živali. V enem stoletju, v devetnajstem, pa prav toliko. V prvih petdesetih letih tega stoletja je po človekovi zaslugi izumrlo preko petdeset vrst živali, največ sesalcev in ptic. Ta nevarnost grozi sedaj tisočim vrstam vretenčarjev. Siromašenje živalstva in rastlinstva je velika in nepopravljiva škoda, s katero si človek zmanjšuje možnosti obstoja.

Tudi podatek o pomanjkanju kisika je zaskrbljujoč. Avto, ki porabi petdeset litrov bencina, rabi za izgoravanje le-tega dve sto kg kisika. S to količino kisika bi lahko človek živel skoraj celo leto. Koliko je na svetu letal, avtomobilov, tovarn, štedil-

MUCA MIKI

Zivela je mucka po imenu Mika. Bila je zelo pridna in priljubljena. Doma je bila iz Primorja 22 pri Sentjurju. Cez kratka dva meseca bi bila izpolnila 20 let (Njena sestra, jih je imela 17).

V teh dvajsetih letih je bila samo enkrat bolna. Do smrti je bila lepo ohranjena, saj je komaj 3 dni pred smrtjo zbolela. Marsikatero oko jo je začudeno pogledalo. Skoraj neverjetno je, da lahko mucka učaka tako starost. Pa je res. To lahko pove tudi njena prva gospodinja Tilika Sivka iz Hrušovca, zaposlena pri LIP Bohor Sentjur.

Rada bi vedela, če kdo ve, kakšna je življenjska doba te živali. Če ve še kdo za takšen primer, naj napiše! Z veseljem ga bom prebrala.

Z. S., Primož

nikov in plavžev, ki tako rekoč žrejo kisik, obenem pa zastrupljajo zrak in okolico. Na svetu že primanjkuje kisika, količina ogljikovega dioksida pa se povečuje. Če bi Evropo pokrili z velikanskim poveznikom, bi se zaradi pomanjkanja kisika v dveh ali treh dneh vsi zadušili.

Skratka, človek uničuje naravo, zato je treba nekaj ukreniti. Po vsem svetu se prizadevajo, da bi preprečili nepravilno uničenje narave in prekomerno izkoriščanje naravnih bogastev. Onesnažen je zrak, voda okužena, zem-

lja zastrupljena, bolna so industrijska središča in mestna naselja. Človek se duši v lastni nesnagi, ki ga obdaja vsepovsod. Zastruplja se s hrano, ki jo uživa. Vedno manj je zdravega mleka, mesa, sadja, da o industrijskih hranilnih izdelkih, ki jih vsiljuje napihnjena reklama v želji za dobičkom, sploh ne govorimo.

Vsako ima pravico živeti v zdravem okolju in te pravice mu nihče ne sme odvzeti. Za to se borijo tudi vse mednarodne organizacije. Jugoslavija pa se pridružuje vsem njihovim aktivam. Kajti

danes je najbolj ogroženo zdravo okolje in zdrav način življenja v njem. Klic po ohranitev okolja se je priplazil tudi v Slovenijo. Čeprav pri nas ni opazno v tolikšni meri, nam še prinaša nesrečo. V skupnost za varstvo okolja smo vključeni vsi, ki hočemo živeti v zdravem okolju in ohraniti naša naravna bogastva. Ne zavedamo se, da je kos Evrope naš največji naravni zaklad z vsemi živimi bitji in rastlinami. V tem kosu zemlje se skriva naša kultura in gospodarska prihodnost. To dragoceno dediščino smo prevzeli od prejšnjih slovenskih rodov in naša naloga je, da jo v takšnem stanju izročimo prihodnjim rodovom. S premošnjim gospodarstvom in smotrnimi tehničnimi napravami bomo obogatili naše kulturno življenje, v nasprotnem primeru pa bomo pustili popačeno naravo. In skrajni čas je, da izbiramo in izberemo pravo pot. O tem mora premišljevali vsak in k temu tudi kaj prispevati. Le tako bomo dosegli lepše in svobodnejše delovanje človeka. Ta zavest mora prodrati tudi v našo družbo in do samoupravljalcev, ki morajo spoznati in ceniti vrednote zdravega okolja. Usodno vprašanje sedanjosti je varstvo okolja.

Varstvo okolja, to je ohranitev naravnih bogastev, pokaže odnos človeka do narave, ki je zrcalo naše kulture. Zamisljmo se ob pregovoru »Ni se ptice, ki bi si ponečedila gnezda in skušajmo biti podobni pticam, ki bi nam, če bi znale govoriti, pedele marsikaj povedati o tem.

MOJ POLET

Bilo je v jeseni, ko je listje že odpadlo. S konji smo se peljali v gozd ter naložili velik voz listja.

Takrat sem bila stara pet let. Dobro se spominjam, kako sem v gozdu

nabirala zelene vejice, na katerih so se držale rdeče krogljice. Ko smo se pripeljali domov, smo jih kosili. Jaz pa sem se tiho izmuznila. Sama sem se splazila na voz in ga zazibala. Ker ni bil voz zavrt, me je odpeljal skupaj z listjem pod breg. Voz je drvel s tako naglico, da se je prelomil na dva kosa. Seveda je tudi mene vrglo v zrak. Ko so moji vse to videli, so samo kričali, ker pomagati niso mogli.

Okoli mene se je zbralo veliko ljudi. Hitro so me odpeljali v bolnišnico. Ko me je zdravnica pregledala, je ugotovila, da sem zdrava.

ZIMSKE POČITNICE

Kaj je tebi zima bela, da letos nisi se odela. Golota tvoja je sramota, študentom našim brava zмота.

Ko celi teden so čakali, da se bi malo poigrali, a ti si plašč svoj bel

skrila in si na otroke pozabila.

Otroci so na trati se igrali, ker niso snega dočakali. Zima taka njim ni všeč, počitnic zimskih pa ni več.

Stefka Gologranc, 7. c OS Štore

VZEMITE ME S SEBOJ

Sem dolgoletna naročnica NT. Naročnino za tako zanimiv časopis je vredno plačati.

Vljudno vas prosim, sprejmite me med tiste srečnice, ki jih boste popeljali v Koper. Upam, da nisem že odveč. Sem kmeček, ka prozvajalka, vdova. Mož se mi je ubil. Sem tudi mat. 6 otrok in še nisem imela priložnosti, da bi šla kam dlje kot v Celje.

Prosim vas, če bi me sprejeli. Pišite mi, če se

izleta lahko udeležim in kdaj točno bo odhod.

ROZALIJA JAVORSEK, Pristava

ODGOVOR: Draga Rozalija, vam velja enak odgovor kot Mariji iz Dobja. Zmeniti se moramo za prihodnje leto.

NAŠA MAMA

Prejeli smo pisemce, v katerem nas naša bralka prosi, da objavimo tole pesmico, ki jo je zložila za svojo mamo Lojzko Cizej. Mama Lojzka, preberite!

Naša mama bo imela šestinosemdeset let, a vsak ji prisodi le petinštrideset! Trinajstim otrokom je življenje darovala in mnogo trpljenja v teh letih prestala. Grenko življenje ji prizanašalo ni, kar usoda je terjala od njenih — ljubljenih. Saj je vdova ostala s petinštridesetimi leti, z vsemi skrbmi in številnimi otroki! Sta dva ji umrla v detinskih dneh, v partizanih padla dva — najlepših let. Z grozo je sprejela žalostno vest, ko sin postal je žrtev avtomobilskih koles. Od sinov ji le eden je ostal, a ta se je v tujino podal. Hčera pa vseh sedem še živi, z ljubeznijo jim svoje izkušnje deli. Življenje spet nadomestilo ji je z vnuki izgubo, da lažje pozablja svojo bolečino in tugo. Osemnajst je teh vnukov, ki vsi jo ljubijo, z njimi pa tudi trinajst že pravnukov. Ko skupaj vsi pridejo, jih je kar lepo število in vsi se potrudijo, da jo čim bolj razveselijo. Pesmi prav lepo še rada zapoje, ob njih malo pozabi na vse gorje svoje.

Hčerka Pavla

BRATEC JANEZEK

Majhna glava, vsa skušana, je molila na kratkem vratu mimo ogle; na trgu ni bilo nikogar. Potem se je glava še bolj stegnila okoli ogle in prikazale so se dolge, dolge, suhe noge (imaš noge kot suha žužna, je večkrat rekla mamica) in jo ucurile proti domači hiši. Zdaj je bil Matjažek na pragu, previano je pokukal v vežo. V njej je bilo čisto tiho, potem je narahlo pritisnil na ključko kuhinjskih vrat, ki so se vdala brez hrupa in že je bil v kuhinji. Nikogar ni bilo blizu in samo še nekaj korakov je bilo treba...

Vrata sobe so bila priprta. Zdaj je bilo treba stopiti naprej, še naprej, odpriti vrata. Vse je šlo mirno, mamica je spala in zdaj bo pri njem, pri... no... privaditi se bo moral, moral bo reči bratec, imena zaenkrat še nimata tale stvarca, ampak on mu pravi paglavac ali kakorkoli že. Zdaj stoji Matjažek ob postelji in gleda. Radovedno in začudeno, majhna stvar pa spi. Pozabil je, da je lačen in od časa do časa pogleda k mamici na posteljo. Spi, tudi ona spi. Kakor začaran strmi v majhno žogo, ki spokojno leži in skoraj nestršno diha, kot da je ni. In kakor nevede mu roka zleze iz žepa, se počasi spusti čez ograjico v posteljo in obstane nad licem. Potem se spusti niže in Matjažek že čuti nežno, toplo kožo majhnega bitja. Zdaj ga prime za nos, pravzaprav nasek in ga, o joj, stisne. Bitje spi naprej, samo rahlo se zdrzne, Matjažek hitro pogleda na mamičin obraz: mamica mirno spi naprej. Zdaj roka zapotuje po mehkih lčkih naravnosti naprej. Zdaj roka premišljuje Matjažek (bitje nosi proti usesu. Se malo premišljuje Matjažek (bitje je pravzaprav lepo in nič mi noče), potem se odloči in prime; najprej prav narahlo, nič se ne gane, potem še malo bolj, pa je zopet vse mirno, fantek se ne gane, zdaj močno stisne drobni uhelji. Fantek se zgane in odpre oči, usteca se mu nakremžijo, zakrili z rokami, Matjažek pa hitro skriva roke. Zdaj sloni čisto nedolžno nad posteljo in neprizadeto opazuje. (Saj se vendar ne bi zadržal in me izdal!) V mislih pa mu je težko. Fantek pa je tiho, nič ne joka, samo z rokami krili in Matjažku se zdi, da se mu smeja...

Potlej je Matjažek večkrat hodil gledat brata. Vselej tiho, nestišno, kot mačka. In vsak dan se mu je fantič zdel lepši, prijaznejši, vedno pa je Matjažek pazil, da ga ni videla mamica, kako gleda dečka. To bi bilo zanj zelo neprijetno, saj si vendarle ni želel brata!

Nekega dne pa se je obrnilo. Zdaj je bil deček že precej vauk in Matjažek ni čutil več odpora do njega. Stal je ob postelji in gledal, fantič ni spal. Z rokami se je igral, s prsti ene roke je grabil prste druge, potem pa se je tega naveličal in začel grizljati odedjico. Matjažek je gledal in gledal, potem pa je fantič prijel za roko in jo držal nekaj trenutkov v svoji in fantič mu je pomolil še drugo. Zdaj mu je Matjažek rahlo stresel roki in nenadoma se je fantičku razlezel obracek in Matjažek je slišal smeh. Prvi fantičev smeh. Matjažek mu je stresal roki, ga vlekel za usesa in žepček, pokleknil na tla, porinil roko med latice postelje, prijel dečka za lasse in zaklical: »Ku, ku!« Zdaj se deček ni več nehal smejeti in Matjažek je pozabil na previdnost.

»Fantek, daj mi rokico. Priden, fantek. Rres priden! Ku, ku. Buc, buc.«

»Mamica, dečko se smeje. Meni se smeje. Res mamica in z rokami krili.«

»Rad te ima, Matjažek, pozna te že, pa se ti smeji.«

»Ja, mamica, pa saj ne ve, kdo sem?«

»Ti si neumnez, tvoj obraz pozna. Pridi k meni.«

In Matjažek je šel k mamici, ki ga je tesno objela in poljubila, potem pa sta oba odšla k fantičkovi postelji.

»Kaj praviš, Matjažek, kako naj mu do ime. Zdaj je minilo že dovolj časa, od kar se je rodil, in čas je, da mu damo ime. Lahko izbereš, če hočeš!«

»Janezek.«

»Prav, pa naj bo Janezek, če ti tako želiš,« se je strinjala mamica.

Cez nekaj dni so fantiča peljali h krstu. Zraven je šel tudi Matjažek, ves imeniten in lep, za hišami pa so

prežali trški paglavci.

»No, Matjažek, kako si dal ime vašemu princu?« je hotel vedeti Mihal. Sploh so se vsi silno zanimati za novega tržana, kot da bi bil ne vem kaj. Celo zdaj, ko je bil mali star že več mesecev, ni prenehalo zanimanje. Zbirali so se včasih, takole ob nedeljah, pa ob večerih, Matjažku je šlo to na živce, kot je rekel, in mdroval. Janezek sem, Janezek tja, včasih pa še: Matjažek, ti je všeč, kako si zadovoljen in tako naprej.

Fantič je rasel kot konoplja. Matjažek se je kar čudil. Celo hoditi je začel. Popolnoma, da, popolnoma nekega dne je bilo, Matjažek je nekaj rezljal na dvorišču, Janezek pa je čepel v stajici, pogumno zroč predse v kokoši in jih vabil k sebi. Potem je začel plezati, preplezal je ograjico, ki ni bila velika, pa je kljub temu padel na tla. Ni jokal, kje neki, bil je Matjažkov brat. Postavil se je na nožice, se strumno razgledal po dvorišču in prestavil nogo. Pa še eno. In spet drugo. Janezek je korakal. Čisto tiho, le kure so bežale pred junakom. Zdaj je prišel na polovico poti in spustil se je na roke. Izpod oči je pogledal Matjažka, ki je ne-utrudno rezljal, ne meneč se za dogajanje na dvorišču. Rezljal je glavo, bila je sicer malce oglata, nos čudno kvadratast, eno uho se mu je zaradi nerodnosti odlomilo, drugega pa še ni naredil. Janezek je še vedno gledal, kot bi želel, da mu pride pomagat. Nič ne bo. Najprej se je postavil na eno, potem še previdno na drugo nogo in odkorakal na drugo polovico poti.

Zdaj je bil tik pri njem. Matjažek pa ga kljub temu še ni videl. Janezek je stegnil rokico in ga prijel za lasse — globoko sklonjena glava je kinkala čisto pri tleh.

»Janezek!«

Ogovorjeni se je ustrašil in se prevrnil, dečko pa se je smejal in kure so bežale na vse strani, ko je kričal z rokami in kucal:

»Janezek, Janezek!«

Poslej kure niso imele več miru, Matjažek pa še manj, čez nekaj let pa še martinčki v židu ne.

PIŠE (3)
MILENKO STRAŠEK

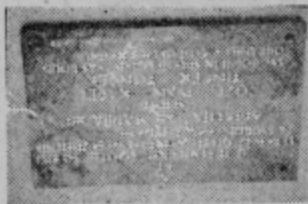
Na Rifniku

GRENKI SPOMINI

»Iz te Fendretove domačije so bili l. 1942 odpeljani in dali svoja življenja za svobodo naše domovine...«

Te besede so vklesane v spominski plošči na rojstni hiši sedmih žrtev NOB Fendretove družine na Rifniku. Danes tukaj živita preživeli sestri Fanika in Rozalija s svojo družino.

Tako sta obujali spomine na tiste strašne dni: »Ko se je pričela vojna vihra, sem živela v Mariboru, a sem se prav kmalu vrnila domov na Rifnik.« je pričela s pripovedovanjem Rozalija. »Bratje,

ki so živeli doma, so hodili na delo. Kakor hitro se je pričelo osvobodilno gibanje, so podpirali partizane. Nemcev sicer na tem območju ni bilo, vendar so zvedeli, da bratje sodelujejo s partizani.«

»Nikoli ne bom pozabila tistega jutra, 8. julija 1942.« je pripoved nadaljevala Fanika. »Bilo je ob četrti uri zjutraj, ko zasllišmo zunaj surovo razvijanje in klice Nemcev. Morali smo jim odpreti. Ustrahovali so nas z naperjenimi brzostrelkami. Mater so surovo brcali in jo potolkli na tla. Brate Ivana, Karla, Tinčka in Tončka pa so dobesedno potegnili iz postelje in jih odpeljali. Najprej v Sentjur, kjer so jih še z ne-

Fanika in Rozalija Fendre

katerimi drugimi nesrečniki strpali v avtomobil in jih odpeljali v Celje — v zloglasne zapore Starega piskra. 23. julija 1942 pa so jih že ustrelili.« Za hip se je ustavila. Vedela sem, da ji je neizmerno hudo pri srcu. S solzami v očeh je nadaljevala: »Jozeta so odpeljali nekaj dni kasneje v Maribor, kjer je bil tudi ustreljen. Da pa bi se gorje še povečalo, so odpeljali najprej mater, nato še sestro. Mati je bila nekaj časa v Ptuj, nato pa so jo, tako kot sestro, odpeljali v Auschwitz. Tam sta zaradi bolezni, hudega mučenja in stradanja umrli.«

Rozalija je dodala: »Zare z njihovim pepelom so sprav-

ljene v Gradcu.« Nato se je spominjala partizanov Kozjanskega odreda. Večkrat so prišli k njim; lačni, utrujeni, prezebli. Vendar so ostali pri njih le za urico, dve, da so se malo spočili. Potem pa so zopet krenili v borbe, juriše nad okupatorja.

Da, pretresljiva je njuna pripoved; tako pretresljiva, da nas mora globoko presuniti. Mi, ki smo srečni, svobodni, smo mnogo, mnogo dolžni tistim, ki so darovali najdražje, kar so imeli — svoja življenja za nas — za našo bodočnost.

Tudi teh sedem žrtev ohranimo v globokem spominu!

Besedilo in slike: LENKA VRABIC

SENTJUR

BOLJŠE MOŽNOSTI

S širitvijo Sentjurja in rastjo prebivalstva rastejo tudi potrebe po razvoju telesne kulture. Dosedanji, razmeroma slabi pogoji dela v društvu se znatno izboljšujejo. Z otvoritvijo moderne in dobro opremljene telovadnice pri osnovni šoli so tudi sekcije »Partizana« dobile prostor za svojo redno zimsko vadbo.

Iz poročil vodij sekcij se da razbrati, da je bilo delo društva razgibano. Najuspešnejša je bila košarkarska sekcija, saj tekmuje njena ekipa v II. republiški ligi vzhod, kjer je dosegla osmo mesto. Za še boljšo kvaliteto igre bo treba krog igralcev razširiti, da bo možnost izbora tekmovalcev še večja. Lepo se je uigrala pionirska ekipa, ki je dosegla četrto mesto v medobčinski ligi. Šahisti, ki so končno prišli do ustreznega igralnega prostora, se že peto leto udeležujejo turnirja slovenskih mest in so glede uspehov nekje na sredini, v celjski regiji pa so na petem mestu. V načrtu imajo organiziranje pionirske šahovske šole. Malj nogomet je priljubljena panoga, ki so jo igrali le v okviru občine in to masovno. Rokomet je bolj priljubljen med pionirji in se člani ter mladinci zanj niso preveč ogrevali.

In kaj bi rekli h koncu? Vsekakor bo potrebno razvijati tudi žensko telesno vzgojo, ki je sedaj praktično ni. Društvo bo treba organizacijsko utrditi, poskrbeti za vadiateljski kader in sekcije še razširiti na pavalno in atletsko. Dobri pogoji so tudi za orodno telovadbo, ki je doslej ni bilo. Novemu upravnemu odboru s predsednikom R. Erjavcem na čelu, želimo mnogo delovnih uspehov pri tekmovalnem in rekreacijskem športu.

Ernest Rečnik

SENTJUR

RAZŠIRITEV

Upravni odbor sklada za dograditev osnovne šole Sentjur je del svojega dela že opravil, ker je prva etapa z izgradnjo in otvoritvijo nove telovadnice končana.

Na vrsti je razširitev šole za 16 učilnic s kabineti, sanitarijami, garderobami, večnamenskimi prostorom, prostori za posebno šolo in še vrsto prostorov, ki bodo služili funkcionalnosti sodobnega pouka. Vsi prostori nove šole bodo smotrno povezani s prostori stare šole in telovadnice. Glavni načrti za vse navedene gradnje so izdelani, in sicer v Zavodu za napredek gospodarstva v Celju. Naročeni so predračuni za gradbena in obrtna dela ter predračuni za opremo. Računamo, da bo sklad že v mesecu marcu lahko razpisal licitacijo za gradbena dela. V krajevnem samopripravku za šolstvo se bo v letu 1974 zbralo približno 850.000 din, vloge za kredite so poslani v banko in na republiško izobraževalno skupnost.

Zavedati se moramo, da je začetek gradnje druge etape odvisen predvsem od možnosti najetja posojil pri RIS v Ljubljani. Upravni odbor je torej pred izredno važno nalogo.

Ernest Rečnik

SMARTNO

ZORKO KOTNIK - 70 LET

Na pobudo vodstva šole in prosvetnega društva v Smartnem ob Paki so se pretekli četrtek zbrali zastopniki društva in organizacij na skupnem sestanku in proslavili 70-letnico bivšega upravitelja šole Zorka Kotnika, ki je sedaj že nad 22 let v Smartnem. Še danes pomaga pri prosvetnem društvu in obenem odgovarja za društveno knjižnico. Udeležen je tudi pri delu drugih organizacij in organov občine. Slavlja se je udeležil tudi njegov bivši učitelj, generalni direktor Ivan Ateišek, ter mu izrekel čestitke in zahvalo njegovih bivših učencev iz Rečice ob Savinji, kjer je slavjenec bil 22 let upravitelj šole. Pod njegovim vodstvom je zrasla v tem času iz štirirazrednice v osemletko, edino v bivšem gornjegrajskem okraju.

Tovariš ZORKO KOTNIK, tudi naše iskrene čestitke in mnogo plodnega sodelovanja.

sodoben ženski tednik

Jana

V Sentjurju kar 179 članice kolektiva Moda Senže precej lepih delovnih pridnosti, ta pa je tudi primena. S petimi od njih smo se ložaju delavke danes, v kolih je pripombe, kako so zadoveseveda je beseda tekla tudvesele, saj vedo, da je bila lovne ljudi.

IVANKA ZDOLSEK, 19 let v podjetju: »To, da je pri nas samoupravljanje in dresnično odločamo, dobro ve mo. Sicer pa je osnova vsega delo. Razmere niso slabe. Osnovne plače imam 2300 dinarjev. Zadovoljna sem. Imam osemletnega otroka, moža, ki je prav tako v službi doma pa postoriva skupno vse, kar je potrebno. Vse, nikdar ne pričakujem kaj velikega, zadovoljna sem s tistim, kar imam, za katčno vem, da resnično služim.«

JOŽICA ARH, 5 let v podjetju: »Delati je treba po sod, kamor prideš. Tega ne ustrašim. Sem tekačica kar pomeni, da raznaša drugim delo, zato se včas jezijo name, če ni dovolj dila. No, to se zgodi predvse pri uvajanju nove faze. Prišnji mesec sem dobila 19 dinarjev. Tudi jaz sem zadovoljna. Zdi pa se mi, da še delavke upamo premlkadar je treba kaj poveda. Same smo krive.«

MARLIJA STOR, 22 let podjetju: »Ja, kmalu boš šli v pokoj. Če sem zadovoljna? Veste, če bom dosla pokojnino, bom, pa kaj, je delovna doba za ženske ko dolga, mnogo predol. Danes ja prej umreš, kot postaneš upokojenec. Sautakoj vsakomur povem, če kaj narobe. Zakaj ne, če pa to moja pravica, ki kot delovnemu človeku pripada. Ni treba napisati, kolizasluzim, dovolj je in zavoljna sem. Vedno si pravi da se ja ne bi kaj sprernilo.«

Zadovoljne so, z delom uveljavljajo svoja mnenja, bilo treba. To pa bo mogočevanjem vseh zaposlenih ljubljanjem zavesti, da je visno največ.

CELJE

700 NOVIH

Zadnje fluorografiranje v celjski občini, ki je bilo povezano še z metodo ugotavljanja sladkornih bolezni, je prineslo zdravstveni službi v Celju nove skrbi. Odkrili so 700 diabetikov, radi bi jih začeli dispanzersko obravnavati, pa nimajo enega samega prostora, da bi to uresničili.

Tako je akcija odkrivanja diabetesa, ki je bila tako množično prvič izvedena v celjski občini, ostala na pol poti. Božniki so tu, njih število se je po akciji povečalo za 50 odstotkov, primanjkuje pa prostorov, ki bi jih zdravstvena služba za svoj razvoj temeljito potrebovala.

Z. S.

ENOTA NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE

razpisuje prosto delovno mesto

propagandista

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora visoko ali višjo izobrazbo,
- sposobnost dobrega komuniciranja
- da je moralno politično neoporečen in
- da ima vsaj delne novinarske sposobnosti

Osebnih dohodkov po pravilniku o nagrajevanju.

Ponudbe z opisom dosedanje zaposlitve in dohodkov pošljite na naslov Novi Tednik Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje.

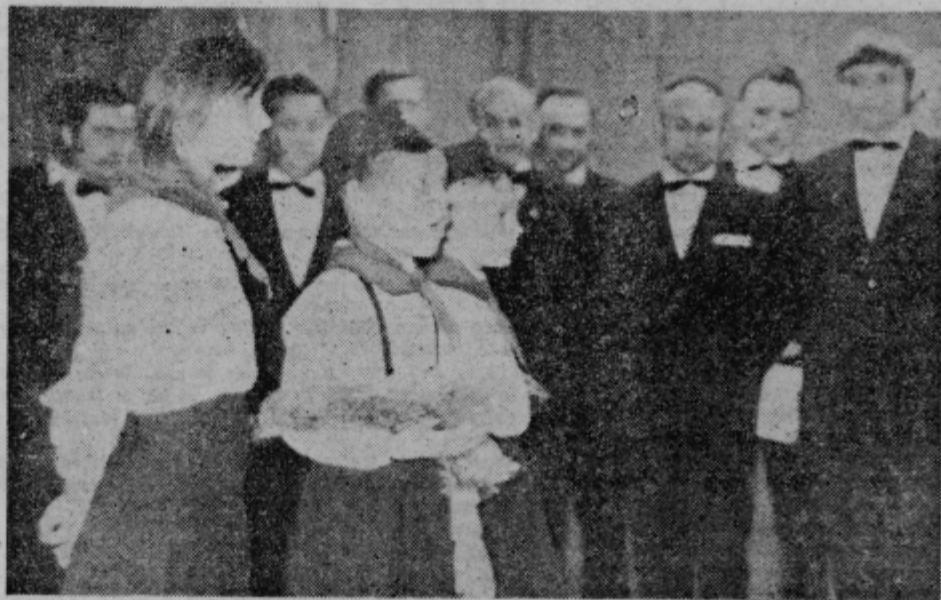
PROSLAVA NA PLANINI

Pred nedavnim so se po 30 letih zopet srečali na Planini pri Sevnici borci XIV. divizije in kozjanskega območja.

Prvi obiskovalci so bili že zgodnji, ker so si želeli ogledati razstavo grafike na temo XIV. divizije, ki so jo pripravili učenci osnovne šole na Planini pod vodstvom Gočeta Kalajdžiskega. Proslavo je otvoril predsednik ZZB občine Sentjur Peter Hlastec, pionirji pa so pozdravili vse obiskovalce, posebno borce divizije. Slavnostni govornik je bil borec, zdravnik XIV. divizije, dr. Ivan Kopač. V svojem govoru je obudil spomine na pohod legendarne divizije in poudaril, da to ni obujanje spominov borcem, temveč mladi generaciji, ki naj čuva tradicije NOB.

Kulturni spored so popestrili pevci iz Sentjurja, godba na pihala ter kratek recital gledaliških igralcev iz Celja. Tudi prebivalci Planine so se v polnem številu udeležili proslave, s čimer so se zahvalili borcem za njihov trud pred 30 leti.

JAKA RATAJC

Pionirji osnovne šole »Kozjanski odred« pozdravljajo borce XIV. divizije

KETA

moške pižame. Kot ata Topra, so dosegle i so posledica njihove gena. jali, kaj menijo o polahko uveljavljajo svoaslužkom in podobno. ustavi. Bile so jo vse redvsem za njih — de

LIJA KRANJC, 21 let v ju: »V glavnem sem zana s položajem, kot ga delavke pri nas. Delo, ker sodelujemo v odu, delno pa zaradi osebdohodka. Dobimo tolit naredimo. Imam 2500 ev osebnega dohodka. oljna sem, vendar pa dohodek zahteva najpridnost na delovnem. Prav tega sem vesej včasih ni bilo tako, bil odvisen samo od dega opraviš in tudi druge danes mnenje delavno bolj upoštevano.«

ATKA VOGRINC, 6 let odjetju: »Tako je, še vednamo tremo, kadar je po zastaviti odločno be Vem, da takšna trema trebna, ampak kaj hoče. Zaslužim povprečno po dinarjev, če pa bo dela št, bo zaslužek še večji. lj je plačano glede na vloženo delo. Mislim tu izobraževanje. Jeseni bi administrativno šolo. Če odjetje dalo štipendijo? em, nisem še zaprosila«

kom, s tem, kako lahko le malo več poguma bi se doslednejšim vklju- odločanje in z uve- jihovih rok in glav od-

Slovenske Konjice

ZLATA POROKA

Adamičeva ata Mihael in mama Alojzija sta se poročila 24. februarja natanko pred petdesetimi leti. V soboto sta praznovala zlata poroko. Na družinski svečanosti so se zbrali Adamičevi otroci: sina Jurij in Vili, hčerka Vera iz Zagreba, Milica iz Slovenskih Konjic in Karli, učitelj iz Opatovce. Adamičev ata mi je s solzami v očeh povedal, da so se spomnili tudi na Ignaca, ki so ga leta 1945 ubili Nemci.

Mihael Adamič se je rodil pred 76 leti v Polenah pri Slovenskih Konjicah. Leta 1916 je šel »na fronto«, kot sam pravi in se vrnil šele čez osem let. Bil je tudi vojak v vojski generala Maistra, ki je ob plebiscitu leta 1921 zakorakala na slovensko Koroško. Ko se je vrnil, je v Gabrovljah spoznal Alojzijo in se z njo poročil.

»Vse življenje sem bil delavec,« pravi Mihael Adamič. Delal sem tudi v Konusu, v Zrečah pa tudi drugod. Med drugo vojno sem bil na prisilnem delu v Avstriji. Ta-

krat je bilo res hudo. Najhuje je pa mi je bilo takrat, ko so mi ubili sina. Veste, bil je zelo bister fant in zato sem prodal hišo in vse, kar sem imel, da sem ga poslal študirat. Potem pa je padel.«

Solze so povedale, da Adamičevi še dolgo ne bodo pozabili na svojega Ignaca. Toda življenje teče dalje in prinaša s seboj vedno znova lepe, pa tudi težke trenutke.

Adamičeva živita sama v Slovenskih Konjicah. Pri njej je največkrat tudi vnučka, ki hodi v Slovenskih Konjicah v šolo in pomaga stari mami pri različnih opravilih. Tako jima je laže, pa tudi dolgočas ni.

»Zelo sem srečna, da imam tako pridne otroke,« pravi mama Alojzija. »Vedno me obiščejo in mi pomagajo, kolikor morejo. Seveda pa pomagam tudi jaz njim.«

Z Adamičevimi sem se poslovlila z besedami: »Na svidenje na diamantni poroki!« Vesela in nasmejana sta mi stisnila roko.

Damjana Stamejčič

GOP »Obnova« Celje se vse bolj uveljavlja na področju stanovanjske gradnje v Celju. Na svojem gradbišču v Novi vasi so doslej zgradili in predali kupcem 221 stanovanj, do konca leta 1976 pa jih bodo zgradili še 296. Kar precejšnje število, če upoštevamo, da izvaja gradbena dela TOZD »Gradbeni sektor«, ki šteje vsega skupaj 150 delavcev, v letošnjem letu pa odpirajo še novo gradbišče v Nušičevi ulici na Dolgem polju. Takšne objekte, kot je na sliki, gradi po lastnih načrtih GOP »Obnova« Celje v Novi vasi v Celju.

Namesto intervjuja

LEPO - KORISTNO

Jože Jeseničnik in Silvo Breznik sta dva izmed skoraj devetdeset mladih, ki so tri dni hodili po poteh štirinajste na področju šaleške doline. Raport za odhod jim je dal udeleženec štirinajste Milan Pugalj iz Šoštanja, nato pa so mladinci, vojaki in taborniki iz različnih krajev krenili po poti, ki jo je pred tridesetimi leti prehodila štirinajsta. Tokrat je bila pot lažja, saj ni bilo snega in mraza, vreme je bilo skoraj pomladansko pa tudi nad glavami niso švigale krogle, ampak je tu in tam posijalo sonce.

Jože Jeseničnik je doma v Slovenskih Konjicah in zaposlen pri tamkajšnji Občinski konferenci zveze mladine. »Sam pohod je bil dobro pripravljen, vreme pa lepo in skoraj spomladansko. Utrujenosti zaradi pohoda med mladimi ni bilo čutiti, samo nekateri so staknili žulje. Takšne pohode bi bilo vredno še razvijati, saj tako mi mladi lahko spoznavamo, kako je bilo v vojni na istih poteh. Sicer je danes drugače, vendar na takšni poti izveš veliko več, kot pa v kabinetu.«

Silvo Breznik je tudi aktiven v zvezi mladine, drugače pa zaposlen v TGO Gorenje. Ker je bil pred leti sam aktiven atlet in celo maratonec, mu ni bilo težko zdržati težavne poti. »Za nas mlade je takšen pohod veliko doživetje, čeprav se v mnogočem razlikuje od pohoda pred tridesetimi leti. Naš pohod je bil brez pokanja, brez snega, brez ranjencev, brez zased, brez ozeblin in lakote, a vendar smo v teh veliko spoznali, v kakšnih napornih pogojih so se partizani borili. Strinjam se z Jožetom, da bi bilo treba takšne pohode še prirejati in razširjati.«

Tekst in foto: LOJZE OJSTERSEK

OBČINSKO SODIŠČE V CELJU

razglašajo prosti delovni mesti

dveh STROJEPISK

Prošnje, kolkovane z 2 din upravne takse, s kratkim življenjepisom in zadnjim šolskim spričevalom, pošljite na Občinsko sodišče v Celju — predsedništvo. Rok za pošiljanje prijav je 15 dni od dneva objave razglasa. Preizkus bo opravila razpisna komisija tukajšnjega sodišča.

Vse druge informacije dobite v predsedništvu Občinskega sodišča v Celju. Razpisna komisija

Delovna organizacija

FOTOLIK CELJE

razpisuje naslednja delovna mesta:

1. DIREKTOR delovne organizacije — vodilno delovno mesto
2. KNJIGOVODJA
3. TRGOVSKI POTNIK za zbiranje grafičnih naročil
4. TISKAR
5. STROJNI STAVEC
6. SNAŽILKA in KURIRKA
7. VEČ VLAGALK v enoti Tiskarna
8. VEČ POMOŽNIH DELAVCEV

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še:

- pod 1.:
- višješolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri in 5 let prakse na vodstvenih delovnih mestih
 - srednješolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri in 5 let prakse na vodstvenih delovnih mestih
 - visokokvalificiran delavec v fotografski stroki in 10 let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v stroki
 - da ima moralno politične in organizacijske sposobnosti
- pod 2.:
- srednješolska izobrazba ekonomske smeri
- pod 3.:
- srednješolska izobrazba komercialne ali ekonomske smeri
 - trgovski pomočnik papirne stroke ali kvalificiran grafični delavec
 - osebni avtomobil in po možnosti telefon
- pod 4. in 5.:
- končana grafična poklicna šola
- pod 6.:
- nedokončana osemletka
- pod 7. in 8.:
- po možnosti končana osemletka
- Pismene prijave z dokazili sprejema za delovno mesto pod 1. razpisna komisija, za ostala delovna mesta pa komisija za medsebojna razmerja delovne organizacije Fotolik, Celje, Slomškov trg 4. Rok prijave 15 dni po objavi.

Osnovna šola FRANJA VRUNČA CELJE — HUDINJA

razglašamo prosto delovno mesto

SNAŽILKE

na šoli za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije je časnik NOVI TEDNIK opravljen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1974

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega moža in očeta

Ivana Zapuška

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so mu darovali vence in cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo vsem sosedom, svaščanom in prijateljem, ki so nam priskočili na pomoč v najtežjih trenutkih.

Zalujoci: žena Fanika, hčerke Zmaga, Rozika in Marjana z družinama

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

In vendar
je drugače

Na zboru volivcev v Marijogradu pri Laškem so po zadevah okoli kandidiranja in politev sprožili tudi uprašnje plačevanja osemenjevanja in skočnine vnaprej in zahtevali pojasnila okoli kontrole in plačila mleka. Ker so bili na sestanku prisotni veterinarski inšpektor, direktor veterinarske postaje, predstavnik zadruga, predstavnik celjske mlekarne, je bilo marsikaj pojasnjeno.

Ko so prisotni strokovnjaki pojasnili, da je veterinarska služba tista, ki čuva »kmetov žepa«, s tem ko varuje živali pred boleznijo, pred poginom iz različnih vzrokov, ko omogoča, da hlevne vedno bolj polni dobra pasemska čreda. Navzoči so spoznali svoj problem še z druge strani. Pojasnjeno je bilo tudi, da nihče ni mogel dobiti poziva k sodniku za prekrške za tekoče leto pred septembrom. Če se je to zgodilo, je šlo za določila prejšnjega leta. Tudi glede mleka so marsikaj pojasnili.

Predstavnik kmetijske zadruge, je trdil, da posamezne kontrole (pri kmetih) niso nikoli tako natančne kot za celotno zbiralnico, kajti po stopnji tolšče v zbiralnici plača mlekarne zadruge za odkupljeno mleko. Zato navadno posamične meritve individualnih vzorcev nanesejo seštetu skupaj vedno večji odstotek tolšče, kot meritve v zbiralnici. Zadruga pa ne more plačati več kot je za mleko sama dobila. Tako predstavnik zadruga. Predstavnik mlekarne pa je dvomil v različne ker laboratorij ne ve, kateri so individualni vzorci in kateri vzorci iz zbiralnic. Vzorcji so le oštevilčeni in pri množici preiskav ni mogoče imeti dvojnih kriterijev.

Nekateri prisotni kmetje so po vsestranski razlagi precej drugače gledali na en in drug problem, čeprav stvari še niso bile do kraja razjasnjene in jih bodo skušali pojasniti na bližnjem sestanku živinorejcev, ki ga je obljubil predstavnik zadruga.

Vendar je treba okoli tega povedati še nekaj. Veterinarski inšpektor je med drugim dejal, da se ob vlogi krajevne skupnosti, ki je predlagala odpravo pavšala, čutijo veterinarji prizadete.

Prizadete zato, ker v vlogi krajevna skupnost navaja pavšal kot dohodek, ne pa kot plačilo za opravljeno delo. Njegov nastop naj bi bil že dokaz, kako je treba vsako zadevo pogledati z obeh strani.

Da to je res. Res pa je tudi da se je vseeno marsikaj spreminjalo. To, da so predstavniki veterinarske službe prišli, da so razprnili vse karte, pojasnjevali dohodkovne vire in analizirali izdatke, to je seveda daleč od nekdanih odnosov, ko se je pavšal kazal kot davek, ki je prihajal na širo račun, kakaj, kako, koliko, to pa je bilo težje zrediti. No, saj niso samo v tej sferi bili takšni odnosi. Ko smo došli, da občan razpravlja o programih in financiranju interesnih skupnosti, vse bolj izginja občutek plačevanja »štibrea« — torej tudi pavšala. In kar zadeva mleko, je zadeva ista. Da ne bi konfliktov, ki bi vsem partnerjem v hlevu, se je pač treba dogovarjati.

J. KRASOVEC

Pri Mastenu s Ponikve

SO ŽIVINOREJCI

Oba FRANCA MASTENA s Ponikve, oče in sin, sta trdna kmetijska proizvajalca, živinorejca, odlična gospodarja, polna idej o tem, kako bi bilo mogoče na kmetiji postoriti še to in ono, da bi bilo življenje boljše, da bi za več dela tudi dobili več. Letos kmetija ne bo več samo kmetija, ampak tudi izletniška točka, kjer se bo zaustavilo mnogo »mestnih škricov«. So se že in se še bodo.

Predno se cesta spusti s klančka do proge, da bi se potem zopet strmo vzpela proti Ponikvi, moraš zaviti levo, da se pripelješ do dveh lepih hiš — do enega najnaprednejših kmetijskih proizvajalcev šentjurske občine, FRANCA MASTENA starejšega. Namreč tudi sin, ki je »prevzela« doma, je takšen kot oče. Odličen živinorejec. Za hišo se bohoti velik, moderen hlev, ki so ga zgradili že pred sedmimi leti.

»Pobudnik, da smo šli v gradnjo takšnega hleva, je bil inž. Jože Bučar. S sinom sva obiskala več podobnih kmetij in hlevov v sosednji Avstriji, da bi si nabrala izkušnje.« je začel pripovedovati Masten, ko smo sedeli v velikih kmečkih izbi s pečko za mizo.

V hlevu je trenutno 26

glav, od tega deset krav, dve telici, ostalo pa so pitanci.

»Mi smo bili trdni živinorejci že v stari Jugoslaviji, že tedaj smo imeli rodovniško živino. Leta 1949 smo začeli s sivo-rjavo pasmo, ker pa je bila za to območje predvidena simentalška pasma, smo se odločili kupiti nekaj dobrih plemenskih telic, te smo razvijali naprej in prišli do dobre črede. No, na Ponikvi je veliko dobrih živinorejcev.«

Na eni od kmetijskih razstav je inž. Ozelj dejal: »Masten, to so prekaljeni živinorejci.«

»Usmerili smo se v kombinirano živinorejo, ker brez krav ne more biti dobrih pitancev, dobra teleta pa je zelo težko kupiti in so tudi predraga. Lastno tele od lastne krave je tudi dober pita-

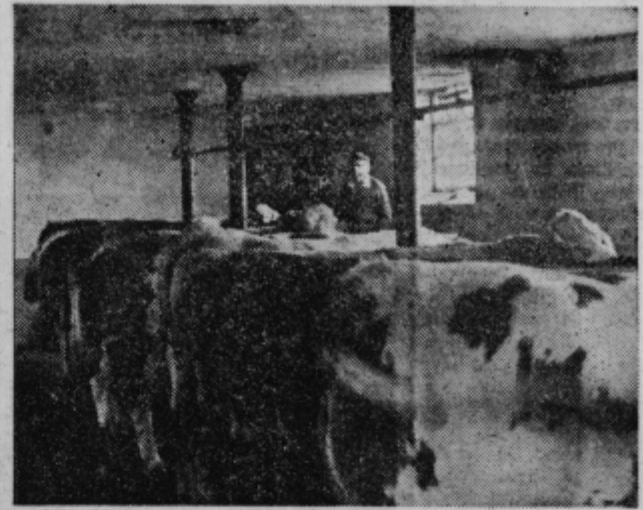
nec. Tako se lahko z njimi zaradi kvalitete in konstrukcije plasiramo za izvoz.«

In res, Masteni veliko pitajo za izvoz. Prav zdaj je v hlevu šest glav, namenjenih preko jugoslovanskih meja. Seveda je vse to kvaliteta 1 A.

»Če bi me kdo vprašal, bi v teh krajih tudi njemu svetoval živinorejo. Dobivamo pomoč kombinata v krmilih, čeprav nam nekaterih primanjkuje, pa tudi drugače nam gredo na roko.«

Masteni pa niso usmerjeni samo v proizvodnjo mesa, ampak tudi mleka.

»Z mlekom, oziroma dohodki iz tega, ni nihče zadovoljen zaradi stalnega nihanja cen. Zaradi izboljšanja stanja so nujno potrebne dobre zbiralnice in hladilnice ali bazeni za toplo mleko,

Ena stran »repekov« v Mastenovem modernem hlevu. Vsak kmet pri nas je lahko ponosen na tako urejen hlev in toliko glav v njem.

ki se potem ohlaja. Po določenem času se mleko pobere in ustreza normam.«

Ukvarjali so se tudi z delanjem sira in masla, vendar se ni izplačalo.

Pred odhodom smo Mastena povprašali še o tem, kaj meni o današnjem položaju kmeta, proizvajalca v kmetijstvu.

»Kmetijstvo je preveč zapuščeno. Šele zdaj se spomnili na hrčbovska posestva. Dvigniti bo potrebno živinorejo. V primeru potreb bo kmet tisti, ki bo dajal hrano, tako kot jo je že med vojno.«

Poslovlili smo se. Gospodar nam je še obljubil, da

nas bo povabil, ko bo »odpri novo panogo«. Masteni imajo namreč ribnik, kjer je mogoče loviti ribe, gradijo pa še bazen za kopanje. Mestni turist bo tako posejal ob ribniku, se kopal v bazenu in užival »dobrote« s kmečke mize in kletja. Tako s Masteni, ki vse to pripravljajo z lastnimi sredstvi, ustvarjajo s pridnimi rokami in dobrimi zamislimi še »postranski« zasluge. Ponkovičani vedo, da bo Mastenu uspelo, saj imata tako stari kot mladi kmetijsko šolo, pa tudi ženski pri hiši sta delovni in prijazni, v kar smo se lahko prepričali tudi sami. M. SENICAR

KAM Z VINOM?

JANEZ KACIČNIK, prav tako iz Šentjurske občine kot Franc Fidler, s katerim smo se pogovarjali minuli teden, jo povedal naslednje:

»Imam 7 ha zemlje in precej vinograda. Kar pridelamo na polju, je samo za domače potrebe. Imamo 14 glav živine.« Lani so hlev tudi modernizirali. Tudi pri njih je iz leta v leto slabše za delovno silo. Hčerka si bo kmalu ustvarila svojo družino, sin pa obiskuje osmi razred osnovne šole. Kot bodoči gospodar na Kačičnikovi kmetiji bo po končanem obveznem šolanju moral na bližnjo kmetijsko šolo v Šentjur.

»Da se bo naučil dobro gospodariti na kmetiji,« je dejal Janez Kačičnik. Tako bo sta za delo kar sama z

ženo. Pri delu jim pomagajo obdelovalni stroji (traktor s priključki, kosilnica). Vzdrževanje strojev je drago —

prav tako tudi umetna gnojila; prodajna cena pa se bistveno ne spreminja. Kot je že prej povedal Janez Kačičnik, imajo v Dramijah precej vinograda. Razumljivo je, da je obdelovanje zelo zahtevno in drago. Če je vinograd pravilno obdelan in negovan, je tudi pridelek velik. Tukaj nastopi težava; dobrega vina namreč ni mogoče prodati. KK se za odkup ne zanima, zasebnih kupcev pa ni. Poleg tega je treba plačati tudi prometni davek, torej se pridelovanje vina skorajda ne izplača.

Ta zapis pove, da danes za kmeta res niso rožnati časi. Tukaj je tudi vzrok, da mladi kmečki ljudje zapuščajo kmetije.

LENKA VRABIC

V veliki kmetijski blagovnici »Agrotehnika« v Celju je tudi oddelek kmetijske apoteke, kjer poleg zaščitnih sredstev, gnojil ter podobnega prodajajo tudi seme, sadike ter gomolje raznih trajnic. Vrtničarju bodo v tem oddelku znali tudi dobro svetovati...

VEČ ZNANJA
KMEČKI ŽENI!

Če danes ugotovimo, da je kmečka žena tudi proizvajalka in kot taka prispeva k narodnemu dohodku (pred leti smo take misli zanemarjali), potem se upravičeno ustavimo pri vprašanju, koliko smo vložili v njeno izobrazbo.

Naše šole kmečkim otrokom s svojimi učnimi načrti niso v veliko pomoč. Dajejo splošno izobrazbo, načrtne usmeritve za kmečko dekle pa ni. »Specializacija« za njo se začne šele v naslednjih letih. Če to šolanje opravi spet

pridobi le splošno kmetijsko izobrazbo. Vsi pa vemo, da je ob današnji usmerjenosti, ki teži v specializacijo, to premalo. Kdo na primer šola dekleta za kmečki turizem? Kam naj se obrnejo, če bi se želele v tej smeri izobraziti? V nekaterih občinah so že

NOVI
tednik

zorali v to ledino. Zgornje savinjska je že med njimi. Pri kmetijskih zadruzi imajo pospeševalko za kmečki turizem. Prirejata tečaje za kmečke žene in dekleta. Pa se vprašamo, če je to dovolj? Za začetek boljše kot nič, bi dejali v daljni perspektivi pa bodo verjetno tečaji premalo. Ne smemo pozabiti, da so naložbe v znanje vedno najboljše obrestujejo, toliko bolj, če gre za izobrazbo kmečkih žena, ki so bila že od nekdanj trden temelj naše družbe. Z. S.

agrotehnika

KMETIJSKA APOTEKA

KMETIJSKA APOTEKA »AGROTEHNIKE« (Celje — Aškerčeva ulica)

V svojem modernem in bogato založenem oddelku nudi:

ZA VRTIČKARJE šoto, bioter, humovit in druge dodatke za plemenutenje zemlje. Nadalje gnojila vseh vrst za osnovno gnojenje vrto, nitrofoskal za trto, sadno drevje in jagode. Semena zgodnje zelenjave in cvetic, gomolje in sadike za vrtnice, dalje, gladiole in druge trajnice.

VINOGRADNIKE opozarjamo na »Canagand«, novo škropivo za uničevanje plevela v vinogradih.

Tudi če ne veste, kaj konkretno bi potrebovali, pridite! Svetovali vam bomo.

PIONIRJI PODČETRKA IN DAN ŽENA

JERINIH 99 LET

Dan je bil ustvarjen za pesnjenje, toliko bolj, ker smo se vozili po Kozjanskem. Ta misel ni hotela iz glave niti tedaj, ko smo se vzpenjali v hrib in prišli do idilične in še nepokvarjene kozjanske kajžice. Ena stena je bila podprta s skladovnico drv, ki so jih pripravljali za zamo. Na dvorišču je cepil drva dobri človek iz Zusma, ki je prišel ostarelima ženama — Jeri Sinkovič in njeni hčerki Kristini Oglajner, na pomoč.

Za stražo sta postavili dva huda kužka, ki nas nista pustila blizu. Po dolgem prigovarjanju sta se le omečila in vstopili smo v hišo, kjer smo našli na postelji našo slavljenko.

SREČANJE

Ni pričakovala obiska in silno se nas je prestrašila. Ni navajena tujih ljudi, ki povrh še drugače govore kot ona. Komaj smo se sporazumeli, zlasti, ker je Jeri zadnja leta zatajil sluh. Pri svojih 99 letih pa je čvrsta kot dren in nikoli še ni bila bolna. Le roke, podobne viharjarkom, izdajajo njeno starost. Gub se ni veliko nabralo pa tudi noge še drže. Poprime za metlo in počisti okoli hčerinega skromnega domovanja. Za nas skromnega, za nje obedeve pa pomeni bogastvo, ker njihovega praga še ni prestopila revščina, k. si v kozjanske domove sicer rada utira pot.

Pospravljeno po hiši, urejeno okoli doma in če ne bi bila opozorjeni na to, da namata elektrike in pitne vode, sami tega ne bi opazili. Skrb in ljubezen je prekrila najnujnejše pridobitve vsakega gošpodinjstva.

Kot je navada, smo jo povprašali za recept dolgega življenja. Povedala je, da vse življenje zmerno je in tudi pije. »Kozarček na dan ne škoduje, več pa,« je še rekla in v obeh se ji je utrnila iskrica. Najraje pa ima župco, tako z rumenimi lisami na vrhu.

Pred dvema mesecema je malo oslabela, pa so prišli njeni pionirji in ji prinesli vitamine. Cedemonto so našli, ji povedali, kako in kaj je z njo, da je to zdravilno in spet jo je spravila pokonci. Še dolgo si želi živeti, predvsem pa dočakat STO let.

POVSOD JE LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE

To je njeno življenjsko načelo, katerega so si zapisali tudi pionirji podčetrtske šole, ki imajo na skrbi ostarele ljudi v svoji okolici. Pa o njih bo še tekla beseda.

Ta njen rek jo je tudi pripeljal nazaj na Kozjansko. Odisejada njenega življenja je podobna tisočim izseljencem, ki so pred drugo svetovno voj-

Voznja mimo Podčetrka do Slak pri Olimju je bila prijetna. Prežeta je bila z radovednostjo, kaj se skriva za vabilom na praznovanje SINKOVIČEVE mame. Poslali so ga podčetrtski pionirji, ki pripravljajo svečan dan ob njeni 99-letnici.

no iskali kruha v tujini. Našli so ga, vrnili pa se niso vsi. SINKOVIČEVA MAMA se je vrnila sama, brez moza. Le s svojimi sedmimi otroci, od katerih je eden kmalu umrl.

Rojena je bila 2. marca 1875. leta v Imenem pri Podčetrku. Pouk je obiskovala v stari enorazredni šoli nad cerkvijo. Zelo zgodaj je izgubila starše in ko je našela 22 let, se je poročila in odšla z možem v Nemčijo. Ko je padel njen dragi v prvi svetovni vojni, se je vrnila sama v domovino. Nekaj časa je živeła pri vnuku v Celju, a ni zdržala. Livade zasajane zemlje, ki skopo rodi, so jo poklicale nazaj. K hčerki, partizanski vdovi, materi šestih otrok, ki je sama živeła v Slakah. In zdaj sta skupaj in spletata leta starosti v dolgo verigo življenja. In vsaka gubica na njenih obrazih govori o enem poglavju povesti, ki bi ji lahko nadeli naslov Povest o malih ljudeh.

Ob našem obisku je Sinkovičeva Jera bolj malo vedela o pripravah za njen 99-letni rojstni dan. Vedela pa je, da ga bo praznovala v tem tednu. In pričakovala je obiske, predvsem pa vnuka ter nečake iz Celja.

AKCIJA OTROK IN OBČANOV

Učenci v Podčetrku imajo med kopico različnih šolskih dejavnosti tudi odbor za varstvo ostarelih in osamelih občanov

njihovega šolskega okoliša. Pred desetimi leti so napravili spisek in vanj vpisali vse njihove varovance. Trenutno imajo vpisanih 21 varovancev. Delo imajo pionirji organizirano tako, da vsakdo skrbi za enega, ki ga obišče vsak petek, povpraša o njegovem zdravju, o tem, kaj potrebuje za teden dni nakupi po potrebi tudi hrano in počisti po njegovem stanovanju. TRIKRAT na leto pa vse varovance obišče skupina pionirjev (za njihov rojstni dan, ob Novem letu in za 8. marec) ter jim izroče skromna darila. Verjetno se boste vprašali, od kod denar za vse to?

Za Dan žena pionirji podčetrtske osnovne šole naštudirajo program, s katerim nastopajo na praznovanju po podjetjih. Tako naberejo denar, letos so ga imeli v svojem fondu za varovance 300.000, zdaj pa bo blagajna prazna. Pa pravijo, da bo kmalu 8. marec in bodo spet imeli dovolj. Tako samozavestno in samoumevno to povedo, da je presenečenje še večje. Za varovance denar ni nikoli problem, nekaj pa dajo tudi drugi. Ljubljanski radio ima oddajo Radijski radar in kar se tam nateče denarja, pošljejo potem pionirjem v Podčetrtek za njihov fond, kjer se steka denar za varovance. Še in še bi lahko naštevali. Tu di to, da pripravljajo skulpturo, ki bo ponazarjala stare kozjanske grče, in spet so med njimi njihovi varovanci. Pravkar postavljena gmota treh hrastov čaka oblikovalce. Še ne vedo, bodo otroci ali pravi likovniki. To bo

spomenik dolgemu življenju, spomenik desetim bratom, potovkam, materam, ki so rodile toliko otrok, kolikor se jih je zbasalo v njihove kajže, spomenik ljudem, ki kljubujejo času, viharjem, boleznim, spomenik Kozjancem, ki so trdno zasedrni v naših rodovih.

KAKO V SOBOTO?

Cepprav Sinkovičeva mama pričakuje obiske, kaj takega kot pripravljajo za njen 99. rojstni dan podčetrtski kratkohačniki in rdečelična dekleta, pa njen razum ne zmore več.

Že v petek bodo k njej odšli pionirji, ji pospravili in po potrebi poribali stanovanjce, počistili okoli hiše in pripravili vse potrebno za praznovanje. Njeni hčeri bi radi olajšali delo in ji odvzeli breme skrbi. Svečano bodo okrasili vhod in na njeno hišo obesili dve devetki, ki bodo na zunaj označevali veliko praznovanje. Cepprav hiša nima elektrike, bodo potegnili kabel, da bo svetila vsaj takrat, dokler... (vse skrivnosti še ne izdamo).

V soboto pa se bodo zbrali na križišču za Olimje učenci podčetrtske osnovne šole, med se so povabili tudi predstavnike družbeno političnih organizacij, manjkali ne bodo niti vaščani ter krenili proti skromni kočici, kjer jih bo vsa svečana (tudi za to bodo poskrbeli pionirji) pričakala SINKOVIČEVA mama in njena hči.

Kaj se bo dogajalo potem, je težko opisati. Le nekaj skrivnosti izdamo. MAMI bodo darovali jerbas z dobrotami, Elektro Celje, na katerega so podčetrtski otroci naslovili prošnjo za brezplačni priključek električnega voda do Oglajnarjeve hišice v Slakah, pa bo izročil mami odločbo o tem priključku (vrednost 200.000 dinarjev). Krajevna skupnost Podčetrtek bo mami izročila dokument, v katerem piše, da se dovoli brezplačen priključek na vodovod (vrednost 400 tisoč din). Pri izkopu za vodovodno napeljavo pa bodo sodelovali učenci in krajanji.

Kozjansko v svoji zgodovini skriva polno pravljic in bajk. Veliko je zapisanih, veliko jih ostaja le med ljudmi in se kot ustno izročilo podedujejo iz roda v rod. Med tistimi pa, ki bodo ostale zabeležene v šolski kroniki, bo tudi pripoved o praznovanju rojstnega dne 99-letne Sinkovičeve mame. Pa ne kot pravljica, ampak kot resničnost, ki ruši okove brezsrčnosti, v otrocih pa pušča sledove, ki jih ne bo prekrila nobena, še tako umazana človeška poteza. V majhnih srcih vzbuditi spoštovanje do človeka, pomeni trdnost za ves človeški rod.

ZDENKA STOPAR

Izvoz preje povzročā

TEŽAVE!

Kolektiv celjske Metke je zopet v težavah, težavah posebne vrste pravzaprav, predvsem pa takšnih, za katere ni sam popolnoma nič kriv in ki jih praktično tudi sam ne more rešiti. Gre namreč za to, da so v minulem tednu močno skrčili obseg proizvodnje, nekaj delavcev so celo napotili domov, ker niso imeli preje, da bi lahko delali.

Ni tokrat prvič, da se je Metki, kot solo tkalnici, primerilo, da je ostala brez ustreznih količin preje in zaradi tega proizvodnja ni mogla teči v normalnem obsegu. To se je v minulih letih že dogajalo, razlika je le v tem, da se je tokrat to zgodilo preprosto zaradi tega, ker predilnice preje boljše prodajajo na tuje kot doma, pa jo zaradi tega v večjih količinah tudi izvažajo. Zopet imamo torej opravka s pojavom, ko zaradi neurejenih razmer na našem tržišču izvažamo surovino, kar je prav gotovo vse prej kot pametno, v sedanjih razmerah pa še posebej. Zakonitosti plansko tržnega gospodarstva terjajo, da bo nujno potrebno določene stvari sistemsko urediti in brez odlašanja, kajti sicer se nam bodo podobne težave v bodoče kar vrstile. Tržno gospodarstvo se ne more razvijati vase zaprto, temveč

mora aktivno sodelovati z vsemi ostalimi nacionalnimi ekonomikami. To je zakonitost, ki jo moramo v celoti upoštevati, kajti drugače bodo težave v gospodarskem razvoju tudi v prihodnje naš svakodnevnj spremljevalec.

No, v primeru Metke, ki je tokrat ostala brez preje in ki pravzaprav nima nikakršnih garancij, da se to ne bo ponavljalo tudi v bodoče, če se stvari ne bodo uredile, pa gre še za nekaj več. Znano je, da imajo v podjetju že vse potrebne elaborate v bankah, za najemanje kreditov za gradnjo solo predilnice v Smarju. Tudi sedanja situacija, v kateri je Metka, je dokaz več, da je potrebno kolektiv v njegovih prizadevanjih v celoti podpreti, kajti z izgradnjo predilnice bodo v bodoče podobne težave odpadle, kajti nesporno je dejstvo, da se bo s surovim bombažem, ob pametni politiki seveda, dosti lažje oskrbovati, kot pa s prejo, ki je čestokrat predmet velikih spekulacij, pri katerih pa podjetja, kot je Metka, vedno potegnejo krajši konec. Težnje kolektiva Metke, da se z izgradnjo predilnice reši tudi tega problema, so več kot utemeljene, zato je razumljivo, da tudi ustreza družbena podpora v tem trenutku ne sme izostati!

BERNI STRMČNIK

REKLI SO

KAREL KORDES, ravnatelj Osnovne šole »Kajuh« v Soštanju: »Ponosni smo, da je bil v našem kraju rojen pesnik Karel Destovnik Kajuh in veselimo se, da se naša šola imenuje po njem. Zato se na vseh koncih trudimo, da bi ohranili vso Kajuhovo veličino in jo prikazali tako, da bi bila vidna vsem danes in jutri. Ob letošnji 30-letnici Kajuhove smrti smo izdali več različnih publikacij, ki so do zdaj primanjkovala na našem tržišču, so pa zlasti dobrodošle za šole in občasne miniaturne razstave. Katalog, v katerem so fotografije, faksimile Slovenske pesmi, vojna izdaja Kajuhovih pesmi in študija o Kajuhu, ki jo je napisal Emil Cesar, bodo dobile vse slovenske šole. Veliko smo dali natisniti tudi razglednic, ki bi jih naj otroci po minimalni ceni kupovali, ko pridejo k nam na obisk in ogled Kajuhove spominske sobe.

Razmišljamo tudi o tem, da bi majske izlete dopolnili z vožnjo iz Soštanja do Zavodenj, nato pa peš preko senožeti in po gozdnih poteh do Zlebnikove domačije, kjer je Kajuh padel. Tako bi izlet

prijetno dopolnili in ne bi ostali samo pri ogledu, ampak tudi pri hoji po naravi. Razmišljamo, da bi za to natisnili skromen prospekt, kjer bi reklamirali Soštanj z njegovimi znamenitostmi in zanimivo okolico. Naši otroci bi pri takšnih izletih pomagali kot vodiči, saj izredno dobro poznajo okolico in samo življenje Kajuha, kot tudi pot štirinajste na našem območju. Zelja je veliko, med drugim tudi ta, da bi kljub dograditvi novega kulturnega doma Kajuhova soba še naprej ostala v naši šoli. Mislimo, da ji je tu bolj primerno mesto zlasti s pedagoškega in učnega stališča.» T. VRABL

APARATA NE BO!

Občinska konferenca za družbeno aktivnost žena v Celju je že lani sprejela sklep, da bo v okviru regije zbrala sredstva v višini 500.000 dinarjev za nabavo aparata za zgodnje odkrivanje raka na dojkah. Ta aparat bi žene 8. marca poklonile celjski bolnišnici. Akcijo zbiranja sredstev so žene že začele, vendar je bila zaradi zbiranja denarja za spominski dom v Kumrovcu prekinjena. Članice konference so spet začele zbirati denar in upajo, da jim bodo delovni kolektivi namenili nekaj sredstev iz sklada skupne porabe. Tako bi lahko denar v najkrajšem času zbrale in takoj kupile prepotrben aparat.

D. S.

MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE

SMEMO, NE SMEMO

Stalno »bežanje« mladih s podeželja v mesta, centre, smo vedno označevali ali razlagali z dvema vzrokoma: želja po večjem zaslužku in možnost pestrejšega kulturno zabavnega življenja. Zato smo toliko bolj težili za bogatim delom mladinskih aktivov, ki bi izpolnili zabavno in kulturno vrzel v življenju te ali one vasi. Večni problem aktivov mladine na vasi sta vedno bila in sta še: sredstva in primeren prostor. Ne samo za sestanke, temveč tudi za kakšno drugo obliko mladinskega dela.

Vedno smo razpravljali tudi o najrazličnejših vplivih na mladino podeželja, o tem, da imajo ne-

kateri večji postuh zato, da bi pridobili mlade ljudi in zato organizirajo športne prireditve, plesne vaje, kupijo gramofon in podobno. Nemogoče si je zamišljati, da bomo lahko mlade odtrgali takšnim vplivom samo z lepimi besedami in obljubami. Če hočemo mladega človeka organizirati in ga načrtno usmerjati v določene aktivnosti, mu moramo marsikaj tudi zagotoviti.

Problem prostora za svoje aktivnosti ima tudi mladinski aktiv na Blagovni, ki so ga ustanovili pretekli mesec. Razumljivo je, da so najprej zaprosili podružnično osnovno šolo, da tam uredijo svojo sobico. Res so jim

»šli na roke«, vendar je ob tem vodstvo šole dalo mladincem list z žigom in vsebino, ki jo v celoti objavljamo:

- MLADINCI!**
Tukaj vam bomo navedli nekaj točk, ki se jih morate držati.
1. Dan sestanka morate javiti 2 dni poprej, ko ga nameravate imeti.
 2. Cevlje si morate sezuti.
 3. Kadij je prepovedano!
 4. Gramofon, vpijke, petje, petje je prepovedano!
 5. V prostoru ste lahko le do 8 ure zvečer.
 6. Če je vodja šole odsoten, torej ga ni doma, sestanek odpade.
 7. Ples je prepovedan!
 8. Če se boste učili igre, morate vodji šole predložiti seznam igralcev in režiserja. Drugi na tej vajah naj ne bodo prisotni.
 9. Če se teh določil ne boste držali, vam bomo sobo zaklenili. Tak je dogovor med

šolami in tov. Mestek. Učenci, ki še obiskujejo osnovno šolo, se teh sestankov naj ne udeležujejo!

Prepričan sem, da komentar za mnoge od teh »zapovedi« ni potreben in da si ga lahko ustvari bralec sam.

Moramo pa opozoriti na nekaj vprašanj. Ne le zaradi Blagovne, kajti Blagovna najbrž ni edini tak primer na našem območju.

Kaj potem lahko delajo mladinci v Blagovni v prostoru, ki jim ga je velikodušno odstopila šola. Jasno je, da v njem ne morejo razgrajati, da morajo pospraviti vse za seboj, vendar, če gre tu za mlade ljudi povezane v organizaciji, ki želijo

vsaj malo spremeniti družabno življenje na Blagovni — ali je resnično potrebno toliko nezaupanja in mačehovskega tona?

Morda se to, ob predvideni konferenci mladinskega aktivna, katere se ni udeležil niti predstavnik občinske konference ZK Šentjur, je s strani vodje podružnične šole padla pripomba: »Kaj, da bi imeli sestankov v družbenih prostorih? Kaj pa bo družba rekla?«

Takšno vprašanje si postavljamo tudi mi, samo iz drugega vzroka!

Telefonično smo zaprosili za izjavo tudi upravitelja osnovne šole Šentjur, katere podružnica je šola v Blagovni. Upravitelj Mirko VREČKO je povedal:

»Dogovor (deset točk — pripis pisca) je star mesec dni in ga je naredila tov. Mestekova sama. Vodstvo šentjurske šole se je skupno s tov. Mestekovo,

ki je vodja podružnične šole, že na novo dogovorilo, da so lanko v prostoru šole sestanki, igre, zborovske recitacije, proslave, skratka vse, kar sodi h kulturni dejavnosti in kulturni afirmaciji kraja. Točke so zastarele. Tov. Mestekova je stanovalka v šoli z vsemi stanovanjskimi pravicami, zato je razumljivo, da je nemogoče dovoliti, da mladi tam rajajo, plešejo. Morate razumeti, da navijanje muzike in plesa ne bom dovolil, ne kot Vrečko, ampak v skladu z dogovorom z občinskim komitejem ZMS. Mislim, da osnovne oblike dela mladine ni ples, za vse ostale dejavnosti pa imajo prostore na razpolago. Tov. Mestekova te dejavnosti ne ovira, razumljiva pa je njena skrb, saj materialno odgovarja za šolo. Gre nam za urnik dejavnosti mladine, za organizirano delo.« Milan SENICAR

TMC vam priporoča

Po dolgem času je tudi ansambel Who izdal novo malo ploščo. Nastovna skladba 5:15 je tipična skladba za ta ansambel. Spreminjajoč ritem, močan vokal, dober aranžma in kot presenečenje, bogata spremljava mooga. Čeprav je boljše poslušati LP plošče ansambla Who, tudi ta mala plošča zasluži, da jo poslušate.

Zadnjič smo vam predstavili malo ploščo Indexov, danes pa je na vrsti njihov prvi LP. Na plošči je osem pesmi, med njimi naj omenimo znane Sanjam, Plima itd. Plošča je zanimiva predvsem zaradi nekake sinteze med nezahtevno ter zahtevnejšo glasbo. Bogati so aranžmani, odličen je zvok kitare

in orgel. Plošča za nekoliko zahtevnejše. DAVID CASSIDY: DAYDREAM — mladega ameriškega pevca najbrže ni treba posebej predstavljati, saj so vse revije polne člankov o njem. Plošča Daydream zasluži pozornost. Pesmica je spevna,

počasna, prevladuje zlasti Davidov glas. Dekleta, vseh bo prodvsem vam.

Lestvica

Čeprav ste prejšnji teden šole prvič poslušali našo in vašo lestvico, ki je pripravljamo v sodelovanju s Tehnomercatorjem in vam, kaže, da se bo lestvica lepo uveljavila.

1. Grupa 777
 2. Pro Aarte
 3. Suzi Quatro
 4. Janko Ropret
 5. Ringo Starr
- Tko te voli više od mene
Moj pradjed je pucal iz topa
Daytona demon
Korakaj, korakaj
Photograph
- Z majhno ploščo bomo tokrat nagradili Irmo Jurkošek iz Zagrada 70, Celje, ki bo po pošti prejela ploščo, za zakotje je glasovala — Grupa 777: Tko te voli više od mene.

VSE OMENJENE PLOŠČE LAHKO SLIŠITE, VIDITE IN KUPITE V TRGOVINAH TEHNOMERCATORJA, PRISLUH-NITE JIM, VSEC VAM BODO.

ŠOLA POMEMBNEJŠA

V ponedeljek in torek so imeli najboljši jugoslovanski umetniški drsalci svoje državno prvenstvo. Med njimi ni bilo Celjanov, saj športni delavci niso hoteli, da bi mladi tekmovalci izostali od pouka. Celjani so ponudili svoje drsališče v Mestnem parku za prizorišče tekmovalca, prosil pa so še, da bi se jugoslovanski drsalci pomerili v soboto in nedeljo, ko ni pouka, Zvezni odbor za pripravo tekmovalca je to ponudbo zavrnil in tako bodo ostali mladi Celjani doma.

Odločitev HDK Celje je pravilna. Mladi športniki so predvsem dijaki in učenci in šole nato športniki. Praksa, da se športno tekmovalje odvijajo med tednom, je za vse mlade amaterje in entuzi-

jaste nesprejemljiva. Mladim drsalcem je hudo, ker ne morejo nastopiti. Štirinajstletna Jolanda Savernik je dejala: »Škoda je, da ne moremo nastopiti na državnem prvenstvu. Nekateri, posebej Nino Kavčič in morda Mateja Jakop bi imeli možnosti za dober uspeh. Midve s sestro Iris imava še priložnosti za nastope vse do torkrat, ko zaključiva šolanje v Celju.«
Jože Kuzma

Mozaik

Prejšnji petek so mladinci iz osnovne šole v Grižah pripravili uspelo proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku in obilnici Kajuhove smrti. Na proslavi je bil tudi pesnik Tone Pavček.

V Grižah, Preboldu in na Vranskem so se pred dnevi končali kuharski tečajji, ki so jih pripravili tamkajšnji aktivni mladi kmetijskih proizvajalcev. 42 ljudi bo sedaj znalo še bolj kuhati.

Mladinski aktiv kmetijskih proizvajalcev iz Vranskega bo zastopal žalsko občino na republiknem kvizu Kaj več o kmetijstvu, ki bo v Skofji Loki. Pravico do nastopa so si pridobili z zmago v izbirnem kvizu. Držimo pesti, da se bodo dobro odrezali.

Mladinci z osnovne šole na Polzeli so nadvse slovesno proslavili proglašitev nove zvezne ustave. Na proslavi so se spomnili tudi Lenina, ki je s svojim delom veliko pripomogel k razvoju socialistične ideje.

V Celju že deluje okoli 40 aktivov mladih delavcev v OZD. Še več pa jih je v TOZD. Z novimi oblikami dela se širi tudi aktivnost.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

Bil je lep, sončen majniški dan. Hribi so brsteli v mladem zelenju, rahel veter je vel z juga, zadaj pa so štrleli planinski vrhovi, pokriti še s snegom. Tam, kjer prileze pot iz gozda na položne bistrške travnike, je bila stara kapelica, ki so ji ljudje rekli: pri Mariji Pomočnici. Na oltarju je bila podoba Matere božje, ki je razprostirala plašč na obe strani, pod njim pa se je zgrinjala tropa siromakov: slepih, hromih, lačnih, nesrečnih — in je proseče in zaupno gledala v dobrotljiv obraz nebeške pomočnice.

Pod oltarjem je čepela danes čudna ženska. Bila je še mlada, obleka ji je bila živo rdeča in nemarna, obraz zagorel, oči ko plamenče ogilje, izpod zelene čepice pa so ji silili črni kuštravi kodri. Biti je morala ciganka. Nekoliko časa je strmela v Marijino podobo, nato si je z rokami pokrila obraz in se bridko razjokala, potem pa je zopet topo zaždelo pred se. Gotovo desetkrat je to ponovila, dokler ni začela korake. Tedaj se je kakor kura potuhnila pod klop, da je skoro ni bilo videti. V kapelico je stopila velika, močna kmečka ženska, ki je nosila težek koš. Ko se je približala oltarju in je pod klopjo zagledala dekle, je od jeze zardela in zavpila:

»Kaj delaš tu? Kradeš — kaj?«
»Ne, počivam,« je ciganka v strahu zaječala, »trudna sem — trudna — trudna.«
»Počivaš lahko zunaj tudi.«
»Zunaj ni varno. Lovijo me.«
»Potem si že kaj zagrešila.«
»Ničesar nisem zagrešila... Samo ušla sem, ker

me hoče baša prodati. Jaz pa ne dam, da me proda kakor žival. Bežati hočem, daleč, daleč. Ali imaš kaj kruha? Lačna sem, že tri dni nisem ničesar jedla.«
Hudi ženi s košem se je razjasnil obraz in milo se ji je storilo:
»No, pojdi ven! Tu v kapelici se ne sme govoriti.«
Ciganka je počasi vstala in s prstom pokazala na oltar:
»Kdo pa je ta lepa, dobra gospa?«
»Za božjo voljo, Marijo boš menda vendar poznala!« se je zdržnila žena s košem.
Ciganka je odkimala in znova vprašala:
»Marija? Ne vem. Ali še živi?«
»Ali si taka poganka, da niti za Marijo ne veš? Seveda. Še živi in vsem žalostnim in preganjanim pomaga.«
»Tedaj pojdem k njej. Kje je?«
Zeni se je dekle v srce zasmililo in velela ji je:
»Pojdi, pojdi ven! Zunaj se bova zmenili.«
Pred kapelico je bila klop. Na to sta se usedli, ko je žena postavila svoj koš na tla in privlekla iz njega kos povojenega mesa in velik krajec kruha. Z očmi je požirala ciganka te reči in ko jih je dobila, jih je tako urno pobrisala, da kmalu ni bilo niti drobtinice več.
»Ali si sita?« jo je ona vprašala. »Ali bi še?«
Na to ni dekle ničesar odgovorilo, le z očmi je še prosilo. Ona ji je odrezala še kruha in dodala dve suhi klobasi, da bi se bila najedla dva dobra hlappa.
»Na, le jej!«
Ciganki je zaleglo in jedla je že bolj počasi, vmes pa se je plaho ozirala na svojo dobrotnico.
Ta je bila velika in močna kakor kak moški, in

čepav ji je moralo iti že proti šestdesetim, se ji je svetlikal v očeh hudomušen mladosten ogenj. Ze z obraza ji je bilo spoznati, da je odločna in pogumna. Zaradi hrupnega nastopanja so ji vobče rekli »Hrupljak«, pravo ime pa ji je bilo Jerca. Kot stara samica je imela sobico pri nekem kmetu pri St. Ožboltu in je bila po poklicu potovka. Pri kmetih je namreč zbirala jajca, maslo in druge take reči, ki jih je nosila dol v mestece na prodaj, od tam pa je prinašala kmetičam kavo, sladkor in kar je še takega. Čeprav so se je zaradi hudega jezika nekoliko bali, so jo vendar spoštovali zaradi njene poštenosti in uslužnosti in ji dali dosti zaslužiti.

Danes je bila Jerca na potu na Bistrico, pa jo je to srečanje zadržalo. Ciganka je pravkar pojedla in je potovki poljubila roko, še preden jo je ta mogla umakniti. Čez nekoliko časa je poprosila:
»Povej mi, kam moram, da najdem to lepo, dobro gospo!«
»Ti revče, ti,« je odvrnila Jerca in otožno pogledala dekle, »če Marije ne poznaš, boš težko našla k nji... Kako pa ti je ime?«
»Vanda — Kako pa tebi?«
»Jerca sem. Toda povej, odkod prihajaš?«
»Od tam, iz mesta. Predčerašnjim, ne predpredčerašnjim sem iz tabora zbežala, ker me je baša hotel prodati nekemu hudemu starcu.«
»Kdo pa je baša?«
»Baša je baša... poglavar naše družine. Ze prej nekoč me je hotel neki drugi družini prodati, tisti, kjer je Mikula baša. Naš baša je Mirko. Ker ne znam nič drugega kakor plesati in na citre igrati, me je Mikula zopet nagnal in zahteval denar razaj.«

TORTA S SVEČAMI

V teh pustnih dneh je bilo veselo od Mozirja do Celja, od Kozjega do Celja in od Velenja do Celja. In smejali smo se. Ponovno smo bili dobre volje, lahko bi rekli, po najširšem času, vsaj enkrat na leto. Na tistem ozkem prostoru pred Muzejem revolucije se je zbralo veliko ljudi. Bili so celo tako posiljeni, da si ogledajo vse od blizu, ja jih niti oči pustnih sem z Dravskega polja niso uspeli popolnoma pregnati. To je ponoven dokaz, da bi organizator moral v bodoče razmišljati o tem, da sam ne izvede še tako velikopotezne prireditve oz. da jo sam organizira tako, da bo potekala brez nezaželenih zastojev (kot je letos) oz. da najde primernejši prostor.

Plakati so vabili na stozdiranje, ki pa ga je bilo v karnevalu zelo malo. Videli pa smo mnogo drugega in to zanimivega. In tudi slišali smo nekaj novega. Recimo, da je spodobi, da v Celju zgradimo športno dvorano, da domo vsaj kam imelj spravljati kontejnerje! Ah: alkohol se pred sedmo uro zjutraj ne sme točiti, ali to velja tudi za reprezentanco, saj ni redek primer, ko direktor udari z roko po mizi! No, in letošnje gospodarsko leto naj bi bilo burno, saj je predsednik Burnik in igrali bomo kljub temu dobro, saj je podpredsednik Ašič član ansambla Zabe... Pa to, da je rokomet v zadnjem času v Celju zelo razvit, zlasti v gostilnah... »Se to — hvala velenjski občini, ki je na isti dan in ob isti uri organizirala svoj pustni karneval, kjer je pogrevala »žganke«, mi v Celju pa smo jih zabelili!»

je med drugim rekel Poldek, celjski humorist, ki je poleg ostalih navdušil številno občinstvo.

Bodi kakor koli: letošnji karneval je uspel. Bilo je veliko zanimivih mask in skupin, vsa pohvala pa gre prosvetnemu društvu Zarja v Trnovljah in njenim sodelavcem. Vendar ne pozabimo nekaj: pustni karneval je vsako leto večji, sama Zarja ga ne bo mogla več organizirati, na pomoč pa bodo morali pristopiti tudi občani, da ne bodo rinili tja (kljub temu da je to razumljivo), kjer ni za njih mesto. In zakaj torta s svečami?

Poldek se povedal nekako takole: »Kaj si želim? Veliko torto s tisoč svečami, saj ne vemo, kako bo s štromom.«

Za veselo razpoloženje so igrali številni ansambli, poka-
le so petarde, v gostilnah so se naročali krofi, skratka vse je bilo na »auf biks«. Prijetno je bilo. Vsaj enkrat v letu.

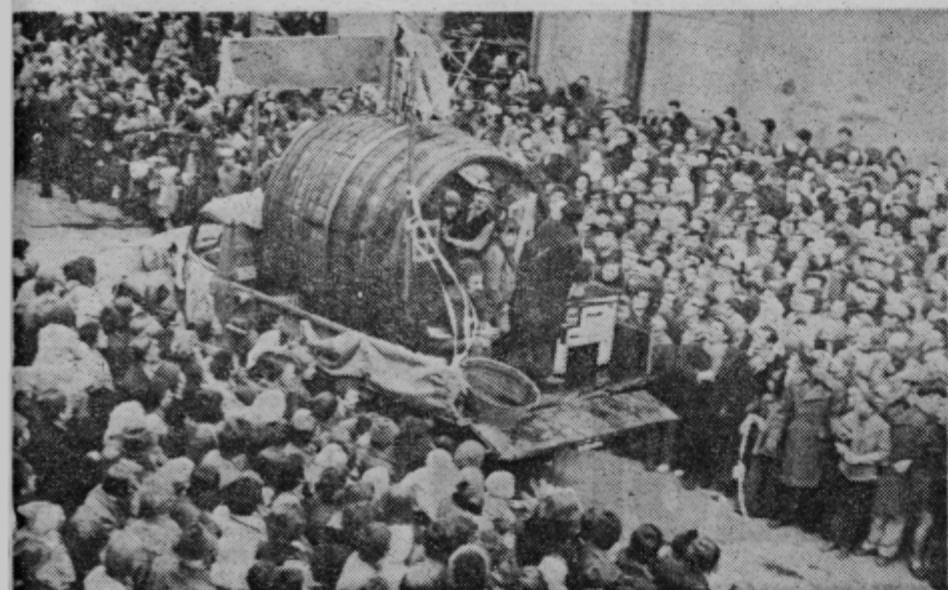
(Ne bodimo pa neskomni: lahko bi bilo boljše. Zarja iz Trnovelj je naredila svoje — sicer so zakomplicirali z akreditivi za novinarje — v bodoče pa ji bi morali pomagati tudi drugi!)

Pustno rajanje so spremljali:
v besedi in sliki:
Tone Vrabi, Drago Medved,
Damjana in Brane Stamejčič,
Tone Tavčar in Lojze Ojsteršek.

Navadno je bil STEFAN ZVIŽEJ karnevalski kralj. Letos je v duhu nove ustave oblekel delavsko obleko. Priznati moramo, da mu kar dobro pristojta. Če pa še upoštevamo dejstvo, da že več kot dvajset let dela na področju razvoja in rasti amaterske kulture (kateri gre tudi zahvala za vse celjske pustne karnevale), potem je njegova »šihna bandura« toliko bolj opravičljiva.

Karneval je mrtev, živel karneval!

Prvo delavsko stanovanje v Celju

Velenjska ohcet

Ni slabo, tole za direktorja. Mogoče bo kateri potreboval še večja?

Sekret za Celjane. Eden je sicer na avtobusni postaji pa smrdi...

Otroška maškarada na Polzeli v organizaciji Osnovne šole Polzela

Brez kurenta seveda ne gre. Njegovo zvonenje je živahno odmevalo...

Kako je že s samoupravnimi sporazumi? Nekateri res mislijo da je NE...

Tudi karneval ni mogel brez šejkov in nafte...

RADO PLAUŠTAJNER: DO KITajske IN ŠE DLJE (5)

LEPOTE BALIJA

Po končanem programu želiva oditi, toda nenadoma prisedeta dve dekleti. Po načelu delitve dela se prva loti Milana, druga Suzie pa mene. Verjamem, da sta naju želeli kratkočasiti, toda še bolj sta imeli namen počasi osušiti najin denar, kajti delata za bar, s tem da naročata zase tudi pijačo in s tem povečujeta iztržek bara. Vendar nisem pričakoval, da bo Suzie postala tako sentimentalna. Bila je prikupno dekletko in sprejel sem jo kot človeka, saj si je to tudi želela. A ker čas beži, predvideni strošek za obisk bara pa je izčrpan, se kljub Suzinemu zadrževanju odločiva oditi. Suzie me spremlja do vrat in tam se posloviva.

Ko se vračava s taksijem v hotel se spomnim Suzinih besed. Kaj je že rekla? Da je življenje kaj čudna reka, združuje nas

in že odnaša, žal le redkokdaj skupaj...

Prav si imela Suzie. Ostala si v Hong Kongu in morda se me boš kdaj spomnila po mojem dolgem nosu. Ne zameri, če me drugega večera ni bilo v bar, čeprav sem ob slovesu obljubil. Lagal sem, saj sem ravno takrat že prispel v Indonezijo.

Indonezija je otoška država, dežela kopnega in morja. Sestavlja jo okoli 3000 večjih in manjših otokov, posejanih ob ekvatorju med Malajskim polotokom in Avstralijo. Globoko v zavesti vsakega Indonezijca tiči to spoznanje in ni čudno, da njihova stara sanskrska beseda »nusa« pomeni hkrati otok in domovino.

Kolikor je včasih težko primerjati med množico podobnega in izbrati najlepše, ni v svetu bilo nikoli dvoma, da je najlepši otok Indonezije majhen

otok Bali. Leži vzhodno tik ob osrednjem indonezijskem otoku Javi. Velik za petino Slovenije, je domovina posebnega naroda, ki šteje 2 milijona pripadnikov in ima svoj jezik in svojstveno življenje ter običaje.

Ne morem reči, kaj sem prej spoznal, ali pokrajino Bali ali njegove ljudi. Morda je oboje spoznanj raslo hkrati, čeprav lahko pokrajino zajameš v enem pogledu, ljudi pa spoznaš le počasi po številnih stikih in opazovanjih. Teda, kar koli Balijski stori v življenju, naj bo to ribolov na morju, ples sredi vasi ali čaščenje v templju, stori to v naravi in v tesni zvezi z njo, kajti ta še vedno kaže svoj starodavni obraz, ki ga naš civilizirani svet v lastni okolici vedno bolj zmaličuje. Zato tako mišlim.

Podoba otoka je razgibana in znova ter znova

preseneča. Če si ob obali, na širokih peščenih plažah, pod visokimi palmami, kjer veter meče valove Indijskega oceana, ki se razbijajo ob koralnih čerih, pa tudi v notranjosti pokrajine, kjer po verovanju Balijscev živijo njihovi

duhovi na visokih vulkanih vulkanskega venca Gunung Agung. In ko te pot zanese v ta vulkanski svet, le vijugasta asfaltna cesta, ki se vije skozi tropski gozd in vasi domačinov je predstavnik današnje dobe, spoznaš, da tu živita v divjem za-

konu ogenj in voda, kajti med vulkani leži črno, mirno jezero. Vendar so ljudje vedno pripravljeni, da zapustijo svoje slavnate domačije, če bi se bogovi, kot je to bilo pred dobrim desetletjem, razjezili in poslali nanje potoke lave.

Balijska vas

Anketa v avtomobilu

Z DVIGNJENIM PALCEM

Sončno zimsko popoldne je bilo. Jaz bi raje rekla — skorajda pomladno popoldne. Cesta je bila suha in avtomobilu so drveli mimo mene, kot da sem prava ničla tam ob cesti. Čeprav se je sonce nasmihalo z neba, me je kljub temu v roko močno zeblo. Stojim na Teharski cesti in opazujem avtomobile; seveda z dvignjenim palcem in čakam na usmiljenje. Dvanajst avtomobilov v je švignilo mimo. In vseh dvanajst se sploh ni zmenilo zame — razen eden izmed vseh mi je pokazal jezik (revez, če bi vedel, kaj pomeni kazati jezik, ga ne bi nikoli več pokazal!).

Ze sem mislila, da ne bo nič z mojo anketo, ko so gume zaškripale in pred menoj je stal bel FIAT 750 s celjsko registracijo.

— Dober dan. Greste do Sentjurja?

— Ja, ravno tja grem.

Sedla sem v avto in že sva se peljala. Voznik me opazuje, jaz pa odpiram svojo beležko in mu pripovedujem o anketi.

— A ste od Novega tednika? me vpraša in še enkrat dobro pogleda. Nato mi pove, kar sem želela.

JOZE JAZBEC, star 30 let, iz Sentjurja.

— Redno prebirate NT?

— Redno. Preberem vse, kar me zanima.

— Ze dolgo vozite tega vašega fička?

— Sele en mesec.

— In vedno pobirate stoparje?

— Zelo pogosto. Rad vzamem vse, dekleta in fante. Toda le podnevi. Ponoči vzamem samo poznane, ker nikoli ne veš, kdo stoji ob cesti.

— Kaj pa pravi žena k temu?

— Ja, nič! Ker je sploh nimam.

Vidite, tako se je pričela moja anketa. Radovedna kot sem, sem se odločila izpraša-

ti voznike osebnih avtomobilov, kaj menijo o avtoštoparjih in če prebirajo NT. Začetek je bil zanimiv.

Manj zanimivo pa je bilo ure stati v Sentjurju. Poleti se gre, toda če pihava zimski veter, je to nekoliko težje. Kakšen dolgčas, sem pomislila in naštela že kar 25 mimovozečih avtomobilov. Oh, kakšni so ti naši šoferji — brez srca. Sicer pa moram priznati, da zares nisem izgledala preveč privlačna, saj sem bila oblečena v črne dolge hlače in črn plašč — skratka vsa v črnem. Iz izkušnje pa dobro vem, da se voznikom stopi srce, če vidi dekle v kratkem krilu. Toda, kaj bočemo, če je mraz, je neprijetno biti v minjui. Ko sem tako razmišljala, se je nekaj metrov pred menoj ustavila svetlo modra SKODA.

Zopet sem se vozila in pričela razlagati o anketi. Tovarishivih las, ki so mu lepo pristajali, pa mi je medtem povedal, da živi s svojo družino že 13 let v Smarju in kar vseh mu je tam.

JURIJ KAMENSEK, star 56 let, iz Smarja pri Jelšah:

— Načelno ne jemljem avtoštoparjev, ker se mi ponavadi zelo muči in tudi hitro vozim (strici miličniki, upam, da ne boste pebrali tega). Kadar pa imam dovolj časa, rad ustavim — spoi ni važen. Gledam pa na urejenost ljudi.

— NT prebirate?

— Da, tudi naročen sem nanj.

— In kaj vam je v njem najbolj všeč?

— Teško bi se opredelil za katerokoli rubriko. Vsega je dosti in vse rad preberem.

V Smarju sem izstopila, se tovarišu Juriju zahvalila za vožnjo in si privoščila krajši počitek ob toplim čajem.

Po čajem pa zopet na delo. Mislila sem, da v Smarju ne bom imela sreče, ker je še nikoli nisem imela (pa ne sa-

mo pri avtostopu), toda zadnje čase mi gre vse na bolje. Mimo so švignili samo trije avtomobili, kar je bil rekord današnjega dne.

Ze četrti je ustavil. Bil je siv FIAT 750 — CE-490-91. Sprva sem bila presenečena, da je sploh ustavil, kajti ob vozniku je sedelo čedno temnolaso dekle.

MIRKO KAC, star 23 let, iz okolice Podplata:

— Vam dekle dovolj pobirata avtoštoparke?

— To je moja žena, me je hitro popravil, seveda mi dovoli, zakaj pa ne. In potem se je oglasila ona, simpatična Helena.

— Če imava v avtomobilu prostor, vedno rada vzamava kogarkoli. Ko sem jaz hodila v šolo, sem ravno tako stopala in vem, kako je, če ni avtobusa od nikoder, če nimaa denarja...

Za njo se je oglasil Mirko. — Predvsem pa je moje ustavljanje odvisno od časa.

Ce se mi mudi, potem nerad ustavljam.

— Kaj pa NT prebirata?

— Jaz ga v službi pogledam, je dejala Helena.

— Pri nas doma smo bili naročeni nanj, je dejal Mirko, pa sem imel vedno občutek, da se v NT premalo piše o dogodkih iz našega kraja.

In potem smo se poslovili. Mlada srečneža, vsaj tako je bilo videti, sta na križišču v Podplatu zavila proti Pečici. Jaz pa sem s svojo beležko ostala ob cesti. In da mi ne bi bilo preveč dolgčas, sem ponovno štela avtomobile. Šesti, sem dejala in se ozrla za lepim modrim FORD CAPRIJEM, ki je važno odpeljal mimo. No, sedmi, to je bil FIAT 1300, pa je ustavil.

BRUNO THALER, star 46 let, iz Ljubljane

— V glavnem vzamem v avto vse stoparje, razen tistih neurejenih dolgočascev. S

stoparji še nisem imel nobenih sitnosti.

— Poznate naš NT?

— O, ja, poznam. Včasih ga tudi prelistam. V službi mi večkrat pride pod roke, sicer pa, saj veste, kako je — vsak prebira svoje...

— Ste danes na izletu?

— Ne, sem že dalj časa na zdravljenju v Rogaški Slatini — shujšati moram, ni preveč prijetno. Sicer pa je v Rogaški Slatini zelo lepo. Dosti prijateljev sem našel.

Zelo hitro sem prispela v Rogaško Slatino. Tu sem si privoščila nekaj več kot čaj — velik kos torte namreč. Niti pomislila nisem na odvečne kilograme, ki jih prinašajo dobre sladkarije. Dan se je hitro spreminjal v noč. Niti slutila nisem, kako bom prišla nazaj v Celje. Bom že kako, sem si dejala in vztrajala pri tem, da za nobeno ceno ne grem z avtobusom.

Blizu bencinske črpalke je bilo ravno dovolj prostora za ustavljanje. Zato sem se postavila ob cesto in zopet čakala... Mimovozeči avtomobili so me osvetljevali, ustavil ni nihče. Iz torbice sem privlekla tranzistor in poslala poperke. Ta moja mala škatla (tranzistor) je tako zanič, da se je v Rogaški Slatini dalo poslušati le Radio Smarje. Ni mi ostalo drugega, kot da tranzistor potlačim v torbico in zopet pričnem šteti avtomobile. Dobro uro sem jih naštela 48. V koloni so vozili, kar je bilo za ta kraj presenetljivo. Vedno bolj hladno je postajalo. Mislila sem že, da bom zmrznila. Nekajkrat sem že pomislila, da bom odšla na avtobus, toda vedno znova sem zaupala sreči.

Ko sem že cel dve uri stala ob cesti, mi je zmanjkalo potrpljenja. Rekla sem si, samo še pet minut in nič več — in ravno v teh nekaj minutah se je ustavil bel FIAT 750.

ANDREJ KOVACIC, star 26 let, iz Grobelnega:

— Skoraj bi zmrznila, sem pričela pripovedovati. Kako to, da ste vi ustavili? Veste, sprašujem za mojo anketo.

— Jaz vedno ustavljam in to samo dekletom. Pred meseci so mi »mulca« pokrtili nekaj stvari, od takrat fantov sploh ne jemljem več. No, ja — zvečer res redkokdaj ustavljam, toda če le vidim, da ustavlja kakšna urejena ženska, ustavim.

— Kaj pa NT, prebirate? Kaj vam je najbolj všeč?

— Ze več let ga prebiram. Najrajši imam športno stran, ki sicer niti ni ravno najbolj popolna. Večkrat zelo zanimive športne dogodke pozabijo.

V Grobelnem sem izstopila. Presenetljivo hitro mi je ustavil novejši OPEL in z njim sem se pripeljala do doma.

LEON KRANJC, star 32 let, iz Celja:

— Kako to, da tudi ponoči ustavljate?

— Ni razlogov, da ne bi. Sploh, če je to dekle. Jaz prevozim vse po vrsti, ne glede na čas. Ko sem bil še mlad, sem tudi sam stopal.

— Ste imeli s stoparji že kakšno neprijetnost?

— Doslej še ne.

— Vam je všeč vsebina NT?

— Zelo. Po novem letu se je nekoliko izboljšala. Najbolj všeč mi je nova literarna stran, samo ne vem, zakaj je ni v vsakem NT.

— Tudi vi kaj pišete, mišlim, da vam sicer ne bi bila najbolj pri srcu literarna stran.

— Da, pišem.

— Nam boste kaj poslali v objavo?

— Ne, to pa ne — ni za objavo.

In tako se je končala moja tvegana pot (tvegana predvsem tale nočna) — imela sem srečo in sem se vozila s samimi prijetnimi vozniki. Pa hvala vam, šoferji — upam, da boste ustavili tudi takrat, ko bo šlo bolj za res...

In veste, kaj sem na uho prišepnila našemu uredniku? Da mora biti honorar zaradi napornosti in tveganja pri delu nekoliko višji — saj se vsi strinjate, ali ne?

MARINA KOČEN

Nekateri ljudje ne prenesejo vse hrane in se morajo držati določenega reda pri prehrani. Dieta je sestavljena hrana, ki koristi tudi pri zdravljenju nekaterih bolezni. Včasih so temu predpisovali prevelik pomen, zato je nastalo nešteto receptov, ki pa so jih strokovnjaki zopet združili v nekaj osnovnih diet.

Pri boleznih prebavil je primerna takšna osnovna dieta, ki po svoji sestavi tudi ustreza skoraj za vse bolezni, razen za nekatere izjeme. Pri tem je dobro vedeti, da cigaretni dim ne pride samo v dihala, temveč tudi v želodec. In vse je zaman, če bolniki z bolnim želodcem in dvanajstnikom redno uživajo še tako strogo dietno hrano in zdravila, a še vedno kadijo. To je isto, kot da bi požar gasili z bencinom.

DIETA

Obolenja prebavil lahko v grobem razdelimo na tista, kjer je vzrok obolenja preveliko izločanje želodčne kisline, in na tista, kjer je kisline premalo. Bolniki s preveč kisline ne smejo jesti mastne hrane, ne svinjskega mesa, klobas, salam in sploh prekajenega mesa. Tudi divjačine ne smejo jesti in izogibajo se naj mesnim in ribjim konzervam. Tudi preveč sladkorja draži žleze želodčne sluznice, zato morajo biti bolniki s hiper acidnostjo zmerni tudi pri uživanju marmelade, bonbonov in peciva. Tudi vsa zelenjava ni zanje primerna. Izogibati se morajo vsem trdim solatam, kislemu zelju in repi, pa tudi sadju. Jedo naj olupljena jabolka, jagode, borovnice, banane in breskve. Ne smejo jesti svežega kruha, prepovedane so vse začimbe, zlasti paprika, poper, gorčica, česen in surova čebula.

Če so bolniki hipacidni, če imajo v želodnem soku premalo solne kisline, naj jedo z vinskim kisom začinjene solate, lahko pa tudi jedo zgoraj naštetje jedi, a le v zmernih količinah.

Vsa hrana za bolnike, bolne na prebavilih, naj bo zmerno zabeljena z oljem ali maslom.

B. J.

Dnevna moda za mlade

Moda priporoča za zaposleno dekle in ženo preproste dnevne obleke, ki so krojene dovolj udobno in športno, da se boste v njih prijetno počutili. Tri modele takšnih dnevnih oblek si lahko ogledate na skici.

Prva obleka ima visok ovratnik, raglan rokavi so široki in stisnjeni z manšeto, v krilu je krojena navzven in v pasu zavezana.

Drugi model se do višine bokov zapenja z zadrgo, kjer je obleka rezana in v krilu položena v gube. Pa še okrogel ovratnik in ozki rokavi.

Tretja obleka se zapenja z velikimi gumbi in ima spredaj globoko gubo. Ovratnik je konicast, rokavi pa imajo spodaj rob in našte gumbe. Poudarek so vsiti žepi s poklopcom.

KOZMETIKA

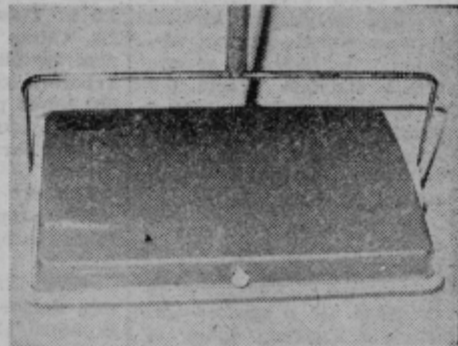
Ustnice na sliki so naličene tako, da so videti čimbolj polne in napete. S črtalom jih lahko oblikujete preko naravne velikosti. Pazite, da boste poudarili ustna kota, kjer naj se ustnici naglo zožita.

Na ličnicah je zabrisana sled rdečila. Če nimate pri roki pravega, lahko uporabite kar črtalo za ustnice. Nanesite na najvišji del ličnice in nato enakomerno razmažite proti sencem. Kakor vidite je ličenje prepuščeno okusu vsake posameznice. Kombinirajte kakor je vam všeč, pri tem pa upoštevajte, da se morajo barve oči, las in obleke med seboj ujemati.

priporočamo

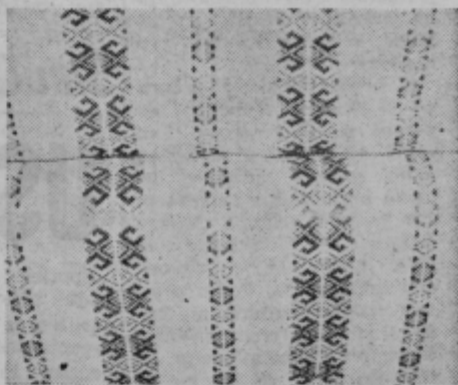
Na oddelku steklo — porcelan v veleblagovnici Tkanina prodajajo kitajske vrčke iz belega porcelana, potiskane z lepimi motivi. Ceni sta 93,45 (manjši) in 130,30 (večji).

V Tehnomercatorjevi prodajalni Elektro lahko kupite praktičen čistilec preprog in talnih oblog, proizvod tovarne Elma. Cena je 141.85 din.

Če želite kupiti moderno žensko torbico, stopite v prodajalno Galant, kjer lahko izbirate med najrazličnejšimi modeli. Ta dva na sliki sta iz pravega usnja, v kombinaciji dveh barv, kar tudi zahteva nova moda. Ceni sta 360,60 in 378,80 din.

Lep namizni prt si lahko naredite same, če kupite metrsko blago za prte, ki ga same obrobite. Induplati Jarše izdeluje zelo vezeno platno, ki ga lahko kupite v veleblagovnici T za ceno 37,15 dinarjev.

V drogeriji Moda prodajajo lak za lase po zelo ugodni reklamni ceni 30 din. Staša Gorenšek

zaupno

OTROK IMA OTROKA

Oglašam se ti prvič, draga Nataša. Pred enim tednom sem imela s fantom prvič spolne odnose. Tako kot doslej še nobena, tudi jaz nisem bila zadovoljna prvič. Zelo me je bolelo. Toda, to ni glavno, bojim se, če sem zanosila, ker sem še premlada, da bi imela otroka. Bi spet dejali, otrok ima otroka. Vprašujem te, ali lahko zanosim kar prvič in kako se počutiš takrat, ko zanosiš.

Judita

Stara sem 14 let. En mesec in pol je že, odkar nimam mesečnega perila. Prosim, ali je to kaj nevarno? Tudi na vodo me sili zelo pogosto. In trebuh me zelo boli. Naj grem k zdravniku?

Karla

Dragi deklici, ne zamerita, ker bom vajini pismi obravnavala skupno. Za obe je namreč značilno, da sta rosnu mladi in potrebni predvsem tople vzgoje. Večkrat se namreč vprašam kaj delajo starši in kakšno vlogo pri zorenju opraviša šola. Ze vrsto let lebdi v zraku vprašanje spolne vzgoje, ki jo prelagamo z ramena na ramena. In kot rezultat vsega tega prihajajo pisma vajine vsebine. Le zakaj imamo matere, bi dejal marsikdo. Isto vprašanje postavljam vama jaz.

Tebi, Judita in tebi, Karla. Morda se je z materjo težje pogovarjati kot s tujim človekom, pa vendar je ona tista, ki bo najprej najbolje svetovala. Četudi je zelo preprosta, neuka. Je pa mati in prva poklicana, da uredi neprijetne hčerine zadeve. Tudi Tvoje, Judita.

Zdaj pa odgovor. Ni nujno, da ob prvem spolnem odnosu s fantom zanosiš. Lahko pa. Čas bo pokazal, kaj sta napravila. Bolečini ob zanositvi ni. Če so bolečine, so ob občevanju. Zanositev pa je samo posledica občevanja. Če misliš z njim nadaljevati, se zaščiti.

Ti, Karla, pa stopi k zdravniku, ki bo ozdravil Tvoj prehlad, za kar najbrž gre.

NATASA

Ljubno ob Savinji

VSI SO DELALI

Zato oprostite, ker so na posnetku samo štirje. Moralo bi jih biti blizu 400. Kajti pri zadnji akciji, ki sodi v okvir tekmovanja jugoslovanskih pionirskih iger, so sodelovali prav vsi na ljubenski osnovni šoli. Vsi so zbirali starine, zapisovali pripovedovanja, delali v skupinah in posamič, fotografirali in še in še. Etnografska razstava je uspela. Z njo se je uveljavil ves šolski kolektiv. Zbrali so več kot 500 starinskih predmetov in posneli nič koliko foto-

grafij.

V akciji so sodelovali tudi Aleš Bolko, učiteljica Aienka Kralj pa Biserka Bačko in Bernarda Poličnik.

Vsi učenci letos zapuščajo domačo šolo. Pot jih bo vodila v srednje šole. Aleša bržčas na poljansko gimnazijo v Ljubljano, Biserko in Bernardo pa na ekonomski šolski center v Celje.

In kaj si želijo?

Da bi se njihovi mlajši tovariši šolali v drugačnih pogojih, v novi šoli ali vsaj

preurejeni.

Uresničitev te želje ni daleč. Zgraditev novih učilnic, telovadnice, večnamenskega prostora in adaptacija stare šole je na vidiku. Gradbišče pri šoli bo kmalu zaživelo. Začela se bodo dela, ki sodijo po vrednosti v sam vrh investicijskih naložb na Ljubnem ob Savinji po vojni. In sredstva? Iz krajevnega samoprispevka, zbrana torej na solidarnostni osnovi vseh ljudi v moziški občini.

MB

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

TABOR

Republiško prvenstvo v krosu

Tabor, kraj v savinjski dolini, je pripravljen, da v nedeljo, 3. marca, sprejme na svoje lepe terene številne tekmovalce iz vse Slovenije, ki se bodo v različnih disciplinah pomerili za naslove republiških prvakov v krosu. Na naključje, da bo to pomembno tekmovanje, ki je eno prvih uradnih v letošnjem letu.

TVD Partizan Tabor je med tistimi v občini, ki vsako leto sodeluje na tradicionalnem pohodu ob žici okupirane Ljubljane ter se udeležuje številnih drugih tekmovanj. To je kraj, kjer je športna tradicija bogata, kjer so ljudje pripravljeni tekmovati ali pa samo pomagati pri organizaciji.

Da bo vse razumljivejše, morda nekaj podatkov iz biltena, kjer so poleg ostalega napisali organizatorji tudi nekaj več o zgodovini atletike v Savinjski dolini: »V Zalcu so leta 1953 pričeli sistematično gojiti atletiko. Treninje je vodil neumorni atlet in član celjskega Kladivarja Vili Kovač. Tako se je atletika v žalski občini resnično razširila v sredo vasa. V Preboldu je bil vodja Ervin Fritz (danes znan literarni ustvarjalec), na Gomilskem Janko Žilnik itd.

Večina dobrih in nadarjenih atletov je kasneje prestopila v vrste AD Kladivar: iz Zalca Kovač, Vučer, Vipotnik, Kralj, Naraks, Zuntar, Skeita, Lorber, Premik, Lešnik, M. in S. Lakner, D. in S. Medvešček, Vidmajer, Veligovšek itd., iz Prebolda Vozlič Sme, Cede, Stebernak itd., iz Gomilskega Žilnik, Cizej in Primožič, iz Tabora bratje in sestre Urankar itd. Prava četa!

Letošnje republiško prvenstvo v krosu bo tudi prva prireditel ob praznovanju občinskega praznika občine Zalec, ki bo z osrednjo prireditvijo v Taboru.

V organizacijskem odboru so v glavnem domačini, na pomoč pa so priskočili tudi člani AD Kladivar s sodniškim zborom, nekatere delovne organizacije (predvsem TT Prebold, Izletnik Celje in druge), SSD Prebold in TTKS Zalec, ki je pokrovitelj tekmovanja. Vodja organizacijskega odbora je Ferdo Hudej, podpredsednik Adi Vidmajer, tehnični vodja Janez Primožič, za bivanje in oskrbo ekip bo poskrbel Viki Urankar, sodniški zbor bo vodil Drago Vračun, zdravniško službo Ivan dr. Sviben, samo vodstvo tekmovanja pa je v rokah Ferda Hudeja in Adija Vidmarjerja.

Tekmovanje se bo začelo v nedeljo, 3. marca, ob 10. uri dopoldne, tekmovalci pa bodo mlajši člani in člani, bo pa tudi nastop osnovnošolskih ekip. Proge, ki so izredno lezo speljane, so pohvalili ob ogledu tudi člani osrednje atletske zveze Slovenije. Zaključek tekmovanja je ob 13.15. Prevoz iz Celja do Tabora bo omogočil Izletnik Celje.

Torej v nedeljo bo v Taboru v Savinjski dolini živahno: domačini bodo poskušali po najboljših močeh sprejeti medse številne slovenske atlete (pričakujejo jih okoli 300) ter jim omogočiti za tekmovanje takšne pogoje, ki jim bodo zagotovili dobre rezultate in uvrstitve. Slednje so potrebne zlasti zaradi bližajočih tekmovanj v krosu — državnega prvenstva in Balkanskega prvenstva, ki bosta v Velenju.

TO NE VRABL

Nogomet

GENERALKA IZKLJUČITVE

Nogometna igrišča so oživila. Tudi trenerja Kladivarja in Olimpa, Mirko Lazarevič in Ilija Ubavič, sta predstavila gledalcem moštvi, ki bosta nastopila v prvih prvenstvenih tekmah v novi sezoni.

V zadnjih sedmih dneh smo videli tako več tekem. Kladivar je najprej navdušil in premagal drugoligaša Mercator 3:0 in v nedeljo še Olimpa 2:0. Olimp pa je med tednom izgubil proti Rudarju iz Trbovelj 0:6. Rezultati niso niti toliko pomembni, kot sama igra moštva, ki naj bi zastopala barve modrih in rdečih.

Kladivar je v zadnjih tekmah nastopil s sledečimi igralci: Prstojevič, Stancer, Andjelovič, Puhner, Černič, Osojnik, Ulaga, Sivka, Hribernik, Reberšak, Dobrajc, Čuk, Bojkovič, Milovanović, Bosina in Bogičević.

Ilija Ubavič pa je najboljšo postavbo predstavil v srečanju proti Kladivarju. V moštvo so bili Brglez, Čretnik, Majcen, Conradi, Flis, Vahterič, Župerl, Ubavič, Furman, Koštomaj, Gregelj, Polšek in Andjelovič.

Precej novih igralcev je v obeh moštvi. Pri Olimpu je okrepitev vidna. Conski ligaš ima danes že čvrsto obrambo, ki igra zelo pametno in je napadalce Kladivarja, zlasti novince, popolnoma nadgrala. Z uspešnimi zankami v drugem polčasu igralci Kladivarja sploh niso prišli do izraza. V moštvo bo potrebno popraviti napad in Olimp bo lahko mirno štartal v novi sezoni.

Pri Kladivarju smo videli nekaj novincev. V glavnem niso še s svojo igro navdušili. Glavno breme še vedno leži na igralcih, ki so že lansko leto uspešno nastopali v celjskem moštvo.

Zelo pozitivno je mesto Andjeloviča, ki kot ofenzivni obrambni igralec močno zaposluje napadalce. Ti pa so neučinkoviti. Marjan Dobrajc je že v odlični formi. Zal pa Reberšak, Hribernik in Sivka še niso našli najboljših poti pri realizaciji številnih priložnosti. Vprašanje pa je, kako bodo rešili pri Kladivarju mesto levega krila. Od vseh kandidatov je še najboljšo igro prikazal na tem mestu Bosina. Novinci Čuk, Bojkovič in Milovanović pa se bodo morali še močno potruditi, da bodo našli mesto v najboljši enajsterici. Stancer in njegov kolega v vratih Prstojevič pa bosta skupaj s Kasetnikom dovolj močna za republiško ligo.

Do prvenstva je še dovolj časa. Toda pravi moštvi se že oblikujeta, tako na Glaziji kot v Gaberju. Naša želja je, da bi obe tehnični vodstvi našli najboljši moštvi. Štart mnogo pomeni, zlasti uspešen.

J. KUZMA

Hokey na ledu

Hokey na ledu

Hokey je dinamični šport. Zato se vedno več gledalcev ogreva za to moško igro. V srečanju proti Spartaku je bilo v Mestnem parku rekordno število navijačev. Preko 800! Lepo število ljubiteljev tega športa, ki je dalo celjskemu moštvo podporo. Igralci so zmagali in jih niso razočarali.

Toda kljub temu sobotno srečanje ni bilo najboljšo. Videli smo več napak. Največja napaka pa je bila: številne nepotrebne izključitve v celjskem moštvo. Eden najboljših igralcev srečanja Dani Kerkoš nam je po srečanju dejal: »Zmagati bi morali v višjem rezultatom. Toda kako, ko pa smo v tretji tretjini igrali kar 15 minut brez enega igralca«.

Njegova ugotovitev je točna. Morda bo neprevidnost Bojana Kerkoša, Vrstoška, Filipoviča in delno tudi Avdiča usodna. Zakaj? Stanje na razpredelnici je tako izenačeno — Partizan 14, Crvena

zvezda 10, Celje 8 in Spartak 6 točk, da bo morda o moštvo, ki bo zapustilo prvo ligo, odločal en sam gol. Gol v srečanju proti moštvo, ki bo imelo enako število točk kot Celjani. In takrat bo žal že prepozno. Poglejmo samo stanje na sobotni tekmi. Celjani so bili za razred boljši od igralcev Spartaka. Toda, ko je napadalec Saravanja naletel na vratarja Avdiča ter ga z drsalco udaril, je Bojan Kerkoš s pravim bokarskim udarcem udaril istega igralca. Sledila je kazen 5 minut. V teh minutah so gostje dosegli edini zadetek in preostala četverka celjskih igralcev je morala pet minut igrati za pet igralcev. To je vzelo ritem celjski vrstji. Enako se je dogodilo v zadnji tretjini. Celjani so že vodili 4:1. Vprašanje visoke zmage je bilo samo še v rokah igralcev. Ti so imeli ponovno premoč. Gostje celo igralca manj. Toda Vrstošek je na izzivanje odgovoril z udarci. Sledila je kazen pet minut in Celjani so namesto številnih zadetkov morali kar 15 minut (pozneje je odšel na klop za kaznovane igralce še Filipovič pa Dobovičnik in Smerc) igrati z igralcem manj. Gostje so s tem dosegli svoje. Izenačili so moči na igrišču.

V bodoče bo potrebno te nešportne izgrede kaznovati. Če ne drugače pa z neigranjem ali pa finančno. Taka neresna in nekollektivna igra samo škoduje celotnemu moštvo. Lepe akcije navdušujejo gledalce, teh je vedno več in zaradi tega se morate igralci v dresih HDK Celje zavdati, da ravno ti gledalci, ki odštejejo za vstopnino tudi več stotakov, zahtevajo od vas športno in pošteno igro.

J. KUZMA

GOVORILJO

Celjski rokometiški so že osvojili naslov zimskega prvaka v rokometu. To je že četrti naslov za celjsko moštvo, ki letos nastopa brez enega najboljših igralcev, Bojana Levstika. Te dni smo visokega Bojana srečali v Celju. Pobarali smo ga, naj nam pove kaj več o njegovi poškodbi in možnosti za nastop:

»Poškodba proti Borcu je bila zelo resna. Sele te dni sem bil uspešno operiran. Zdravniki so optimisti. Sledi zdravljenje v Laškem. To pa pomeni še najmanj mesec dni mirovanja. Sele potem bom prvič ponovno prišel za žogo. Trimesečni odmor bo vsekakor pustil sledove. Kljub temu pa upam, da bom lahko v tekih trenutkih pomagal svojim soigračem v boju za najboljšo uvrstitev v drugi zvezni ligi.«

Smučanje

USPEH LIBELE

Sportniki sestavljene proizvodne trgovinske organizacije združenega dela ITC Celje so organizirali smučarsko prvenstvo. Preko 60 športnikov se je pomerilo v veleslalomu na terenih pri Starih Stanjih na Golteh. Bil je to pravi sindikalni športni dan. Lepo vreme je omogočilo lepo tekmovanje.

Največ uspeha na progi, katero je odlično pripravil znani smučar Janko Četina, so imeli smučarji Libele, sledijo športniki iz Zalca ter Klima in Kovinotehna.

- Starejši člani — Mulej 32,3, Tanšek 33,3, Korošec (vsi Libela) 35,0, Fandi (Ferralit) 40,1, Delak (Ferralit) 40,5, Šeko (Kovinotehna) 41,1, Pušnik (Libela) 44,3 in Manfreda (Ferralit) 50,1.
- Mlajši člani — Govedič (Kovinotehna) 30,0, Kozmin (Libela), 32,7, Glažar Ferralit) 33,2, Vrhovec (Klima) 33,3, Kajtner 33,6, Perlah 34,0, Rihhtar 34,2, Lebič (vsi Libela) 35,0.
- Članice — Mulej (Libela) 37,5, Vrečar (Klima) 43,0, Markovič (Klima) 44,1, Ledinek (Ferralit) 47,1. Jk

Športniki Klime, Kovinotehne, Libele in Ferralita iz Zalca so na Golteh organizirali smučarsko prvenstvo skupnega podjetja ITC. Zmagala je ekipa Libele. Na posnetku vidimo referenta za smučanje pri Libeli, Ota Tanška (desno), ki skupaj s Ferlanom, šestim med mlajšimi člani, opazuje štart ostalih tekmovalcev.

KOŠARKA

Po treh zaporednih porazih so celjski košarkarji spet zaigrali odlično in zaslužen z 89:85 premagali moštvo Oriolika iz Slavenskega Broda. Tudi tokrat, kot že v Sarajevu so nastopili brez svojega najboljšega igralca in strelica Milosa Sagadina, ki bo moral vsled poškodbe dalj časa počivati. Celjani so odlično zaigrali v začetku in že v peti minuti po izrednih zadetkih Zmaga Sagadina in Jeriča povedli s 15:8. Precej slaba sodnika pa sta v tem času dosodila že tri osebne napake odličnemu Jeriču in domači trener ga je moral zamenjati. Tudi po vstopu Juga so Celjani nadaljevali z dobro igro in svoje vodstvo še povišali, v 9. minuti so vodili že z 11 koši razlike. Takrat pa so po nepotrebnem napravili nekaj napak in gostje so uspeli zmanjšati razliko in tik pred koncem prvega dela igre celo povesti za eno točko. V drugem polčasu so se najprej znašli gostje in dolgo časa vodili s 1-3 koši razlike, toda Celjani se niso predali, razigrana Zmaga Sagadin in Jerič sta zadevala koš iz vseh položajev in v 30. minuti so vodili spet domačini z 72:69. Še enkrat je uspelo gosom povesti in to preko odličnega Dehliča, ki je dosegel šest zaporednih košev, to pa je bilo tudi zadnje vodstvo gostov. V 34. minuti so domačini preko Toneta Sagadina in Jeriča povedli s šestimi koši razlike in te prednosti niso več izpustili iz rok. S to zmago so si Celjani zelo povečali možnosti za obstanek v zvezni ligi, še bolj pa smo lahko zadovoljni z njihovo igro in borbenostjo in upati je, da je njihove daljše krize konec in da bodo s svojimi dobrimi igrami spet razveseljevali svoje številne privrženec. Koše za Kovinotehno so dali: Zmaga Sagadin 29, Jerič 23, Tone Sagadin 13, Tomasič 8, Erjavec 6, Leskovar 4, Jošt 4, Jug 2.

In še ocene, ki nam jih je po tekmi dal tehnični vodja ekipe Otmar Kuštomaj:

Zmaga Sagadin 5, Jerič 3 in Tomasič L. JANEZ ČEPIN

STRELJANJE

V drugem kolu zimskega tekmovanja strelcev z račno puško so v moštvenem tekmovanju presenetili strelci Tempa, ki so nastreljali in povedli skupaj s strelci Celja.

Rezultati drugega kola: Tempo 1302, Celje 1296, Kovinar 1208, SM Miličnik 1139 in Celje II. 1115. Posamezniki: Jager 271, Jeram (oba Celje) 268, Dečman (Kovinar) 268, Hočevar 267 in Streiner (oba Tempo) 265 krogov itd.

Med ekipami je vrstni red po drugem kolu sledeč: Tempo in Celje 2538 krogov, Kovinar 2449, Celje II. 2208 in SD Miličnik 2250.

Posamezniki: Dečman (Kovinar) 536, Jager 531, Jeram 531, Streiner 529, Hočevar 526 in Dobovičnik 525 krogov. Tekmovanje se nadaljuje.

ŠPORTNI UTRINKI

Na četrtem izbirnem tekmovanju najboljših kegljark Jugoslavije so sodelovale tudi tri predstavnice Celja in Kovinarja. V Sevnici je bila Urhova četrta (777 kegljev), Mačnovec peta (776) in Ludvigova deveta (740 kegljev). V skupnem vrstnem redu je Urhova druga (3221), Mačnovec tretja (3216) in Ludvigova sedma (3174 kegljev). Tretje tekmovanje bo izšlo šest reprezentantk. Celjanke imajo torej lepe možnosti, kakor tudi Urhova in Štor.

Umestnosti drsalci Celja se bodo v prihodnjih dneh udeležili tradicionalnega srečanja med celjskimi in jeseniškimi drsalci. V prvih dveh srečanjih v preteklih letih so imeli več uspeha celjski drsalci. Vodja in trener Mitja Šteta predvideva uspeh tudi letos.

TRIM VESTI

Pretekli teden je bil na Sv. tini seminar za organizatorje je športne rekreacije celjskih delovnih organizacij. Udeležilo se ga je 45 organizatorjev, kar priča o velikem zanimanju za delo na tem področju, ki bo letos, vsaj po bogatem programu sodeč, še bolj pestro kot doslej. Obravnavali so letošnji program, seznanjeni so bili s programom telesnokulturne skupnosti in ogledali barvni, zvočni film »Športna rekreacija Celje 73«. Letos so na programu deseta jubilarne sindikalne športne igre, ki se bodo pričele v marcu s tekmovanji v smučanju in šahu. Velik poudarek bo dan akciji TRIM — tekmovanja za športni znak, kot osnovni akciji najširše ponujene športne rekreacije. Na seminarju so že podelili preko 1000 kartonov in propagandnega materiala, v naslednjih dneh pa pričakujejo da se bodo vključile tudi ostale organizacije.

Organizirane bodo tudi TRIM igre prosvetnih delavcev ter delavcev gostinstva in obrti v okviru obrtnega sejanja, s čimer želi zveza za športno rekreacijo tudi v teh sindikalnih organizacijah poživiti aktivnost.

Množične in propagandne TRIM prireditve bodo tudi v obliki dnevnih hoje in plavalnja ter trim štafete (za maj in občinski praznik). Tudi pa se je pričel tudi plavalni tečaj za odrasle kot ena najbolj koristnih akcij zveze.

Poseben poudarek bo tudi v bodoče dan tzv. ponujen športni rekreaciji z gradnjo in vzdrževanjem športno-kreacijskih objektov in njihovo odprtostjo. TRIM center na Gričku bo doživel vrsto dopolnil (predvideva se tudi asfaltiranje ceste do centra), v Celju pa bodo zgradili tudi tri nove Trim stremce.

Ze s tem, da program TRIM predvideva kar četrtino srečstev za te namene je dovolj povedano. Ob vsej tej aktivnosti zveza pa seveda ne gre pozabiti vse bolj razvijane interne dejavnosti v kolektivih, v rekreacijskih skupinah pri TVD Partizan in športnih organizacijah, vse več pa tudi neformalnih skupin, ki si iščejo razvedrilne aktivnosti v krogu prijateljev.

Osnovni motto program TTKS in zveze »PONUDI TELESNO KULTURO RAŠIRJENEMU KROGU OBČINOV« je s takšnim programom prav gotovo dosežen.

Zveza za športno rekreacijo Celje organizira v zimskem bazenu Posebne šole plavalnega tečaja za odrasle neplavalce. Tečaj traja deset dni vsak dan od 19.30 do 21.00 ur. Prijave pred tečajem zbirajo plavalni učitelji.

V torko so na Golteh začeli z letošnjo vsakoletno Trim progo za smučanje, kjer lahko pridobite enega izmed pogljev za športni znak. To tekmovanje za vsakogar! Plavalni smučanje je treba prevzeti lažji veleslalom z 8 do vratici, meri pa se zaostanek za orientacijskim časom, ga postavi predvozač Nort in točke pa upoštevajo tu starost in spol udeležencev. Lani je progo prevzelo okoli 800 smučarjev. Športni znak pa je ob koncu leta prejelo 380 Celjanov. Smučarski TRIM proga bo odprta v torko, 26.2. do nedelje, 3. marca, vsak dan od 16. do 18. ure na smučišču Poljana na Golteh. Karton za športni znak morate prnesti s seboj, lahko pa ga dobite tudi pri štartu.

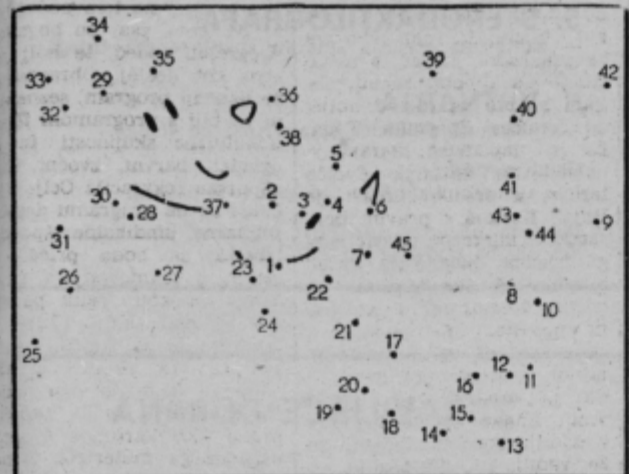
NAGRADNA ŠTEVILČNA STEZA

Med reševalce s pravnimi rešitvami nagradne številčne steze bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

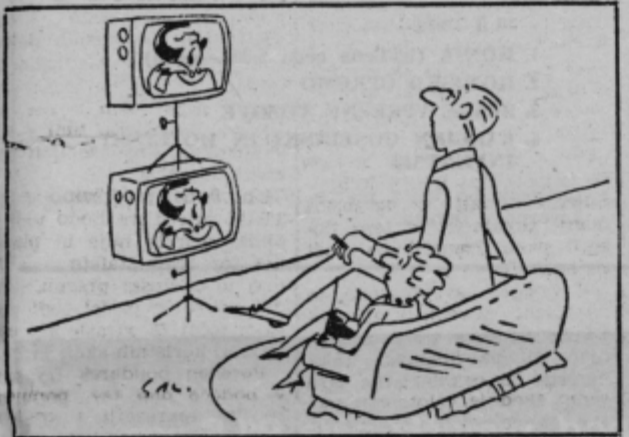
1. nagrada: 100 din

2.—6. nagrada: po 50 din

Izrezek z vrisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, Gregorčičeva 5, 63000 Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA ŠTEVILČNA STEZA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 7. marca.

Z ravnimi črtami povežite vse zaporedne številke od 1 do 45!

ŽREB JE ODLOČIL

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 14. februarja, smo dobili 144 rešitev. Verjetno bi bilo rešitev več, če ne bi po pomoti izpadel nagradni razpis. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 DIN): LJUDMILA STRNAD, 63000 Celje, Vojkova 13

2.—6. nagrado (po 50 DIN) prejmejo: **PODKRAJNIK GOLOB JOZEFA**, 63310 Zalec, Florjana Pohlina 1
MARICA SENCIC, 63310 Zalec, Rista Savina 15
NEVENKA POZ, 63270 Laško, Rimska cesta 4
ANTON BREGAR, 63000 Celje, Kersnikova 30
FRANJO PLANINC, 63000 Celje, Kocbekova 5/III

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Cestitamo!

Rešitev nagradne skandinavske križanke

Vodoravno: far, atrij, Volvo, fračar, ala, vlada, druid, bistvo, keks, aviza, André, stisk, skuta, sobar, sreda, avto, snaga, teror, Addis, Ork, Ra, žeja, Celje, barka, AO, Ink, NAMA, lampa, Mrzel, edikt, zmeda, IL, Sabotin, Seneka, omen, listi, reja, Ararat, Kurd, Eškol, Irak.

HUMOR

Da bi posredno grajali rimskega cesarja Nervo zaradi prevelike dobrohotnosti, ki jo je izkazoval celo goljufom, so senatorji nekega večera napeljali pogovor na Katula Mesalina, znanega po številnih lopovščinah, ki je umrl pred nekaj leti.

»In če bi bil še živ,« je vprašal cesar, »kaj bi neki počel?«

»Oh!« je rekel eden od senatorjev, »verjetno bi z nami večerjal!«

xxx
Ze malce ostarelemu filmskemu igralcu Curdu Jürgensu je na nekem sprejemu rekla mlada damica:

»Občudujem vašo ponosno in ravno držo, posebno takrat, ko tako trdno hodite v vlogi kakega visokega oficirja.«

»To se mi posreči samo zaradi mojega išiasa,« je pojasnil Jürgens.

xxx

Francoski pesnik in romanopisec Georges Duhamel se je takole pogovarjal z zavarovalnim zastopnikom, ki ga je skušal prepričati, naj podpiše novo polico.

»Saj sem že zavarovan proti požaru,« je dejal pesnik.

»Kaj pa proti toči?« je vprašal zastopnik.

»Vidite,« je odvrnil Duhamel, »požara ni težko zanetiti, kako naj naredim točo?«

xxx

Dramatika Viktorja Krilova so ob neki priložnosti vprašali:

»Zakaj nikoli ne pridete k premieram tujih del?«

»Razlog je zelo preprost. Zal mi je, če delo mojega tovariša doživi neuspeh.«

»Pa če ima uspeh?«
»Potem mi je dvakrat žal.«

Kralj Anglije in Irske Jurij II. je slovel kot velik skopuh. Nekega dne so se mu prišli pritožiti dvorni služabniki, češ da jim dvorni upravitelj vsak dan daje za kosilo zelje in krompir. Kralj je takoj poslal po upravitelja in ga pred služabniki karajoče vprašal, ali je res, kar govore. Dvorni upravitelj je potrdil.

»Kaj? Priznavate torej, da dajete tem ljudem vsak dan za kosilo zelje in krompir?«

»Res je, veličanstvo.«
»Od zdaj naprej boste delali čisto drugače: vsak drugi dan jim boste dali krompir in vsak drugi dan zelje.«

xxx

Znani filmski igralki Silvi Koščini je pisal neki njen oboževalec in jo prosil, naj mu pošlje sliko v Evini obleki.

Silva mu je izpolnila željo in mu poslala fotografijo, na kateri je bila stara šest mesecev.

xxx

Ko je maršal Francije La Ferté vkorakal s četa mi v Metz, so mu prišli povedati, da se mu želi pokloniti židovsko odposlanstvo.

»Pošljite jih stran,« je odgovoril maršal, »nočem jih videti. Zidje so križali Kristusa.«

»Maršal,« so mu dejali, »v dar prinašajo štiri ti-soč tolarjev.«

»Potem naj vstopijo,« je rekel La Ferté. »Navezadnje, saj niso vedeli, koga križajo.«

xxx

Zivalski vrt v Parizu je nabavil mladega slona. Tedaj je rekel Charles Duclos svojim prijateljem:

»Pogovarjajmo se o slonu. To je edina velika žival, o kateri se človek lahko svobodno izraža.«

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno lažjo križanko, objavljeno v Novem tedniku 7. februarja, smo dobili 158 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): **MATEVZ RECNIK**, 63230 Sentjur, Proseniško 20

2. do 6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

Ferdo PRIMEC, 63000 Celje, Resljeva 9

Heda SILOVSEK, 63320 Veienje, Skale 56

Slavka PRŠINA, 68350 Dolenjske Toplice 82

Ivan TROGAR, 63332 Rečica ob Savinji 3

Alfred HOJNIK, 63000 Celje, Prešernova 11/II

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Cestitamo!

Rešitev nagradne lažje križanke

Vodoravno: strast, Maribor, Elsa, RI, tat, pok, em Aldo, Karmen, jesih, tvar, Cu, oa, Irak, frača, opazka, zven, os, val, prt, Rn, Ilir, skomine, talent.

TV SPORED

- NEDELJA**
9.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanja (Lj)
10.15 Kmečijska oddaja (Sa)
11.00 Mozaik (Lj)
11.05 Otroška matineja: Poly in črni diamant, Enciklopedija živali, Pravniki (Lj)
12.25 Poročila (do 12.30)
Nedeljski popoldan (Za konec tedna, Sport)
16.25 Košarka Lokomotiva: Borac prenos — v odmoru Propagandna oddaja (Zg-Lj)
17.00 Rokomet Jugoslavija: Madžarska — barvni prenos (EVR) v odmoru Moda za vas (Lj)
18.15 Poročila (Lj)
18.15 Trgatev — celovečerni film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TVD (Lj)
20.25 Tedenški manjpolitični komentar (Lj)
20.40 A. Kovačić: V registraturi — barvna nadaljevanja TV Zgb (Lj)
21.35 Kuwait — dokumentarna oddaja (Lj)
22.05 Sportni pregled (Zg)
22.40 TVD (Lj)
- PONEDELJEK**
8.10 TV v šoli (Zg)
9.30 TV v šoli (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.30 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.30 Ključek tabori — lučkovna serija Ključekove dogodivščine (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Zg)
19.30 Kaj hočemo — aktualna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Gear: Dekliški trakovi — A. de Musset: Beneška noč (Lj)
21.45 Kulturne diagonale (Lj)
22.15 TVD (Lj)
- TOREK**
8.10 TV v šoli (Zg)
9.36 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (Bgd)
14.00 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.25 TV v šoli — ponovitev (Sa)
- 15.55 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.25 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.45) (Bgd)
16.56 K. Capek: Potopuška pravljica — barvna oddaja (Lj)
17.10 Obzornik (Lj)
17.35 Svetovno prvenstvo v rokometu — barvni prenos EVR v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
18.45 Mozaik (Lj)
18.50 Risanika (Lj)
19.00 Starost in staranje (Lj)
19.20 Tišina, na vrsti je nemi film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Pogovor o načrtovanju družine (Lj)
21.25 H. Fallada: Sam med volkovi — 16. del (Lj)
22.10 TVD (Lj)
- SREDA**
8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 TV v šoli (Bgd)
14.15 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
15.30 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 15.40) (Bgd)
17.40 Poly in črni diamant — serijski film (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Na sedmi steezi — športna oddaja (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Zabavna glasba (Sa)
19.20 Ne prezrite!
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TVD (Lj)
20.35 Film tedna: Pravljica o koničastem svetu (Lj)
21.45 TVD (Lj)
22.00 München: Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju — barvni prenos tekmovalja parov (do pribl. 23.00) (EVR)
- ČETRTEK**
8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 Francoščina (Bgd)
14.00 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.25 Francoščina — ponovitev
15.55 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.15) (Bgd)
16.15 A. Ingolič: Mladost na stopnicah — barvna TV nadaljevanja (Lj)
16.50 Mozaik (Lj)
17.25 Svetovno prvenstvo v rokometu — barvni prenos EVR v odmoru TVO (Lj)
18.45 Moški pevski zbor »Vrse iz Prevalj — barvna oddaja (Lj)
19.15 Naš ekran (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 E. Zola: V kipečem loncu — TV nadaljevanja (Lj)
21.40 Četrtekovi razgledi: Kmečka žena (Lj)
22.10 Nocturno: Lapažne (Lj)
22.30 TVD (Lj)

- PETEK**
8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angličščina (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) (Zg)
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.35 Veseli tobogan: Mama, rad te imam (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.15 Tomčka Marotova (Lj)
18.50 Mozaik (Lj)
18.55 Cesta in mi: Prometne nesreče in pobeži (Lj)
19.05 Nalezljive bolezni: Meningitisi (Lj)
19.25 TV kašpot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)

- 20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenški gospodarski komentar (Lj)
20.40 Reci zbogom Maggie Cole — barvni film (Lj)
21.50 TVD (Lj)
22.05 München: Svetovno prvenstvo v drsanju — barvni prenos tekmovalja plesnih parov EVR
SOBOTA
9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zg)
12.00 TV v šoli (Sa)
14.45 Nogomet Zagreb: Sarajevo — prenos (Zg) v odmoru Rezerviran čas
16.30 Košarka Bosna: Jugoplastika prenos (Sa)

- Atletika v dvorani — prenos iz Göteborga EVR in event. Rokomet za III. in IV. mesto EVR
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Kako se rojeva naravoslovni film — barvna oddaja (Lj)
19.05 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
19.15 Gledališče v hiši (Bgd)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenški notranje politični komentar (Lj)
20.40 3 x 7 — kviz (Lj)
21.40 Cannon — serijski barvni film (Lj)
22.30 TVD (Lj)

- 22.45 München: Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju — barvni prenos tekmovalja žensk
UHF — oddajnik Krvavec:
16.30 Košarka Bosna: Jugoplastika — prenos (Sa)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Dom, v katerem živim (Bgd)
18.30 Divja leta (Bgd)
19.15 Gledališče v hiši (Bgd)
20.00 TVD (Sa-Zg II)
20.30 Izbor najboljših dram (Bgd II)
21.35 Feljton (Bgd II)
22.06 Zabava vas Dick Cavett (Bgd II)
22.55 24 ur (Bgd II)

IZREDNA UGODNOST

moška in ženska konfekcija

TIP-TOP

6-mesečno brezobrestno posojilo

VELEBLAGOVNICA CELJE

Razpisna komisija

**Industrije galanterije
in plastike**

» GALIP « ŠOŠTANJ

po sklepu delavskega sveta

razpisuje

prosto delovno mesto

**VODJE
KOMERCIALNEGA
SEKTORJA**

(ni reelekcija)

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati za navedeno delovno mesto izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. visoka strokovna izobrazba ekonomske ali sorodne smeri ter 5-letna ustrezna praksa;
2. višja strokovna izobrazba ekonomske ali sorodne smeri ter 8-letna ustrezna praksa.

Poleg gornjih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še splošne pogoje, ki se zahtevajo za vodilna delovna mesta.

Osební dohodek po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Trisobno družinsko stanovanje v centru Velenja na razpolago v mesecu aprilu 1974.

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev ter potrdilo o nekaznovanju v 14 dneh po objavi na razpisno komisijo Industrije galanterije in plastike »GALIP« Šoštanj.

**VATROSTALNA
Zenica — OTS-II — Jesenice
za gradbišče Štore**

o b j a v l j a

naslednja delovna mesta:

1. 5 IND. ZIDARJEV VK ali KV
2. 3 POMOŽNIH DELAVCEV
3. 2 VOZAČEV VILIČARJEV KV

POGOJI:

Pod 1.: VK ali KV ind. zidarjev s 3–5 letno prakso
pod 2.: NK delavce
pod 3.: KV z izpitom voznika viličarja z 2-letno prakso.

Osební dohodek po pravilniku podjetja.

Stanovanj ni na razpolago.

Prijave pošljite na naslov: »Vatrostalna« Gradbišče Štore, Komisiji za delovna razmerja, Štore pri Celju.

Dodatne informacije po telefonu 063-77-010, interna 369.

**TEKSTILNA TOVARNA
PREBOLD**

v a b i k sodelovanju nove sodelavce:

1. KONTROLORJA izhodne kontrole
— zahtevana visoka izobrazba kemične ali tekstilne smeri
2. PRAVNIKA
— zahtevana visoka ali višja izobrazba pravne smeri
3. GRADBENEGA INŽENIRJA
— zahtevana visoka ali višja izobrazba gradbene smeri
4. PRODAJNEGA REFERENTA
— zahtevana ekonomska srednja šola
5. STENODAKTILOGRAFA
— zahtevana srednja šola in znanje enega tujega jezika
6. VRTNARJA
— zahtevana poklicna šola vrtnarske stroke.

Ostali pogoji:

Pod točkami 1 do 6 je zaželen tudi praksa.

Pismene ponudbe sprejema organizacijsko kadrovska služba podjetja do 28. 2. 1974.

**Delovna skupnost
OBČINSKEGA JAVNEGA
TOŽILSTVA V CELJU**takoј sprejme
sodelavko na delovno mesto**STROJEPIŠKE**

Prednost imajo kandidatinje z dovršeno administrativno šolo in z izpitom strojepiške I-b.

Osební dohodek po samoupravnem sporazumu.

Pismene prijave sprejema Občinsko javno tožilstvo v Celju.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

r a z p i s u j e

JAVNO LICITACIJO

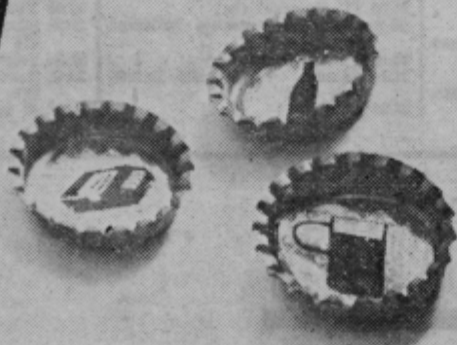
za prodajo:

1. KONJA (izključna cena 9.000.— din)
2. KONJSKO OPREMO
3. STARE VPREŽNE VOZOVE
4. RABLJEN GOSTINSKI IN HOTELSKI INVENTAR

Licitacija bo dne 2. marca 1974 ob 9. uri pred letno kavarno v Dobrni.

zahtevajte PILS!

poglejte pod zamašek!

pod zamaški piva PILS vas
čaka več kot 100 000 nagrad:

**2 avtomobila (RENAULT 5
in VW 1200),
4 barvni televizorji,
10 prenosnih televizorjev,
50 kasetnih magnetofonov,
4 000 pivskih vrčkov,
zaboji piva in steklenice
piva PILS.**

Zberite 4 zamaške z enakimi, a
raznobarvnimi slikami ene izmed nagrad
in dobiček bo brez žrebanja vaš.

Zaboje in steklenice piva PILS
dobite ob predložitvi 4 ustreznih nagradnih
zamaškov, na vsakem prodajnem mestu
piva PILS.

Komplet nagradnih zamaškov za ostale nagrade pa pošljite
v vrednostnem pismu na naslov:

TALIS MARIBOR, Mejska 10 62000 MARIBOR

Nagradni zamaški veljajo do vključno 30. maja 1974

Veljavne nagradne zamaške najdete tudi pod ostalimi vrstami piva TALIS

PILS nagrajuje pod vsakim zamaškom!

MALI OGLASI

OBVESTILO BRALCEM NT

ZA OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO NI-MAMO NASLOVA!

Zanje napišite **PISMENO PONUDBO**, ki jo zapечатeno v pisemskem ovitku na katerega napišete oznako oglasa, oddajte v našem oglašnem oddelku. Nadalnje informacije prevzame po dvigu prijavitelca — naročnika oglasa.

S **SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK ob 12. uri. V OGLASNEM ODDELKU NOVEGA TEDNIKA LAHKO ODDATE TUDI ČESTITKE. OBVESTILA IN REKLAME OBJAVE ZA RADIO CELJE.** Priporoča se oglasno-naročniški oddelček **NOVEGA TEDNIKA, v PODRUŽNICI DELA na TRGU petega kongresa 10, Celje.**

PRODAM

VINOGRAD 29 arov, zidnica, 2 kleti, 2 sobi, kuhinja, predstoba (vikend) prodam zaradi bolezni. Od glavne ceste 5 minut, do zidanice prevoz z avtom, krasen položaj. Vprašati: Kozje 50, nad pošto.

DOBRO kredenco prodam. A. Segala, Celje, Malgajeva 18. **SIVALNI** stroj »Veritas« prodam za 900 din. Skale, Malgajeva 10, Celje.

PSICO staro 10 mesecev pasma nemški ovčar, prodam. Petrovče 82.

GARAZO v stanovanjskem bloku na Otoku prodam. Informacije po 14. uri na telefon številki 228-24.

MOPED »Colibria« skoraj nov s prikolico prodam. Ogled je mogoč vsak dan. Ludvik Pečnik, Cesta v Trbovlje 2.

REZKALNI stroj — mizarški prodam. Vprašati pri prodajalni pohištva v Zalcu 3.

FIAT 750 letnik 1973 na posojilo za gradbeni material, prikolico za moped nekompresor z malimi pomankljivostmi prodam. Ponudbe pod »Ugodno«.

FIAT 750 letnik 1972 prodam po ugodni ceni. Vozilo nekarambolirano — garažirano. Ponudbe pod oznako »Takoja«.

ZASTAVO 750 letnik 1965 dobro ohranjen prodam. Anton Vodeb, Straška gorca 26, Prevoje.

FIAT 1100 R letnik 1967 zelo dobro ohranjen prodam. Ogled mogoč popoldne. Meke, Šmarjeta 5 pri Celju.

FIAT 750, zelo dobro ohranjen prodam za 8000 din. Rakuša, Bukočlak 10.

MAGIRUS DEUTZ 6 c špediter prodam ali zamenjam za osebni avto. Štefan Okorn, 63313 Polzela.

MANJSE POSESTVO: hiša, voda, elektrika, hlev, sadovnjak, gozd, cesta do hiše. prodam. Alojz Rojs, Podgorje, Frankolovo.

FIAT 750 l. 1972 registriran do 1. 75, prodam. Tremmerje 9 a.

FIAT 1100 103-E letnik 1961, 2500 km, po generalni, rdeče-črni, ugodno prodam. Bernard Cizelj, Cesta v Laško 10, Celje, telefon 21-171.

MLADO visoko brejo kravo prodam. Ana Krušič, Polule pri Celju, Vegova 14.

GLOBOK otroška voziček, dobro ohranjen, prodam. Ogled od 14. ure dalje. Marija Zupanc, Ulica bratov Vošnjakov 34, Celje.

SLADKO krmo prodam. Košnica 10, Marija Vrbič (Cesta na Liboje).

TOVORNI avto mercedes 312 kiper, prodam po nizki ceni. Prožinska vas 22.

OKNA trodelna in štridelna z roletami prodam. Franc Jesenek, Celje, Dobrova 54.

ELEMENTE, elegant, puht, hladilnik, pomivalno korito, prodam. Ogled popoldne. Berta Kompoš, Celje, Malgajeva 2 A.

ENOSOBNO stanovanje, vseljivo, v Celju prodam. Informacije na Mariborski cesti 109, prvo nadstropje. **MODERNO**, skoraj novo spalnico, prodam. Slavica Šeligo, Petrovče 120 a.

PARCELO za vikend z nasadom, vinograd, prodam. Verdel, Kale 2, Zalec.

TAM 5000 menjam za osebni avto. Ponudbe pod »Ugodnost«.

VEC PARCEL — stavbne, na lepi sočni legi na Polzeli prodam. Ivan Perger, Polzela 141. Vse informacije in kupoprodajne pogodbe: odvetnik Ivan Virant, Zalec.

DNEVNO sobo z dvema kavčema prodam. Matjaž, Malgajeva 4. Ogled vsako popoldne in v soboto dopoldne.

KRAVO simentalke, brejo, tretjega teleta, prodam najboljšemu ponudniku. Franc Jančič, Zepina 16, Skofja vas.

KRAVO simentalke dobro mlekarice prodam. Alojz Krašovec, Cerovec, Šmarje pri Jelšah.

OTROŠKI voziček in posteljico poceni prodamo. Ogrišek, Kajuhova 8.

SPALNICO in posamezne kose pohištva prodam. Ogled vsak dan od 16. do 18. ure v Linhartovi 18, Bezenšek.

OSEBNI avto, ami 1200, letnik 1965, prodam. Informacije in ogled na naslovu: Drač, Mariborska c. 220.

MOPED »V 14« z vgrajeno peto prestavo prodam za 270.000 din. Andrej Pavčnik, Rašica 44, Laško.

TRI AKVARIE različnih velikosti, kompletno s tropskimi ribicami prodam za 7.000 din. Voglar, Malgajeva 14, prtiličje desno.

FIAT 1100 E 62 letnik z manjšimi popravili, registriran do julija 74 prodam zelo poceni, ali za rezervne dele. Ogled vsako soboto in nedeljo — Alojz Dobrišek, Polzela 16.

NOV TRSOV nasad, primeren za vikend, v okolici Šentjurja prodam. Dovož z avtomobilom. Ponudbe pod »Lepa razglednost«.

FIAT 750 v zelo dobrem stanju prodam. Ogled popoldne. Informacije v recepciji hotela Evropa od 6. do 14. ure.

OTROŠKI voziček globok — nemški, prodam. Inž. Tone Repnik, Polzela 206.

STROJ z menjalnikom in pogonske osi za spačka 450 ccm, prodam. Drago Zupanc, Primož 37, Šentjur.

PUHALNIK za seno, malo rabljen, štedilnik na trdo gorivo (oblika električnega štedilnika) s pečico, malo rabljen, prodam. Celje, Spodnje Trnovlje 126.

PEČ na olje, štedilnik, hladilnik in umivalno omarico, prodam ugodno. Vprašati na telefon 239-71 interno 403, Andrej Stopinšek.

KAVČ. fotelje in preprogo prodam. Vprašati pri Arlič, Trnovlje 171 a.

MOPED 4 brzinski, (brez izpita) in prikolico, skoraj nov, pet prestav, takoj prodam. Maks Druškovič, Hotunje 33, 63232 Ponikva.

SIMCO 1000 GLS, letnik 1970 50.000 km prevoženih, ugodno prodam. V račun vzajem milijon kredita. Informacije po telefonu 21-954. Podnevi ogled v skladišču »Petroš« Celje.

VRTNICE vseh vrst po 12 din dobite pri Ivanu Kobe, Celje, Ljubljanska 73, ki se za naročila priporoča.

OSEBNI avto 1100 zelo dobro ohranjen prodam poceni. B. Reich, Polzela 147, telefon 063 72-065.

SIVALNI STROJ »Bagat« nov »Super Slavica 555«, še z garancijo, poceni prodam. Jecl, Bukovžlak 104, Teharje.

KREDCO kuhinjsko in hladilnik prodam. Ogled v popoldanskem času, v soboto in nedeljo. Stravs, Celje, Kersnikova 4/a.

POHISTVO za dnevno sobo, orehov furnir, poceni prodam. Gorinšek, Celje, Smrekarjeva 2.

14 m VRTNI OGRAJE, vhodna vrata široka 100 cm in vrata široka 2x150 cm vse je narejeno iz eksponziral pločevine, ugodno prodam. Jeram, Štore 1.

HIDRAVLICNO kosilnico za »Stelerja 18 KS in lahek gumi voz 12 col, prodam. Rudi Košec, Glinsko 7 a pri Ljubčuni.

STARO HISO takoj vseljivo prodam. Cesta na Ostrožno 55, Celje, Terezija Čučko.

SPACKA — dobro ohranjena prodam. Strubelj, Celje, Šaranovičeva 9.

NOVE PLOŠCE in knjigo za učenje italijanskega jezika (metoda ASSIMIL) prodam za 400 din. Zvone Koren, Kersnikova 8, Celje.

OSEBNI AVTO »Moskvič 403, dobro ohranjen, vožen 20.000 km in dirkalni motor TOMOS 50 ccm, prodam po ugodni ceni. Filipovič, Trnovlje 170/a, Celje, telefon 26-484.

KONJA — voznega, starega 7 let, prodam. Ogled popoldne. Ivan Stribar, Dobrova 37/a, Celje.

TRAKTOR »Paskvali« 18 KS, prodam. Alojz Šalec, Zepina 3, Skofja vas.

BARAKO 5x4 krito s salonom, prodam. Vprašati: Juhart, Jenkova 25.

VW-eksport letnik 65, pod ugodnimi pogoji nujno prodam. Informacije po telefonu 71-839.

FIAT 850 letnik december 1968, registriran za 1974, 75.000 km dobro ohranjen ugodno prodam: Stanko Gaberšek, Celje, Miklošičeva 11. Informacije vsak dan po 17. uri.

PEUGEOT 204, star 2,4 leta ugodno prodam. Informacije — Rojc, Celje, Malgajeva 2.

MOPED T-15 odlično ohranjen, prodam. Cena po dogovoru. Ogled 4. do 9. 3. popoldne. Bojan Ogorevc, Copova 9, Celje.

OSEBNI AVTO »AMI« 6 BREAK, prodam. Rado Cilenšek, Griže 35.

TELEVIZOR EI NIS, prenosni, star dve leti, prodam. Kerbavec, Vojkova 9.

FIAT Z 750, registriran do decembra, nov motor, ugodno prodam za 7000 din. Ogled vsak dan od 16. ure dalje. Stanko Flis, Globočko 13, Rimske Toplice.

TRAKTOR HATZ 12 KM s koso in plugom prodam. Ivan Rebeušek, Latkova vas 19, Prebold.

KUPIM

TRIDELNO omaro, novejšo kupim. Polde Lešek, Košnica 38 a.

GARAZO — leseno — barako, kupim. Anton Poženel, Celestinova 2, Skalna klet, Celje.

PIANINO — dobro ohranjen, kupim ali vzamem v najem. Ponudbe pod »Pianino«.

PARCELO zazidalno, hišo v gradnji, ali staro hišo kupim. Ponudbe pod »Do 5 km iz Celja«.

SEDEŽ za kosilnico, komplet BCS in primerno prikolico h kosilnici kupim, Alojz Stravnik, Cesta v Lokrovec 36, 63000 — Celje.

ZVICE »zabela«, kupim. Ignac Cede, Petrovče 84.

PARCELO za vikend ali starejšo hišo z vrtom, do 20 km iz Celja, kupim. Ponudbe z navedbo cene pošljite pod oznako »Sončna lega«.

STANOVANJA

MIREN fant išče opremljeno sobo s posebnim vhodom s souporabo kopalnice v

Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pošljite na oznako »Prodajalec«.

OPREMLJENO SOBO v Celju s souporabo kopalnice v Celju iščem. Ponudbe pod oznako »Mlad inženir«.

SOBO s posebnim vhodom s s centralno kurjavo oddam. Ostalo po dogovoru. V poštev pridejo samo ženske. Samo za 20 mesecev. Ponudbe pod »Soba«.

DVOINPOLSOBNO stanovanje, v prvem nadstropju zamenjam za večje. Najemna nizka. Nudim nagrado. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Jože Vovk, Celje, Oblakova 28.

SOLIDNEGA MOSKEGA vzajem v opremljeno sobo. Cilka Mandeljc, Celje, Goriska 10.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice iščem v Celju. Ponudbe pod »RBF«.

OPREMLJENO SOBO s posebnim vhodom in souporabo kopalnice oddam dvema solidnima dekletoma. Informacije po telefonu 23089, med 13.—15. uro, vsak dan razen sobote in nedelje.

FANTA sprejemem v stanovanje. Celje, Mariborska 176.

ZAKONCA brez otrok, intelektualca, v delovnem razmerju, iščeta sobo ali garsonjero v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Samol 1 leto«.

TRISOBNO komfortno stanovanje v centru Celja (kopalnica, vrt, telefon, terasa, nizka najemina) zamenjam za garsonjero na Otoku. Ponudbe pod »Koncem marca«.

OGREVANO sobo išče samski fant. Ponudbe pod »Nujno«.

FANT IN DEKLE pred poroko iščeta enosobno stanovanje ali večjo sobo v Savinjski dolini. Ponudbe pod »Zalec—Šempeter—Prebold—Polzelar«.

GARSONJERO novo v Celju zamenjam za večje stanovanje. Ponudbe pod »Novo«.

OPREMLJENO SOBO s posebnim vhodom na Mariborski cesti ugodno oddam zakonskemu paru, proti odkupu pohištva. Ponudbe pod »Celje«.

ZAPOSLITEV

SPREJMEM vajeniko v uk. Žensko krojaštvo Celje, Trubarjeva 11/A.

RAZNO

MLAJŠI zdravi upokojenki nudim hrano, stanovanje in nagrado po dogovoru, za varstvo enega otroka in delno pomoč v gospodinjstvu na morju. Ponudbe pod »Lošinja«.

PRIMERNE prostore oca 40 kvadratnih metrov za uređitev kemične čistilnice, v območju Celja, iščem. Ponudbe pod »Bližina Celja«.

STUDENTJE iz Zalca vabijo 2. marca ob 20. uri na študentski ples. Sodelujejo igralci iz Ljubljane in Maribora, Arnold Tovornik, operni pevci in folklorna

skupina atriških študentov. Igra ansambel »Vokalik«. Predprodaja vstopnic v Mladinski knjigi v Zalcu. Vjudno vabljeni!

UGODNO prodam kavč, dva fotelja, vitrino in preprogo (3x2 m). Ogled vsak popoldne od 15. ure dalje: Olga Rebevšek, Levstikova 1, Zalec.

Svet šole

Osnovne šole

PRIMOŽA TRUBARJA Laško

razpisuje prosto delovno mesto

ČISTILKE

na centralni osnovni šoli Laško.

Kandidatke naj pošljejo pismene prošnje na svet šole.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Stanovanja ni.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Samoupravna stanovanjska skupnost

OBČINE ŠMARJE PRI JARŠAH

razpisuje delovno mesto:

TAJNIKA skupščine samoupravne SS.

Kandidat mora izpolnjevati poleg moralno političnih pogojev še, da ima višjo ali visoko šolsko izobrazbo in pet let delovnih izkušenj na vodilnem delovnem mestu.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi.

SIP

STROJNA INDUSTRIJA

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

ZGRAJENA JE DODATNA HALA 8400 KV. M POVRŠINE, PRIHAJA NAJSODOBNEJŠA OPREMA — POTREBUJEMO ŠE IN ŠE PRIDNIH DELOVNIH ROK OD NEKVALIFICIRANIH DO VISOKOKVALIFICIRANIH.

PRIDRUŽITE SE NAM!

Prizadevnim velenjskim delovnim organizacijam, ki so hotele zagotoviti vsem ljubiteljem smučanja kar doma obilo razvedrila, jo je letošnja zima hudo-mušno zagodla. Kljub temu, da so se oborožili s snežnim topom, je breg pod gradom v Saleku bolj zelen kot bel. Ker ni zadosti hladno, lahko takle top samo dežuje. Kot pravi top brez municije! Ampak, nobel je pa vseeno, kaj ne?

PEPI MIKLAVC

VROČE ŠALE

Ali veš, da bo dobila Olga otroka?

Ni mogoče! Cipe vendar ne dobijo otrok?!

O, pač. Saj imajo proste dneve.

Sodnik rohni nad obtožencem:

»Torej priznate, da ste udarili svojo taščo s steklenico po glavi. Torej niti ne potrebujemo, da bi vaša tašča pričala!«

Obtoženec trmasto:

»Vztrajam, da jo zaslišite in spoznate. Človek ima vendar pravico za kazen pod olajševalnimi okolnostmi.«

Več znaš... Franc Terčak je mlad kmet z Brega pri Polzeli. Ne ukvarja pa se samo s kmetovanjem, temveč za domače potrebe opravi marsikatero drugo delo, za katero je potrebna precejšnja mera sposobnosti. Ni se mu torej čuditi, če se je podstopil tudi kolin in na sliki ga vidimo, kako dela krvavice. — Foto: T. Tavčar

Ne »flikajte« me več...

Foto: B. Stamejčič

Ljubezen po svetu

IN TUJCEM PLEN...

Rawaki, ribiško ljudstvo ob reki Radjang na otoku Borneu (Indonezijsko otočje) verjame v bajko, da je nekoč v davni bog reke Liaga izbral najlepšo med dekletimi in jo odpeljal s seboj v svoje podvodno domovanje. Bajke je takrat bilo toliko rib, da so se jih najedli in psi in svinje, da so jih nasušili več, kot so jih mogli pojesti. Ple-menski čarovnik zaklinjajo boga, naj bo ribjim jatam da-režljiv. To storijo za praznik, ko se drstijo ribe v plitvinah. Vse ljudstvo je zbrano ob reki in meče vanje sadeže, iz ločja in školjk izdelan nakit ter cvetje. Čarovnik mrmra zagovore in zakletve ter čaka na znamenja, ki jih le on razume. Ko dobi znamenje, ukaže tisto leto doraslim dekletom, naj slečejo svoje, v krilo povite rute in skočijo v vodo. Včasih so dekleta tudi po več ur v vodi, pri čemer morajo pokazati čim več zapeljivosti, da bi omamile boga. Seveda boga navadno ni, zato pa zapeljivost dozorelih deklet vzame in prevzame moške na bregu, katerih rute čuva čarovnik v pleteni košari. Ko začne sonce zahajati, pomeni, da bog Liaga spet ne misli slaviti poroke s katero od vaških devic v vodi. Lahko pa se zgodi, da bo prišel iz gozda, lahko iz oblakov, lahko pa kar po stezi, kot neznan popotnik. Zato Rawaki nič ne godrnjajo, ko

segajo navadno tujci v košaro in jemljejo iz nje rute, oziroma krila mladih deklet, ki se vračajo iz vode. Vsaka mora s tistim moškim, ki ima njeno ruto, kajti niti pomislijo ne, da bi užalili boga, ki se lahko pojavi tudi kot tujec. Zgodilo se je že, da je

noč vzela tujca in deklet, torej je bil moški bog, deklet izvoljenka. In to bajko (morda je katera deklet, ki naj bi jo bog vzel, utonila zaradi krča) izkoriščajo tujci. Vedo, kdaj je treba priti k Rawakom, da se pozabavajo z njihovimi dekleti.

Rawaki dekleta nosijo na sebi, razen dolgih, kot krilo ovitih rut še ogrlice in pasove.

HUMOR

Francoski romanopisec in zgodovinar Charles Piron Duclos je za vsakogar, o katerem je imel slabo mnenje, rad vzkliknil:

»To je predzadnji med vsemi ljudmi!«

»Zakaj pa pravite predzadnji?« so ga vprašali nekega dne.

»Oh, na svetu je toliko ljudi... in nikomur ne smemo jemati poguma.«

Neka gospa je vsa preplašena vprašala zdravnika in pisatelja Giovannija Raibertija, če res mnogo bolnikov pokopljejo kot mrtve, četudi so še živi. Raiberti je v šali odvrnil:

»Mojim bolnikom se to nikoli ne zgodi.«

Najslavnejši kitajski filozof Konfucij je dejal skupini lenuhov: »Lenoba hodi tako počasi, da jo siromaštvo zlahka dohiti.«

Madžarski glasbenik Hans Richter je bil na izvedbi Tristana, ki jo je vodil Herman Lévy. Po predstavi je dirigent vprašal Richterja, kaj misli o njej.

»Zelo lepo!« je odgovoril Richter. »Le motiv, želja po ljubezni« so čelisti izvedli skrajnje medlo. Rekel bi, da so vsi poročeni!«

Energetska kriza? Kaj je to?